

Den Europæiske Unions Tidende

C 76 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

53. årgang
25. marts 2010

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>	
	BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER	
	Europa-Parlamentet	
	SESSIONEN 2008-2009	
	Mødeperioden fra den 18. til 19. februar 2009	
	Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 202 E af 27.8.2009 .	
	VEDTAGNE TEKSTER	
	Onsdag, den 18. februar 2009	
2010/C 76 E/01	Humanitær bistand til Gazastriben Europa-Parlamentets beslutning af 18. februar 2009 om humanitær bistand til Gazastriben	1
	Torsdag, den 19. februar 2009	
2010/C 76 E/02	En særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om en særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger (2008/2203(INI))	3
2010/C 76 E/03	Gennemførelse af direktiv 2002/14/EF om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om gennemførelse af direktiv 2002/14/EF om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab (2008/2246(INI))	11
2010/C 76 E/04	Socialøkonomi Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om socialøkonomi (2008/2250(INI))	16

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 76 E/05	Mental sundhed Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om mental sundhed (2008/2209(INI))	23
2010/C 76 E/06	Opfølgning af de nationale energieffektivitetshandlingsplaner: en første vurdering Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om opfølgning af de nationale energieffektivitetshandlingsplaner: en første vurdering (2008/2214(INI))	30
2010/C 76 E/07	Anvendt forskning inden for den fælles fiskeripolitik Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om anvendt forskning inden for den fælles fiskeripolitik (2008/2222(INI))	38
2010/C 76 E/08	Europæisk erhvervspas for tjenesteudbydere Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om oprettelse af et europæisk erhvervspas til tjenesteudbydere (2008/2172(INI))	42
2010/C 76 E/09	Fællesskabsaktion vedrørende hvalfangst Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om en fællesskabsaktion vedrørende hvalfangst (2008/2101(INI))	46
2010/C 76 E/10	Fællesskabets deltagelse i Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om Fællesskabets deltagelse i Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område (2008/2179(INI))	49
2010/C 76 E/11	CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om CIA's påståede brug af europæiske lande til transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger	51
2010/C 76 E/12	Årsrapport (2007) om de vigtigste aspekter og de grundlæggende valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om årsrapporten 2007 fra Rådet til Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og de grundlæggende valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) forelagt Europa-Parlamentet i medfør af afsnit G, punkt 43, i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 (2008/2241(INI))	54
2010/C 76 E/13	Den europæiske sikkerhedsstrategi og ESFP Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi og ESFP (2008/2202(INI))	61
2010/C 76 E/14	NATO's rolle i EU's sikkerhedsstruktur Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om NATO's rolle i EU's sikkerhedsstruktur (2008/2197(INI))	69
2010/C 76 E/15	Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen (2008/2231(INI))	76

Onsdag, den 18. februar 2009

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Humanitær bistand til Gazastriben

P6_TA(2009)0057

Europa-Parlamentets beslutning af 18. februar 2009 om humanitær bistand til Gazastriben

(2010/C 76 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Gaza, særlig beslutningerne af 16. november 2006 om situationen i Gaza ⁽¹⁾, af 11. oktober 2007 om den humanitære situation i Gazaområdet ⁽²⁾, af 21. februar 2008 om situationen i Gaza ⁽³⁾ og af 15. januar 2009 om situationen i Gaza ⁽⁴⁾,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 242 af 22. november 1967 (S/RES/242), 338 af 22. oktober 1973 (S/RES/338) og 1860 af 8. januar 2009 (S/RES/1860),
 - der henviser til den fjerde Genèvekonvention af 12. august 1949 om beskyttelse af civile personer i krigstid,
 - der henviser til De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøstens (UNRWA's) nødhjælpsplan for genetablering af livsvigtige serviceydelser til flygtninge i Gaza (januar - september 2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,
- A. der henviser til, at konflikten i Gazastriben har forværret den humanitære krise i området yderligere, således at der nu er tale om en umenneskelig situation, og at 88 % af befolkningen i Gaza er afhængig af fødevarehjælp,
- B. der henviser til, at grænseovergangene ind og ud af Gazastriben har været lukket i 18 måneder, at embargoen af person- og varebevægelser lægger hindringer i vejen for leveringen af humanitær hjælp til befolkningen, og at den varemængde, som får lov til at komme ind i Gazastriben, er utilstrækkelig til at opfylde selv grundlæggende humanitære behov,
- C. der henviser til, at der er alvorlig mangel på vigtige offentlige serviceydelser i Gazastriben, fordi de grundmaterialer og det basisudstyr, som er en forudsætning herfor, mangler, og til at manglen på lægemidler og brændstof i hospitalet fortsætter med at bringe palæstinensiske liv i fare,

⁽¹⁾ EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 324.⁽²⁾ EUT C 227 E af 4.9.2008, s. 138.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0064.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0025.

Onsdag, den 18. februar 2009

- D. der henviser til, at UNRWA og Verdensfødevareprogrammet (WFP) spiller en meget vigtig rolle i indsatsen for at skaffe befolkningen i Gazastriben basale varer, hvilket har det internationale samfunds fulde støtte; der henviser til, at en del af den humanitære fødevarehjælp til forbedring af levevilkårene i området er gået til spilde som følge af hindringer for leveringskæden; der henviser til, at Hamas den 3. og 5. februar 2009 konfiskerede i hundrevis af fødevarepakker og i tusindvis af tæpper, der var bestemt til civile i Gaza, og at disse leverancer blev returneret efter beslutningen om at afbryde al UNRWA-nødhjælp til Gazastriben,
- E. der henviser til, at EU's betydelige økonomiske støtte til palæstinenserne har spillet en vigtig rolle i bestræbelserne på at undgå en humanitær katastrofe i Gazastriben, og til at, at EU trods alle hindringer fortsætter med at yde humanitær bistand,
- F. der henviser til, at der den 2. marts 2009 i Sharm El Sheikh vil blive afholdt en international konference til støtte for den palæstinensiske økonomi til genopbygningen af Gaza,
1. anerkender den palæstinensiske befolknings lidelser i Gazastriben og kræver, at befolkningen omgående får øget og uhindret humanitær bistand, som det er en moralsk forpligtelse at yde, og som skal udleveres uden nogen betingelser og restriktioner; opfordrer de israelske myndigheder til at tillade en løbende og tilstrækkelig strøm af humanitær bistand til opfyldelse af befolkningens behov, hvilket omfatter alt materiale og udstyr, der er nødvendigt for, at UNRWA og andre FN-agenturer og internationale agenturer kan udføre deres opgaver;
 2. kræver endnu en gang, at blokaden af Gazastriben ophører i overensstemmelse med aftalen fra 15. november 2005 om bevægelse og adgang hen over grænserne, at overgangsstederne genåbnes øjeblikkeligt og varigt for personer og varer, og at der sættes en stopper for indsmugling af og ulovlig handel med våben og ammunition;
 3. kræver, at der foretages en detaljeret vurdering af ødelæggelserne i Gazastriben og en grundig evaluering af Gazabefolkningens behov, som kan tjene som grundlag for genopbygningsplaner;
 4. kræver, finansiel, økonomisk og social rehabilitering af Gazastriben, hvilket er en afgørende faktor til at skabe sikkerhed i regionen; minder om, at bistanden i tråd med det internationale samfunds og EU's tilsagn bør omfatte kontante betalinger til lønninger, pensioner og ydelser til de mest udsatte personer og familier, og anmoder Israel om ikke at hindre bankernes pengeoverførsler;
 5. mener, bl.a. i lyset af den internationale konference til støtte for den palæstinensiske økonomi til genopbygningen af Gaza, som afholdes den 2. marts 2009 i Sharm El Sheikh, at enhver bæredygtig genopbygnings- og udviklingspolitik i Gazastriben forudsætter en varig våbenhvile, der støttes af en genoptagelse af seriøse fredsforhandlinger mellem israelerne og palæstinenserne sammen med en palæstinensisk national forsoningsproces;
 6. understreger igen, at EU's finansielle støtte til palæstinenserne ikke bør undergraves af fortsatte ødelæggelser, der mindsker støtten til genopbygningsprojekter i den europæiske offentlighed;
 7. anmoder Kommissionen om at foretage en omfattende gennemgang og evaluering af perspektiverne på mellemlang og lang sigt for genopbygningsprojekter i Gazastriben, der finansieres af EU inden for rammerne af PEGASE (Den palæstinensisk-europæiske mekanisme til forvaltning af socioøkonomisk støtte) og ECHO (Kommissionens Kontor for Humanitær Bistand), og samtidig redegøre for deres budgetmæssige virkninger; tilskynder andre donorer til at forpligte sig til at yde hjælp på ovennævnte internationale konference og opfylde de løfter, de afgav på donorkonferencen den 17. december 2007 i Paris;
 8. understreger endnu en gang, at udgiftsområde 4 i EU-budgettet er kronisk underfinansieret, og at der ikke bør indgås forpligtelser om supplerende bistand til Gaza på bekostning af andre politikker; tilføjer, at der kun kan tilvejebringes supplerende bevillinger ved at udnytte alle midler i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Torsdag, den 19. februar 2009

9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, kvartettens udsending til Mellemøsten, præsidenten for Den Palæstinensiske Myndighed, Det Palæstinensiske Lovgivende Råd, Israels regering og Knesset.

En særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger

P6_TA(2009)0060

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om en særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger (2008/2203(INI))

(2010/C 76 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. februar 2008 med titlen »En særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger« (KOM(2008)0055),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 5. februar 2008 om børn i nød- og krisesituationer (SEK(2008)0135),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 5. februar 2008 om EU's handlingsplan for børns rettigheder i eksterne foranstaltninger (SEK(2008)0136),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. april 2008 med titlen »EU som global udviklingspartner - Fremskyndet opfyldelse af millenniumudviklingsmålene« (KOM(2008)0177),
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. maj 2008 om fremme og beskyttelse af børns rettigheder i Den Europæiske Unions optræden udadtil - den udviklingsmæssige og den humanitære dimension,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 19.-20. juni 2008,
- der henviser til EU's retningslinjer for fremme og beskyttelse af børns rettigheder, der blev vedtaget af Rådet i december 2007,
- der henviser til Rådets retningslinjer om børn i væbnede konflikter, der blev vedtaget af Rådet i december 2003 og opdateret i juni 2008,
- der henviser til checklisten for integrering af beskyttelsen af børn, der er berørt af væbnede konflikter, i operationer under den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (EFSP), der blev vedtaget af Rådet i maj 2006,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder, der blev vedtaget af FN's generalforsamling den 20. november 1989, og til de valgfrie protokoller til konventionen,
- der henviser til EU's handlingsdagsorden for årtusindudviklingsmålene, der blev vedtaget af Rådet den 18. juni 2008,
- der henviser til FN's resolution 1612 (2005) om børn i væbnede konflikter, vedtaget af FN's Sikkerhedsråd på dets 5235. møde den 26. juli 2005,

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention nr. 138 om mindstealder, der blev vedtaget i Geneve den 26. juni 1973, og nr. 182 om forbud mod og øjeblikkelige foranstaltninger til udryddelse af de værste former for børnearbejde, der blev vedtaget i Genève den 17. juni 1999,
- der henviser til FN's årtusindeerklæring, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 8. september 2000,
- der henviser til slutdokumentet om en verden egnet for børn («A World Fit for Children») fra FN's særlige samling om børn, der fandt sted i FN's hovedkvarter i maj 2002,
- der henviser til FN's generalsekretærs undersøgelse om vold mod børn, der blev forelagt for FN's Generalforsamling den 11. oktober 2006,
- der henviser til rapporten om børn og årtusindudviklingsmålene («Children and the Millennium Development Goals»), der blev udarbejdet af UNICEF for FN i december 2007,
- der henviser til UNICEF's rapport om børnenes tilstand i verden 2008 («The state of the world's children 2008»), der blev offentliggjort i december 2007,
- der henviser til rapporten om årtusindudviklingsmålene 2008, der blev udarbejdet af FN's kontor for økonomiske og sociale anliggender og fremlagt i august 2008,
- der henviser til Paristilsagnene om beskyttelse af børn mod ulovlig rekruttering til eller brug i væbnede styrker eller væbnede grupper og til Parisprincipperne og retningslinjerne vedrørende børn tilknyttet væbnede styrker eller væbnede grupper, der blev vedtaget af ministre og nationale repræsentanter på konferencen i Paris den 5.–6. februar 2007,
- der henviser til det afrikanske charter om børns rettigheder og velfærd, der blev vedtaget af Organisationen for Afrikansk Enhed (OAU) i 1990 og trådte i kraft den 29. november 1999,
- der henviser til Cotonouaftalen ⁽¹⁾ med ændringer ⁽²⁾, i særdeleshed til artikel 9 om væsentlige elementer, hvad angår menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten, og det grundlæggende element om god regeringsførelse og til artikel 26 om ungdomsanliggender,
- der henviser til beslutningen fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU om børns rettigheder og særligt om børnesoldater ⁽³⁾, som blev vedtaget i Addis Abeba den 19. februar 2004,
- der henviser til beslutningen fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU om de sociale konsekvenser af børnearbejde og strategier til bekæmpelse af børnearbejde, som blev vedtaget i Port Moresby den 28. november 2008,
- der henviser til Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der blev undertegnet den 13. december 2007 i Lissabon, og de konsoliderede udgaver af traktaten om den Europæiske Union og traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde, i særdeles EU-traktatens artikel 3, hvoraf det fremgår, at EU »bekæmper social udstødelse og forskelsbehandling og fremmer social retfærdighed og beskyttelse, ligestilling mellem kvinder og mænd, solidaritet mellem generationerne og beskyttelse af børns rettigheder«, og at Unionen i sine forbindelser med den øvrige verden »bidrager til fred, sikkerhed, bæredygtig udvikling af jorden, solidaritet og gensidig respekt folkene imellem, fri og fair handel, udryddelse af fattigdom og beskyttelse af menneskerettighederne, især børns rettigheder«,

⁽¹⁾ Partnerskabsaftale mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.).

⁽²⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

⁽³⁾ EUT C 26 af 29.1.2004, s. 17.

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen om den europæiske konsensus om udvikling ⁽¹⁾, og i særdeleshed kravet om, at barnets rettigheder integreres fuldt ud i gennemførelsen af Fællesskabets udviklingspolitik,
 - der henviser til fælleserklæringen fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen om den europæiske konsensus om humanitær bistand ⁽²⁾, især kravet om at være særlig opmærksom på børn og tage sig af deres særlige behov,
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 24 om børns rettigheder,
 - der henviser til det handlingsprogram, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 293/2000/EF af 24. januar 2000 om vedtagelse af et EF-handlingsprogram (Daphne-programmet) (2000-2003) om forebyggende foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder ⁽³⁾,
 - der henviser til den politiske erklæring, der blev vedtaget i Berlin den 4. juni 2007 under det første forum om barnets rettigheder, og hvori viljen til systematisk at tage hensyn til barnets rettigheder i EU's interne og eksterne politikker gentages,
 - der henviser til Global Partners Forums publikation fra 2004 om rammerne for beskyttelse, pleje og støtte til forældreløse og sårbare børn i en verden med hiv og aids («The Framework for the Protection, Care and Support of Orphans and Vulnerable Children Living in a World with HIV and AIDS»),
 - der henviser til sin beslutning af 3. juli 2003 om handel med børn og børnesoldater ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 5. juli 2005 om udnyttelse af børn i udviklingslandene, med særligt fokus på børnearbejde ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 16. januar 2008 om en EU-strategi for børns rettigheder ⁽⁶⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelser fra Udenrigsudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0039/2009),
- A. der henviser til, at opfyldelsen af barnets rettigheder er af central betydning for både individets muligheder i livet og for at gøre fremskridt i fattigdomsbekæmpelsen,
- B. der henviser til, at de kønsroller, et samfund tildeler sine børn, har en afgørende indflydelse på deres fremtid: deres adgang til mad og uddannelse, deres deltagelse i arbejdsstyrken, deres status i menneskelige relationer samt deres fysiske og psykiske sundhed,
- C. der henviser til, at de mål, der blev opstillet i konventionen om barnets rettigheder, stort set ikke er blevet nået,

⁽¹⁾ EUT C 46 af 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 25 af 30.1.2008, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 34 af 9.2.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 74 E af 24.3.2004, s. 854.

⁽⁵⁾ EUT C 157 E af 6.7.2006, s. 84.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0012.

Torsdag, den 19. februar 2009

- D. der henviser til, at ud af verdens 2,2 milliarder børn, lever 1,9 milliarder (86 %) i udviklingslandene, og at over 98 % af de børn, der lever i stor fattigdom, lever i udviklingslandene,
- E. der henviser til, at flere end 26 000 børn under fem år dør hver dag rundt om i verden, for størstepartens vedkommende af årsager, der kan forhindres, og at årtusindudviklingsmålet om at reducere børnedødeligheden med to tredjedele med de nuværende udviklingstendenser ikke vil blive nået før 2045,
- F. der henviser til punkt 9 i handlingsplanen vedtaget af den fjerde internationale kvindekonference (i Beijing den 4. - 15. september 1995), som ligeledes er et grundlæggende princip, der er blevet understreget i forbindelse med samtlige af det seneste årtis internationale konferencer om børns rettigheder,
- G. der henviser til, at beskyttelse af barnet, såfremt Lissabontraktaten ratificeres af alle medlemsstater, vil blive et specifikt mål for EU's eksterne politik,
- H. der henviser til, at Kommissionen har fået mandat af Rådet til at analysere de virkninger, som positive incitamenter har på salg af produkter, der fremstilles uden børnearbejde, og til at undersøge og redegøre for muligheden af yderligere forholdsregler mod produkter, der fremstilles ved brug af de værste former for børnearbejde,
- I. der henviser til, at barnets ret til uddannelse er indiskutabel, og at almen og faglig uddannelse spiller en vigtig rolle i strategien for gradvis udryddelse af børnearbejde,
- J. der henviser til, at den kommercielle udnyttelse af børn er en grov krænkelse af deres menneskelige værdighed og i modstrid med principperne om social retfærdighed,
- K. der henviser til, at aftagere af varer fra udviklingslandene indtager en nøgleposition med hensyn til at opdage og nægte at købe varer, som helt eller delvist er fremstillet ved hjælp af børnearbejde, og dermed kan benytte sig af direkte og effektivt økonomisk pres,
1. glæder sig over og anser ovennævnte meddelelse fra Kommissionen om en særlig plads til børn i EU's eksterne foranstaltninger og det supplerende arbejdsdokument fra tjenestegrenene, såvel som Rådets medfølgende konklusioner, for et vigtigt skridt frem mod en EU-strategi om barnets rettigheder;
 2. anerkender, at EU-institutionerne har opprioriteret betydningen af børns rettigheder, men understreger, at der fortsat skal gøres en stor indsats for at omsætte de politiske tilsagn i konkret handling, og understreger, at ingen af planerne kan gennemføres uden tilstrækkelig finansiering;
 3. understreger betydningen af at nå årtusindudviklingsmålene om foranstaltninger til sikring af børns rettigheder og anmoder indtrængende medlemsstaterne om at holde deres løfter om at stille tilstrækkelige og stabile midler til rådighed via planlagt budgetstøtte til opfyldelse af de målekriterier, der er fastsat for 2010;
 4. opfordrer EU til at gøre en konsekvent indsats for at afskaffe alle former for forskelsbehandling af piger (lige fra undfangelsen) og afsætte tilstrækkelige ressourcer til at bekæmpe de efterfølgende uligheder;
 5. glæder sig over de fire vejledende principper i Kommissionens handlingsplan for børns rettigheder i eksterne foranstaltninger, der indebærer en holistisk og sammenhængende tilgang baseret på børns rettigheder;
 6. anerkender, at en tilgang baseret på børns rettigheder hviler på de normer og principper, der er opstillet i konventionen om barnets rettigheder, og at tilgangen sigter mod at gennemføre disse rettigheder;
 7. kræver, at Det Europæiske Fællesskab tiltræder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention samt andre aftaler, som vedrører udøvelsen af barnets rettigheder, adoption, seksuel udnyttelse, børnearbejde, beskyttelse af børn i væbnede konflikter og mishandling af børn;

Torsdag, den 19. februar 2009

8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme gennemførelsen af Konventionen om Barnets Rettigheder og de tilhørende protokoller og til at øge den støtte, der ydes til reformer i tredjelands retssystemer, som er møntet på at beskytte børn;
9. understreger, at alle handlinger til fordel for børns rettigheder bør respektere, at forældre og de tætte familiebånd såvel som primære omsorgspersoner og værger har førsteprioritet, og at der navnlig er behov for en forbedring af mødres status;
10. minder dog om, at det kan være mest hensigtsmæssigt for det barn, der har det vanskeligt i sin familie, at blive adskilt fra denne midlertidigt, hvis det sker for at beskytte barnet, navnlig i sager med psykosociale og psykiatriske problemer hos forældrene, vold i familien, mishandling og seksuelle overgreb;
11. understreger det presserende behov for at være særlig opmærksom på de mest sårbare og socialt udstødte børn, herunder handicappede børn, migrantbørn, børn fra mindretal, tvangsfjernede eller uledsagede børn og børn, der ikke er i forældrenes varetægt;
12. understreger, at den praktiske gennemførelse af tilgangen baseret på børns rettigheder forudsætter, at EU foretager en grundig analyse af børns rettigheder, helst i forbindelse med vedtagelsen og gennemgangen af landebaserede, regionale og tematiske strategidokumenter, der skal ligge til grund for valget af tiltag og programmer til håndtering af børneanliggender; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til, så tidligt som muligt eller i forbindelse med udviklingsprogrammernes midtvejsevaluering, at give Parlamentet et overblik over aktiviteter og økonomiske bevillinger, der er rettet mod børn;
13. fremhæver, at børns rettigheder skal indarbejdes systematisk i EU's politiske dialog og drøftelser om politik med partnerlande;
14. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en beretning, hvori der redegøres for, om de eksisterende internationale aftaler mellem Den Europæiske Union og tredjelande allerede indeholder en retskraftig klausul om beskyttelse af barnets rettigheder, og, hvis dette ikke er tilfældet, om en sådan kan indføres senere;
15. mener, at børns deltagelse bør institutionaliseres og finansieres bedre i partnerlandene og på EU-plan;
16. støtter en udbygning af eksisterende børne- og ungdomsnetværk som bærende platforme for inddragelse og høring af børn, og henstiller, at Kommissionen systematisk opfordrer disse netværk til at bidrage til drøftelserne om landestrategidokumenter, og til at støtte deres inddragelse i udviklingen af nationale planlægningsinstrumenter;
17. opfordrer Kommissionen til at hjælpe partnerlande med at vedtage børnevenlige budgetforanstaltninger, især når EU yder budgetstøtte, og udvikle integrerede og omfattende nationale handlingsplaner om børn, hvori der fastsættes klare benchmarks, målbare mål, tidsplaner og vurderings- og rapporteringsmekanismer for børns rettigheder;
18. understreger, at EU's generelle budgetstøtte skal indbefatte midler til kapacitetsopbygning af relevante ministerier (såsom ministerierne for velfærd, sundhed og uddannelse samt justitsministeriet) for at sikre, at disse er i besiddelse af relevante politikker og redskaber til budgetlægning og gennemførelse af serviceydelser rettet mod børn;
19. understreger, at EU i sine eksterne foranstaltninger kraftigt bør tilskynde regeringerne i tredjelande til at overholde de internationale normer om børns rettigheder, navnlig ved at sørge for adgang til grundlæggende offentlige serviceydelser til børn, som f.eks. gratis forplejning i skoler og børnehaver og adgang til sundhedspleje; fremhæver samtidig, at lige adgang til uddannelse for børn under væbnede konflikter og i postkonfliktsituationer udgør en vigtig investering i konfliktforebyggelse;
20. konstaterer, at på trods af den seneste positive udvikling på EU-niveau er Unionens institutionelle og personalemæssige ressourcer, der er afsat til børns rettigheder, fortsat utilstrækkelige;

Torsdag, den 19. februar 2009

21. anbefaler til gavn for synligheden og effektiv ledelse på børnerettighedsområdet, at der udnævnes en særlig EU-repræsentant;
22. foreslår, at der i hver af Kommissionens delegationer udnævnes en ansvarlig for børneanliggender, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at alt personale ved hovedkvarterer og repræsentationer/delegationer gives grundig oplæring i og anvisninger på, hvordan børns rettigheder indarbejdes i eksterne tiltag, samt hvordan der opnås sikker og effektiv deltagelse af børn;
23. kræver, at beskyttelsen af barnets rettigheder i henhold til FN's konvention om barnets rettigheder får en central placering i den flerårige ramme for Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder; mener, at dette agentur bør opbygge et netværk med internationale organisationer, børneombuds-mænd og ikke-statslige organisationer for at drage fordel af disses viden og erfaringer;
24. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at imødegå krænkelse af børns rettigheder, såsom børnearbejde, børnehandel, børnesoldater, børn udsat for væbnede konflikter og alle former for vold mod børn, herunder seksuel udnyttelse og skadelige traditionsbaserede handlinger; fastholder dog, at fokus bør være på de grundlæggende årsager til og forebyggelse af krænkelse af børns rettigheder;
25. anmoder Kommissionen om at medtage bekæmpelse af straffrihed i sine eksterne foranstaltninger og sine forbindelser med tredjelande som en vigtig foranstaltning til at undgå krænkelse af børns rettigheder;
26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere udviklingen af nationale børnebeskyttelsesstrategier og -systemer i partnerlande, således at børn og familier får adgang til støtteforanstaltninger, inden børn udsættes for overgreb;
27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at hjælpe institutionelle strukturer i partnerlandene med at beskytte og fremme børns rettigheder, herunder uafhængige ombudsmænd;
28. mener, at der også bør træffes foranstaltninger for at øge forståelsen af og respekten for børns rettigheder blandt forældre og omsorgspersoner samt dem, der arbejder med børn, som f.eks. lærere og sundhedsarbejdere;
29. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gøre officiel fødselsregistrering til en del af politikken for udviklings samarbejde, idet dette anses for en grundlæggende rettighed og et vigtigt middel til beskyttelse af barnets rettigheder;
30. anerkender, at uddannelse og omsorg i den tidlige barndom er et barns ret – heriblandt retten til vaccination, opfostring og adgang til børnehave og vuggestue – og at barnet i den tidlige barndom gennemgår en betydelig udvikling, hvorfor underernæring og manglende omsorg kan medføre både fysiske og mentale handicap;
31. understreger, at det har afgørende betydning for forebyggelsen af krænkelse af børns rettigheder at nå årtusindudviklingsmål 2 om universel grundskoleuddannelse og udviklingsmål 3 om ligestilling;
32. understreger, at aktiviteter, der er specielt rettet mod piger, er nødvendige for at give dem samme muligheder som drenge for at gå i skole, få tilstrækkelig ernæring, få mulighed for at udtrykke deres meninger og få adgang til sundhedspleje;
33. opfordrer indtrængende EU til at prioritere retten til uddannelse, især for piger, i hjælpeprogrammerne og i dialogerne med partnerlandene om den førte politik; understreger behovet for at bekæmpe vedvarende forskelsbehandling i dårligt stillede familier, der ikke har råd til at betale skolepenge for alle deres børn, og vælger at sende drengene i skole på pigernes bekostning;

Torsdag, den 19. februar 2009

34. understreger, at uddannelsesfaciliteter og -programmer skal være tilpasset pigers behov og f.eks. tilbyde alternative uddannelsesformer uden for de formelle institutioner eller fleksible undervisningstider for at tage hensyn til piger, der skal passe deres mindre søskende;
35. fremhæver, at investering i pigers uddannelse er en investering, som vil få den største effekt på områder som fattigdomsbekæmpelse, nedbringelse af befolkningstilvæksten, nedbringelse af spædbørns- og børnedødelighed, mindre udbredt fejlerbning, øget skolegang og forbedret sundhed;
36. fremhæver, at uddannelse af god kvalitet bør prioriteres, især i situationer med konflikt og ustabilitet, og glæder sig over Kommissionens plan om at inddrage undervisning i dets aktiviteter for humanitær bistand; understreger behovet for operationelle retningslinjer, der forpligter EU til at inkludere uddannelse i alle faser af dens humanitære foranstaltninger i overensstemmelse med de minimumsstandarder, der er udarbejdet af INEE (Inter Agency Network for Education in Emergencies), og opfordrer til, at der på EU-niveau afsættes tilstrækkelige økonomiske og personalemæssige ressourcer til at gennemføre de nye politiske forpligtelser;
37. insisterer på, at intet barn skal fratages den grundlæggende ret til uddannelse på grund af manglende økonomiske ressourcer, og gentager sin appel til alle udviklingslandenes regeringer om at udarbejde en klar tidsplan for hurtig afskaffelse af direkte og indirekte betaling af skolepenge for almen grunduddannelse, samtidig med at der fastholdes et højt uddannelsesniveau;
38. lægger vægt på, at det i EU's forbindelser til tredjelande er yderst vigtigt at fremme projekter om udvikling af børns sociale kompetencer, tolerance, solidaritet og ansvar for miljøet, navnlig i forbindelse med bekæmpelsen af klimaforandringerne;
39. minder om, at et politisk tilsagn om at træffe sammenhængende politiske valg inden for fattigdomsbekæmpelse, kvalitetsundervisning og menneskerettigheder er afgørende for at fjerne incitamenterne til børnearbejde;
40. opfordrer Fællesskabet og medlemsstaterne til at øge støtten til fair trade og promovere initiativer, der tilskynder virksomheder til ikke at anvende børnearbejde; anbefaler bedre kontrol med overholdelsen af frivillige adfærdskodekser for så vidt angår arbejdstagerrettigheder, samt at dette gøres mere synligt for europæiske forbrugere; mener, at tildeling af offentlige indkøbskontrakter bør ske på betingelse af, at de internationale standarder for børnearbejde overholdes;
41. glæder sig over Rådets initiativ med at iværksætte en undersøgelse af positive incitamenters indvirkning på salget af varer, der er fremstillet uden brug af børnearbejde, og på eventuelle supplerende foranstaltninger, herunder handelsrelaterede foranstaltninger; opfordrer Kommissionen til at oplyse Parlamentet om udformningen, gennemførelsen og resultaterne af denne undersøgelse;
42. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU's handelspolitikker er i overensstemmelse med forpligtelsen til at beskytte og fremme børns rettigheder; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå en ensartet metode til mærkning af varer, der importeres til EU, således at det certificeres, at de i alle faser af produktionen er fremstillet uden brug af børnearbejde, f.eks. ved at sætte ordlyden »uden børnearbejde« på de pågældende varers emballage og derigennem sikre, at denne ordning er i overensstemmelse med WTO's internationale handelsregler;
43. fremhæver udviklingsmål 4 om nedbringelse af børnedødeligheden og udviklingsmål 6 om bekæmpelse af hiv/aids, malaria og andre sygdomme og opfordrer Fællesskabet og andre donorer til at styrke de offentlige sundhedssystemer, som tilbyder omkostningseffektive sundhedsydelser for mødre, nyfødte og børn til hele befolkninger, og til at indføre målrettet sygdomsbekæmpelse i sundhedsbehandlingen, f.eks. anvendelsen af myggenet mod malaria og antiretrovirale lægemidler;
44. beklager dybt det pres, der udøves for at undergrave politikker om seksuelle og reproduktive rettigheder og det heraf følgende, øgede antal uønskede graviditeter og usikre aborter blandt unge kvinder, og tilskynder EU til med henblik på at nå udviklingsmål 5 om forbedring af sundheden under graviditet at opretholde det nuværende bevillingsniveau for samtlige sundhedsydelser vedrørende seksualitet og reproduktion;

Torsdag, den 19. februar 2009

45. bemærker de særligt negative indvirkninger af fødevarerkrise på børn og fremhæver behovet for brede strategier for at øge fødevarerikigheden, hvilket ikke blot betyder adgang til passende fødevarer, men også mikronæringsstoffer, rent drikkevand, hygiejne og sanitære installationer, sundhedspleje, tilstrækkelige børneoplysningsfaciliteter og et sundt miljø;
46. anerkender EU's omfattende rammepolitik for håndtering af væbnede konflikters tragiske indvirkning på børn og anmoder om etablering af bedre overvågning, øget kendskab til problemet og oplæringsmekanismer, der kan sikre effektiv gennemførelse i praksis;
47. mener, at en børnebeskyttelsesrådgiver bør være tilknyttet alle EFSP-missioner, og understreger, at uddannelsen af personale til EFSP-missioner bør indbefatte emner vedrørende beskyttelse af børn;
48. understreger, at programmer for afvæbning, demobilisering og reintegration (DDR-programmer), der støttes af EFSP-missioner, bør tage hensyn til børns særlige behov;
49. opfordrer til, at der tages særlig hensyn til teenagemødre i konflikt- og post-konfliktsituationer samt til flygtninge og internt fordrevne piger og piger, der er udsat for voldtægt og seksuelle overgreb;
50. opfordrer Kommissionen til at investere i programmer rettet mod at forebygge og imødegå seksuel og kønsbaseret vold mod piger og drenge, idet programmerne bør indbefatte uddeling af posteksponeringsprofylakse-sæt for at forebygge hiv-infektion, støtte til serviceydelser i forbindelse med rekonvalescens og social reintegration samt fortrolige rapporteringsmekanismer;
51. understreger, at EU også bør støtte foranstaltninger med henblik på at bekæmpe stigmatisering og diskrimination, da det ofte sker, at udsatte piger eller unge kvinder – som f.eks. de, der er hiv-positive, ofre for voldtægt eller seksuelle overgreb, har født efter en voldtægt eller har fået gennemført abort – udstødes af deres lokalsamfund;
52. henviser navnlig til den yderst vanskelige situation for hivsmittede og aidsyge børn samt børn, der er blevet forældreløse på grund af aids; fordømmer navnlig de voldtægter af kvinder og piger, der skyldes den opfattelse, at samleje med en jomfru kan helbrede aids, og opfordrer indtrængende til, at der organiseres lokale oplysningskampagner for at udrydde denne fejlagtige antagelse og dermed bedre beskytte især de unge piger;
53. understreger nødvendigheden af at overholde FN's konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder med henblik på at sikre rettighederne for børn, der kommer fra indvandrerfamilier;
54. anmoder EU om at anvende det tematiske program vedrørende asyl og migration, der indgår i instrumentet til finansiering af udviklings samarbejde, til at tilføje støtte til særligt sårbare grupper som børn af migranter og børn, der lever i fattigdom;
55. anmoder Den Europæiske Union om i sine eksterne foranstaltninger at tage særligt hensyn til børn, som udsættes for forskelsbehandling, herunder børn, der er i konflikt med loven, og børn, der er frataget deres frihed og anbragt på lukkede institutioner; understreger, at børn bør have lettere adgang til domstolene og til særlig retshjælp, og at der må tages hensyn til deres alder igennem hele retsproceduren ved hjælp af særlige beskyttelsesforanstaltninger;
56. anmoder Rådet og Kommissionen om at medtage spørgsmålet om ungdomsretspleje i tilrettelæggelsen af bistandsprogrammer og i forhandlingerne med tredjelande om aktionsplaner på området retlige og indre anliggender og i den forbindelse tage hensyn til ikke kun ratificeringen af de relevante internationale og regionale normer, men også den faktiske gennemførelse heraf;
57. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme sammenhængen i børnepolitikker ved at indarbejde hensynet til børns rettigheder i andre politikområder, såsom sikkerhed, klimaændringer, migration og bistandseffektivitet;

Torsdag, den 19. februar 2009

58. opfordrer til, at alle EU-politikker, som kan forventes at få betydning for børnespørgsmål i udviklingslandene, uden undtagelse underkastes konsekvensvurderinger vedrørende børns rettigheder; understreger, at børn skal betragtes som en selvstændig og særskilt gruppe, da de ikke påvirkes på samme måde som voksne;
59. glæder sig over det initiativ, der er iværksat i forlængelse af ovennævnte konklusioner fra Rådet, om bedre koordination og forbedret arbejdsdeling på børnerettighedsområdet ved at kortlægge hhv. Kommissionens og medlemsstaternes eksisterende politikker og aktiviteter i pilotlandene;
60. er bekymret over, at pilotlandene endnu ikke er udvalgt, og opfordrer medlemsstaterne til at arbejde tæt sammen med Kommissionen for at sikre, at dette sker hurtigt;
61. opfordrer Kommissionen til at udarbejde procedurer, målekriterier og indikatorer, der kan sikre, at børnerettigheder, der er blevet integreret i den politiske dagsorden, ikke glemmes, og er enig med Kommissionen i, at der ud over den politiske integration af børns rettigheder også er brug for specifikke tiltag under de geografiske fonde og Den Europæiske Udviklingsfond, eventuelt inden for lavt prioriterede sektorer;
62. mener, at Parlamentet kan udfylde en mere koordineret og systematisk funktion i overvågningen af EU's forpligtelser på børneområdet, f.eks. gennem årsberetningen om menneskerettigheder;
63. foreslår, at de interparlamentariske forsamlinger (Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, Eurolat og Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavs-samarbejdet) indbyder værtslandenes børneorganisationer til at deltage i deres møder, og støtter dannelsen af interregionale ungdomsfora såsom en EU-Afrika-ungdomsplatform;
64. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, og til generalsekretæren for FN og medformændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

Gennemførelse af direktiv 2002/14/EF om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab

P6_TA(2009)0061

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om gennemførelse af direktiv 2002/14/EF om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab (2008/2246(INI))

(2010/C 76 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EF-traktatens artikel 136-145,
- der henviser til erklæringen fra regeringscheferne af 9. december 1989 om fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, og navnlig artikel 17 og 18,
- der henviser til Europarådets reviderede europæiske socialpagt fra 1996, og navnlig artikel 21 heri,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, der blev vedtaget i Nice den 7. december 2000 og officielt undertegnet af de 27 medlemsstaters stats- og regeringschefer i december 2007 i Europa-Parlamentet, og navnlig artikel 27,

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention nr. 135 om beskyttelse af tillidsrepræsentanter og de faciliteter, de skal disponere over, der blev vedtaget den 23. juni 1971, og navnlig til artikel 5,
- der henviser til Rådets direktiv 94/45/EF af 22. september 1994 om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2157/2001 af 8. oktober 2001 om statut for det europæiske selskab ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2001/86/EF af 8. oktober 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til statut for det europæiske selskab (SE) for så vidt angår medarbejderindflydelse ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab ⁽⁶⁾ og Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring om arbejdstagerrepræsentation ⁽⁷⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2003/72/EF af 22. juli 2003 om supplerende bestemmelser til statuten for det europæiske andelsselskab for så vidt angår medarbejderindflydelse ⁽⁸⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. maj 2007 om styrkelse af den europæiske lovgivning om information og høring af arbejdstagere ⁽⁹⁾,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne (omarbejdning) (KOM(2008)0419) og bilaget til forslaget (SEK(2008)2166),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. marts 2008 om en revision af anvendelsen af direktiv 2002/14/EF i EU (KOM(2008)0146) og det tilhørende arbejdsdokument (SEC(2008)0334),
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget og Retsudvalget (A6-0023/2009),

⁽¹⁾ EFT L 254 af 30.9.1994, s. 64.

⁽²⁾ EFT L 225 af 12.8.1998, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 82 af 22.3.2001, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 294 af 10.11.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 294 af 10.11.2001, s. 22.

⁽⁶⁾ EFT L 80 af 23.3.2002, s. 29.

⁽⁷⁾ EFT L 80 af 23.3.2002, s. 34.

⁽⁸⁾ EUT L 207 af 18.8.2003, s. 25.

⁽⁹⁾ EUT C 76 E af 27.3.2008, s. 138.

Torsdag, den 19. februar 2009

- A. der henviser til, at medlemsstaternes gennemførelse af direktiv 2002/14/EF er forsinket, og at nogle medlemsstater på nogle punkter blot har gengivet minimumsbestemmelserne,
- B. der henviser til, at den aktuelle finansielle krise vil få konsekvenser for den europæiske økonomi i form af omstruktureringer, fusioner og udflytninger af europæiske virksomheder,
- C. der henviser til, at direktiv 2002/14/EF har til formål at indføre en generel ramme for underretning og høring af arbejdstagerne om fremtidsudsigterne for den virksomhed, de er ansat i, samt for reel høring af arbejdstagerne, hvad angår den pågældende virksomheds fremtidige økonomiske udvikling,
- D. der henviser til, at information og høring af arbejdstagerne er centrale elementer i en social markedsøkonomi og ikke bør betragtes som en hindring for virksomhedernes økonomiske udfoldelser,
- E. der henviser til, at der findes 23 millioner virksomheder med mindre end 250 ansatte i EU (som udgør 99 % af alle virksomheder i EU og beskæftiger mere end 100 millioner mennesker), og at EU-institutionerne har pligt til at sikre og forbedre arbejdstagernes ret til information og høring,

Progressiv styrkelse af information og høring af arbejdstagerne i EU

- 1. erkender, at gennemførelsen af direktiv 2002/14/EF har været præget af store forsinkelser i en række medlemsstater, og at der derfor vil være behov for længere tid til evalueringen heraf; understreger dog, at virkningen af dette direktiv er åbenlys i de medlemsstater, hvor der ikke eksisterede nogen form for generelt system til information og hørings af arbejdstagerne;
- 2. opfordrer de medlemsstater, som endnu ikke har gjort det, til hurtigst muligt at gennemføre direktiv 2002/14/EF korrekt;
- 3. anser det for nødvendigt, at Kommissionens initiativer i den retning, i tæt samarbejde med de nationale myndigheder i de berørte medlemsstater og arbejdsmarkedets parter, skal gøre det muligt at gå i dybden med og løse de problematiske spørgsmål, man har fremhævet i forbindelse med fortolkningen af direktiv 2002/14/EF eller gennemførelsesbestemmelsernes overensstemmelse;
- 4. konstaterer, at nogle medlemsstater i deres foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2002/14/EF ikke har taget hensyn til visse unge arbejdstagere, deltidsansatte kvinder eller midlertidigt kontraktansatte, og henstiller følgelig, at medlemsstaterne bringer deres bestemmelser om beregning af antallet af ansatte i virksomhederne i overensstemmelse med direktivets ånd og bogstav, således at beregningen af tærsklerne altid sker på grundlag af det reelle antal ansatte uden yderligere betingelser;
- 5. finder det hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne under overholdelse af deres nationale praksis fastsætter nøjagtige betingelser og grænser vedrørende artikel 6 i direktiv 2002/14/EF om fortrolige oplysninger, og at de er opmærksomme på:
 - a) varigheden af denne forpligtelse efter udløbet af arbejdstagerrepræsentanternes mandat,
 - b) kriterier og forudsætninger for virksomhedens legitime interesse i at bevare disse oplysninger som fortrolige eller risikoen for at skade virksomheden, hvis disse oplysninger videregives;
- 6. anmoder medlemsstaterne om som led i deres gennemførelsesforanstaltninger:
 - a) præcist at definere begrebet »information« uden at skabe forskellige fortolkningsmuligheder og samtidig respektere hensigten med direktiv 2002/14/EF, dvs. tillade, at arbejdstagerrepræsentanterne undersøger de data, der forelægges, og ikke blot afventer informationsprocedurens afslutning, hvis virksomhedens beslutninger har direkte konsekvenser for arbejdstagerne

Torsdag, den 19. februar 2009

- b) at lade definitionen af begrebet information omfatte henvisninger til artikel 4, stk. 2, litra a, b og c), i direktiv 2002/14/EF
 - c) at kræve, at informationen forlægges i god tid inden en forudsætning for høring
 - d) at sikre fuldstændig respekt for forpligtelserne i artikel 4 i direktiv 2002/14/EF med henvisning til informations- og høringsrettighederne og med henblik på at nå frem til en aftale i henhold til artikel 4
 - e) ligeledes at inddrage virksomhedens fagforeninger for at styrke arbejdsmarkedsdialogen;
7. opfordrer indtrængende de medlemsstater, som ikke råder over sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, jf. artikel 6, stk. 3, i tilfælde af manglende overholdelse af reglerne om udøvelse af retten til information og høring af arbejdstagerne, til at indføre sådanne sanktioner;
8. opfordrer alle medlemsstater, som ikke råder over et system til beskyttelse af arbejdstagerrepræsentanter, til at indføre et sådant system;
9. foreslår de medlemsstater, hvor beskyttelsen af arbejdstagerrepræsentanter traditionelt sker ved en aftale, der forhandles mellem fagforeninger og arbejdsgiverforeninger, at sørge for en betydelig subsidiær beskyttelse til disse arbejdstagerrepræsentanter i tilfælde af, at forhandlingerne mislykkes;

Gennemførelse og forbedring af gennemførelsesforanstaltningerne for direktiv 2002/14/EF

10. anser det for nødvendigt at opstille og stille en fortegnelse til rådighed for medlemsstaterne over mulige sanktioner, de kan påføre arbejdsgivere, der ikke respekterer arbejdstagernes ret til information og høring i henhold til direktiv 2002/14/EF;
11. understreger, at nærhedsprincippet ikke kan være et argument for, at medlemsstaterne ikke opfylder deres forpligtelse til at fastsætte sanktioner, der er tilstrækkeligt strenge til at afholde arbejdsgiverne fra at overtræde direktiv 2002/14/EF;
12. erindrer om De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 8. juni 1994 ⁽¹⁾, ifølge hvilken medlemsstater, hvis retsplejesystemer og institutionelle systemer er utilstrækkelige, har pligt til at skabe de nødvendige retsmidler og definere egnede administrative og retslige klageforanstaltninger samt sanktioner, der er passende, effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, imod arbejdsgivere, der ikke overholder deres pligt til at informere og høre arbejdstagerne;
13. opfordrer medlemsstaterne til at tage udgangspunkt i EF-Domstolens retspraksis, når de definerer de administrative og retslige klageforanstaltninger og sanktionerne imod de arbejdsgivere, der ikke overholder deres pligt til at informere og høre arbejdstagerne, mens de afventer en ændring af direktiv 2002/14/EF;
14. anser det for nødvendigt at sikre, at man i medlemsstaternes gennemførelse bevarer den automatiske ret til information og høring af arbejdstagernes repræsentanter i tråd med en korrekt fortolkning af direktiv 2002/14/EF;
15. finder det nødvendigt at definere betingelserne for udførelsen af arbejdstagerrepræsentanternes hverv, således at dette udøves inden for arbejdstiden og aflønnes som sådan;

⁽¹⁾ Dom af 8. juni 1994, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige (C-382/92, Sml. 1994, s. I-2435); dom af 8. juni 1994, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige (C-383/92, Sml. 1994, s. I-2479).

Torsdag, den 19. februar 2009

16. mener, at man bør sikre repræsentanterne for arbejdstagerne i den offentlige administration og i offentlige og finansielle virksomheder de samme rettigheder til at blive informeret og hørt, som er tildelt de øvrige arbejdstagere;
17. finder det nødvendigt at revurdere muligheden for at anvende direkte høring, når der findes en valgt repræsentationsstruktur eller fagforeningsstruktur, og dermed forhindre, at arbejdsgiveren ikke skrider ind ved at høre arbejdstagerne direkte om emner, som hører ind under overenskomstforhandlingerne, der er fagforeningernes domæne, som f.eks. lønninger;
18. kræver, at man undersøger behovet for at ændre grænseværdierne for antallet af ansatte i de virksomheder eller forretningssteder, som er omfattet af direktiv 2002/14/EF, således at kun mikrovirksomheder udelukkes fra direktivets anvendelsesområde;
19. gør medlemsstaterne opmærksom på, at selv om der måtte herske tvivl om den præcise betydning af termen »virksomhed« i direktiv 2002/14/EF, findes der en omfattende retspraksis fra Domstolen på dette område, og opfordrer medlemsstaterne til at henvise hertil i deres gennemførelsesforanstaltninger, hvilket vil forhindre, at der indledes overtrædelsesprocedure i denne forbindelse;
20. opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest at træffe foranstaltninger, der kan sikre, at medlemsstaterne gennemfører direktiv 2002/14/EF korrekt, og kontrollerer alle mangelfulde punkter eller påpeger eventuelle problemer såsom national lovgivning og praksis til beregning af antallet af ansatte i virksomhederne, anvendelsen af de specifikke bestemmelser i artikel 3, stk. 2 og 3, og garantiene i forbindelse med fortrolighedsklausulen i artikel 6; opfordrer Kommissionen til at indlede overtrædelsesprocedurer mod medlemsstater, der ikke har gennemført direktivet, eller som ikke har implementeret det korrekt;
21. opfordrer Kommissionen til at forelægge en evalueringsrapport om resultaterne af gennemførelsen af direktiv 2002/14/EF vedrørende styrkelse af den sociale dialog og forudseenhed, forebyggende foranstaltninger og beskæftigelsesevne på arbejdsmarkedet samt respekt for arbejdsevnen for dermed at undgå administrative, juridiske og finansielle vanskeligheder for små og mellemstore virksomheder, og om nødvendigt vedføje rapporten passende forslag;
22. glæder sig over Rådets forslag til forordning om en europæisk privat selskabsvedtægt (KOM(2008)0396), der tager hensyn til de små og mellemstore virksomheders særlige behov;
23. opfordrer Kommissionen, som er ansvarlig for at overvåge fusioner og overtagelser, til at sikre, at nationale og fællesskabsretlige regler om information og høring overholdes, når der træffes beslutninger om fusioner og overtagelser;
24. mener, at informationer, som kan medføre ekstrem økonomisk skade for en virksomhed, såfremt de offentliggøres, skal behandles som absolut fortrolige, indtil der er truffet en endelig beslutning om vigtige økonomiske spørgsmål, som vedrører virksomheden (f.eks. i form af en hensigts erklæring);
25. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at tilskynde til forbedringer af retten til information og høring af arbejdstagerne og sætte den på dagsordenen i den europæiske sociale dialog, på såvel tværfagligt som sektorplan;
26. opfordrer Kommissionen til at anspore arbejdsmarkedets parter til proaktivt og på positiv måde at øve indflydelse på den nationale gennemførelse, bl.a. via udbredelse af gode praksisser;
27. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at træffe foranstaltninger til styrkelse af en effektiv samarbejds kultur i EU mellem arbejdsmarkedets parter i forbindelse med information og høring af arbejdstagerne under hensyntagen til emnets karakter og virksomhedernes kendetegn og størrelse;

Torsdag, den 19. februar 2009

28. konstaterer med tilfredshed, at høring vedrørende forskellige spørgsmål, f.eks. når der er fare for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed eller førtidig opsigelse af kontrakter, er omtalt i den aftale, som er indgået mellem European Community Shipowners' Associations og European Transport Workers' Federation om konventionen om søfarendes arbejdsforhold af 2006;

29. glæder sig over, at Kommissionen i meddelelsen af 10. oktober 2007 om nyvurdering af social- og arbejdsmarkedslovgivningen med henblik på at skabe flere og bedre job inden for søfartserhvervet i EU (KOM(2007)0591) har taget initiativ til at behandle direktiv 2002/14/EF, og opfordrer den til i denne forbindelse fuldstændigt at revurdere de i artikel 3, stk. 3, omhandlede undtagelser fra anvendelsen af direktiv 2002/14/EF;

30. anmoder Kommissionen om at behandle kravene om samordning af direktiv 94/45/EF, 98/59/EF, 2001/23/EF, 2001/86/EF, 2002/14/EF, 2003/72/EF og forordning (EF) nr. 2157/2001 og undersøge behovet for eventuelle ændringer, der kan forhindre overlapninger og uoverensstemmelser; mener, at eventuelle ændringer bør gennemføres samtidig;

*

* * *

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Socialøkonomi

P6_TA(2009)0062

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om socialøkonomi (2008/2250(INI))

(2010/C 76 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3, 48, 125-130 og 136 i EF-traktaten,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1435/2003 af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab (SCE) ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 2003/72/EF af 22. juli 2003 om supplerende bestemmelser til statuten for det europæiske andelsselskab for så vidt angår medarbejderindflydelse ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets beslutning 2008/618/EF af 15. juli 2008 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. januar 2008 om forslag til den fælles rapport om social sikring og social integration 2008 (KOM(2008)0042), ledsagedokumentet til Kommissionens meddelelse om forslag til den fælles rapport (SEK(2008)0091) og den fælles beskæftigelsesrapport 2007/2008, som blev godkendt i Formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds forårsmøde den 13. og 14. marts 2008,
- der henviser til sin beslutning af 6. maj 1994 om en alternativ og solidarisk økonomi ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 207 af 18.8.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 207 af 18.8.2003, s. 25.

⁽³⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36.

⁽⁴⁾ EUT L 198 af 26.7.2008, s. 47.

⁽⁵⁾ EFT C 205 af 25.7.1994, s. 481.

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til sin beslutning af 18. september 1998 om kooperativers betydning for øget beskæftigelse blandt kvinder ⁽¹⁾,
- der henviser til sin holdning af 17. juni 2008 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse (2010) ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om fremme af et værdigt arbejde til alle ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. februar 2004 om fremme af andelsselskaber i Europa (KOM(2004)0018),
- der henviser til beslutning om meddelelse fra Kommissionen af 4. juni 1997 om fremme af foreninger og fonde i Europa (KOM(1997)0241) og Europa-Parlamentets beslutning af 2. juli 1998 om denne ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. april 2000 om lokal handling til fordel for beskæftigelsen - Den lokale dimension i den europæiske beskæftigelsesstrategi (KOM(2000)0196),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. november 2001 om styrkelse af den lokale dimension i den europæiske beskæftigelsesstrategi (KOM(2001)0629) samt Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2002 om denne ⁽⁶⁾,
- der henviser til udtalelser fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om socialøkonomien, herunder udtalelser om Socialøkonomien i det indre marked ⁽⁷⁾, Erhvervsmæssig diversificering i tiltrædelseslandene — de små og mellemstore virksomheders og den sociale økonomis rolle ⁽⁸⁾ og Små og mellemstore virksomheders og den sociale økonomis evne til at tilpasse sig de ændringer, der følger af den økonomiske dynamik ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. april 2008 om det frivillige arbejdes bidrag til økonomisk og social samhörighed ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. september 2006 om en fremtidssikret europæisk social model ⁽¹¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juli 2008 om den nye sociale dagsorden: Muligheder, adgang og solidaritet i det 21. århundredes Europa (KOM(2008)0412),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juli 2008 »Et fornyet tilsagn til et socialt og arbejdsmarkedspolitisk Europa: styrkelse af den åbne koordinationsmetode for social sikring og social integration« (KOM(2008)0418) og den første halvårige rapport om socialydelser af almen interesse (SEK(2008)2179) af samme dato,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,

⁽¹⁾ EFT C 313 af 12.10.1998, s. 234.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0286.

⁽³⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 321.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0467.

⁽⁵⁾ EFT C 226 af 20.7.1998, s. 66.

⁽⁶⁾ EUT C 271 E af 12.11.2003, s. 593.

⁽⁷⁾ EFT C 117 af 26.4.2000, s. 52.

⁽⁸⁾ EUT C 112 af 30.4.2004, s. 105.

⁽⁹⁾ EUT C 120 af 20.5.2005, s. 10.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0131.

⁽¹¹⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 141.

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget (A6-0015/2009),
- A. der henviser til, at den europæiske sociale model primært blev skabt gennem et samspil af tjenesteydelser, varer og arbejdspladser af høj kvalitet, som socialøkonomien har afstedkommet, og af sin tilpasnings- og innovationsevne,
- B. der henviser til, at socialøkonomien er baseret på et socialt paradigme, som er i tråd med de grundlæggende principper for den europæiske social- og velfærdsmodemodell, og der henviser til, at socialøkonomien i dag spiller en vigtig rolle for at fastholde og styrke denne model ved at styre produktion og udbud af mange sociale ydelser af almen interesse,
- C. der henviser til, at de socialøkonomiske modeller derfor er blevet normen, der skal fremmes, for at man kan opnå de målsætninger om økonomisk vækst, beskæftigelse, uddannelse og personlige tjenesteydelser, som er udbredt i alle EU-politikker,
- D. der henviser til, at et samfunds velfærd og ligevægt bygger på dets mangfoldighed, og at socialøkonomien aktivt bidrager til denne mangfoldighed ved at forbedre og styrke den europæiske sociale model og indføre en egentlig virksomhedsmodel, der sætter socialøkonomien i stand til at bidrage til en stabil og bæredygtig vækst,
- E. der henviser til, at socialøkonomiske værdier er særdeles forenelige med EU's fælles mål om social integration, og der henviser til, at anstændig beskæftigelse, uddannelse og genintegration bør relateres til disse; der henviser til, at socialøkonomien har vist, at den i høj grad kan bidrage til at forbedre den sociale status for de dårligst stillede grupper (som det f.eks. er tydeliggjort af Nobelprisvinderen Mohammed Yunus og hans mikrokreditter og kooperativer, som har øget den finansielle integration og kvinders indflydelse), og at den har en stor kapacitet til social innovation, idet den tilskynder folk i vanskelige kår til at finde løsninger på deres egne sociale problemer f.eks. ved at forene privatliv og arbejdsliv, fremme ligestilling, et godt familieliv og deres muligheder for pleje af børn, ældre og handicappede,
- F. der henviser til, at socialøkonomien udgør 10 % af alle europæiske virksomheder, hvilket svarer til 2 millioner virksomheder eller 6 % af den samlede beskæftigelse, og har et stort potentiale for at skabe og opretholde et stabilt beskæftigelsesniveau hovedsagelig som følge af, at disse aktiviteter som følge af deres natur normalt ikke delokaliseres,
- G. der henviser til, at socialøkonomiske virksomheder oftest er små og mellemstore virksomheder, som bidrager til en bæredygtig økonomisk model, hvor enkeltpersoner sættes over kapital; der henviser til, at disse virksomheder ofte er aktive på det indre marked og derfor skal sikre, at deres aktiviteter er i overensstemmelse med den relevante lovgivning,
- H. der henviser til, at socialøkonomien har udviklet sig gennem særlige organisatoriske og/eller retlige selskabsformer såsom andelsselskaber, gensidige selskaber, foreninger, sociale virksomheder og organisationer samt fonde samt andre former i de enkelte medlemsstater, der henviser til, at socialøkonomien dækker over forskellige betegnelser i de forskellige lande såsom »solidarisk økonomi«, »tredje sektor«, at der i hele den Europæiske Union findes sammenlignelige aktiviteter, der, selv om de ikke betegnes som »socialøkonomiske« i alle medlemsstater, har de samme karakteristika,
- I. der henviser til, at der er behov for at anerkende statuten for visse typer af organisationer, der udgør en del af socialøkonomien på EU-plan, under hensyntagen til bestemmelserne for det indre marked, for at begrænse de bureaukratiske hindringer for at opnå fællesskabsstøtte,
- J. der henviser til, at socialøkonomien fremhæver en virksomhedsmodel, der hverken kan karakteriseres ud fra størrelse eller erhvervssektor, men ud fra respekten for fælles værdier navnlig demokratiets, de sociale aktørers inddragelses, personers og sociale målsætningers forrang over fortjeneste, forsvar og anvendelse af principperne om solidaritet og ansvarlighed, forening af medlemmernes interesser og almenhedens interesser, medlemmernes demokratiske kontrol, frivilligt og åbent medlemskab, driftsmæssig selvstændighed og uafhængighed af de offentlige myndigheder, anvendelse af de vigtigste overskud til opnåelsen af målsætninger om bæredygtig udvikling og tjenesteydelser til medlemmernes interesser i overensstemmelse med almenhedens interesser,

Torsdag, den 19. februar 2009

- K. der henviser til, at socialøkonomien på trods af sektorens stigende betydning og af de organisationer, som er en del af den, stadig ikke er særlig kendt og ofte er genstand for kritik som følge af uegnede tekniske indfaldsvinkler; der henviser til, at manglende institutionel synlighed er en af de største hindringer, som socialøkonomien er stillet over for i EU og i nogle af dens medlemsstater, som delvis skyldes de særlige karakteristika ved de nationale regnskabssystemer,
- L. der henviser til den indsats, som Parlamentets tværpolitiske gruppe om socialøkonomi har gjort,

Generelle bemærkninger

1. understreger, at socialøkonomien spiller en afgørende rolle for den europæiske økonomi ved at kombinere lønsomhed med solidaritet, skabe kvalitetsarbejdspladser og ved at styrke social og regional samhørighed, skabe social kapital, fremme et aktivt medborgerskab, solidaritet og en form for økonomi med demokratiske værdier, der sætter mennesker i første række ud over at støtte bæredygtig udvikling samt innovation på det sociale, miljømæssige og teknologiske område;
2. mener, at socialøkonomien er vigtig, både symbolsk og med hensyn til de opnåede resultater, når det gælder om at styrke det industrielle demokrati og det økonomiske demokrati;
3. erkender, at socialøkonomien kun kan udvikle sig og realisere sit fulde potentiale, hvis den kan drage fordel af rette politiske, lovgivningsmæssige og operationelle betingelser, under behørig hensyntagen til den rige mangfoldighed i socialøkonomiens institutioner og deres særlige kendetegn;
4. mener ikke, at socialøkonomiske virksomheder skal være underlagt den samme anvendelse af konkurrencereglerne som andre virksomheder, men mener, at de har brug for trygge lovgivningsmæssige rammer, som tager udgangspunkt i deres særlige værdier, så de får mulighed for at konkurrere på lige fod med andre virksomheder;
5. understreger, at et økonomisk system, hvor socialøkonomiske virksomheder spiller en stadig større rolle, vil mindske spekulationen på de finansmarkeder, hvor visse private virksomheder ikke er underlagt tilsyn af aktionærer og tilsynsmyndigheder;

Anerkendelse af begrebet socialøkonomi

6. minder om, at mangfoldigheden af virksomhedsformer anerkendes i EF-traktaten og med vedtagelsen af en statut for det europæiske andelselskab;
7. minder om, at Kommissionen allerede gentagne har anerkendt begrebet socialøkonomi;
8. opfordrer Kommissionen til at fremme socialøkonomien i sine nye politikker og at forsvare socialøkonomiens anderledes tilgang til iværksætterånd, hvis drivkraft ikke først og fremmest er fortjeneste, men de samfundsmæssige fordele, således at der tages højde for socialøkonomiens særlige træk ved udarbejdelsen af lovgivningen;
9. mener, at EU og medlemsstaterne bør anerkende socialøkonomien og dens interessenter – andelselskaber, gensidige selskaber, foreninger og fonde – i deres lovgivning og politikker; foreslår, at disse foranstaltninger omfatter adgang til kredit og skattelettelser, udvikling af mikrokreditter, indførelse af europæiske statutter for foreninger, fonde og gensidige selskaber samt skræddersyet EU-finansiering og incitamenter, for bedre at støtte socialøkonomiske organisationer, der opererer på markedet, og ikkemærkedsektorer, der skabes med henblik på den sociale nytteværdi;

Torsdag, den 19. februar 2009

Retlig anerkendelse: europæiske statutter for foreninger, fonde og gensidige selskaber

10. konstaterer, at det er nødvendigt at anerkende de europæiske statutter for foreninger, gensidige selskaber og fonde for at sikre, at socialøkonomiske virksomheder drager fordel af ligebehandling i overensstemmelse med det indre markeds lovgivning; mener, at Kommissionens beslutning om at trække sine forslag til Rådsforordning om statutter for det gensidige europæiske selskab og til Rådsforordning om den europæiske forening (KOM(1991)0273) tilbage er et stort tilbageskridt for udviklingen af disse former for socialøkonomi i den Europæiske Union; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at revurdere sit arbejdsprogram i lyset heraf;

11. anmoder Kommissionen om at følge op på den gennemførlighedsrapport for statuten for den europæiske fond, som offentliggøres inden udgangen af 2008, og iværksætte en konsekvensanalyse af statutterne for den europæiske forening og det europæiske gensidige selskab;

12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle en retlig ramme, der anerkender komponenterne af socialøkonomien;

13. opfordrer Kommissionen til at sikre, at det europæiske private selskab får en selskabsform, som kan vedtages af alle former for virksomheder;

14. opfordrer Kommissionen til at fastsætte klare regler for, hvilke enheder der ifølge loven kan fungere som socialøkonomisk virksomhed, samt til at indføre effektive retlige hindringer for adgang, således at kun socialøkonomiske organisationer kan opnå finansiering, som er tiltænkt socialøkonomiske virksomheder, eller drage fordel af offentlige politikker, der har til formål at støtte socialøkonomiske virksomheder;

Statistisk anerkendelse

15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte oprettelsen af nationale statistiske registre over socialøkonomiske virksomheder, udarbejde nationale satellitregnskaber for hver institutionel sektor og erhvervsgren og muliggøre indførelsen af disse oplysninger i Eurostat og til at gøre brug af de kompetencer, der er til rådighed på universiteter;

16. påpeger, at målingen af socialøkonomiske virksomheder supplerer målingen af institutioner med almenyttige formål (NPI'er), opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme anvendelsen af FN's »Non Profit Handbook« og til at udarbejde satellitregnskaber, som kan gøre NPI'erne og socialøkonomiske organisationer mere synlige;

Anerkendelse som arbejdsmarkedspart

17. støtter, at socialøkonomiens elementer bør anerkendes i den europæiske sektorielle og tværsektorielle sociale dialog og foreslår, at både Kommissionen og medlemsstaterne på det kraftigste støtter inddragelsen af de socialøkonomiske aktører i de sociale høringer og den civile dialog;

Socialøkonomien som en central aktør i opfyldelsen af Lissabonstrategiens målsætninger

18. gør opmærksom på, at de socialøkonomiske virksomheder og organisationer bidrager til styrkelsen af iværksætterånden, fremmer den demokratiske funktionsmåde i erhvervslivet og integrerer det sociale ansvar og fremmer en aktiv, social integration af udsatte grupper;

19. fremhæver, at socialøkonomiens arbejdsgivere er afgørende aktører i reintegrationen og glæder sig over deres bestræbelser på at skabe og bevare gode og stabile arbejdspladser af høj kvalitet og investere i medarbejderne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte og styrke socialøkonomien i dens rolle som gode arbejdsgivere og respektere dens specielle status;

Torsdag, den 19. februar 2009

20. understreger, at socialøkonomien bidrager til at rette op på tre store skævheder på arbejdsmarkedet: arbejdsløshed, ustabil adgang til beskæftigelse og social og arbejdsmæssig udstødelse af arbejdsløse; bemærker endvidere, at socialøkonomien spiller en rolle for at forbedre beskæftigelsesegnetheden og skaber arbejdspladser, der normalt ikke delokaliseres, hvilket bidrager til opfyldelsen af Lissabonstrategiens målsætninger;
21. mener, at medlemsstaternes støtte til de socialøkonomiske virksomheder skal fortolkes som en seriøs investering i oprettelsen af et solidaritetsnet, der kan styrke de lokale samfunds og de lokale myndigheders rolle i udviklingen af socialpolitikker;
22. mener, at de sociale problemer kræver overvejelse, men at de nuværende omstændigheder først og fremmest kræver en større indsats; mener, at de fleste sociale problemer skal løses ved hjælp af lokale løsninger, således at de konkrete problemer og situationer håndteres; understreger, at denne indsats kræver, at der stilles strenge krav til koordinering, hvis den skal være effektiv, hvilket nødvendiggør, at der er en tæt forbindelse mellem myndighederne og de socialøkonomiske virksomheder;
23. bemærker, at de socialøkonomiske virksomheder gennem deres stærke lokale bånd gør det muligt at skabe forbindelser mellem borgerne og deres repræsenterende organer på regionalt, nationalt og europæisk plan og dermed er i stand til at bidrage til effektive styreformer i EU og social samhørighed; bifalder de socialøkonomiske virksomheders og organisationers bestræbelser på at gruppere sig inden for koordineringsplatforme i EU;
24. understreger socialøkonomiens nøglerolle i opnåelsen af Lissabonstrategiens målsætninger om bæredygtig vækst og fuld beskæftigelse, idet denne økonomi modvirker de mange skævheder på arbejdsmarkedet, navnlig via støtten til beskæftigelse af kvinder, og den indfører og sørger for bistandsydelser og tjenesteydelser i hjemmet (såsom sociale ydelser, sundhedsydelser og social sikring) foruden at skabe og bevare samfundsstrukturen og den økonomiske struktur ved at bidrage til den lokale udvikling og den sociale samhørighed;
25. er af den opfattelse, at EU bør træffe foranstaltninger med henblik på at etablere en ramme for dagsordenen for social økonomi, da det vil styrke konkurrenceevnen og den innovative kapacitet lokalt og i EU i betragtning af den sociale økonomis evne til at skabe stabilitet i en situation med yderst konjunkturprægede økonomier ved at omfordele og geninvestere overskud lokalt, hvor det er hensigtsmæssigt, fremme en iværksætterkultur, forbinde økonomiske aktiviteter med de lokale behov, opretholde aktiviteter, der er i fare (f.eks. håndværk) og skabe social kapital;
26. anmoder de kompetente myndigheder og sektorens aktører om at vurdere og opprioritere kvinders rolle i socialøkonomien, både kvantitativt, i betragtning af den store andel af kvinder, som er beskæftiget inden for alle områder af sektoren, bl.a. med foreningsarbejde og frivilligt arbejde, og kvalitativt, hvad angår arbejdets tilrettelæggelse og ydelsen af tjenester; er bekymret over, at man også i socialøkonomien stadig ser fænomenet med vertikal segregation, som begrænser kvinders deltagelse i beslutningsprocessen;
27. anmoder medlemsstaternes regeringer, de lokale myndigheder og sektorens aktører om at fremme og støtte de mulige synergieffekter, der kan opstå på området for tjenesteydelser mellem socialøkonomiens aktører og brugerne, for at området for deltagelse, høring og medansvar bliver udvidet;
28. anmoder Kommissionen om at tage højde for den socialøkonomiske situation ved revisionen af statsstøttepolitikken, idet de små virksomheder og de organisationer, der er aktive på lokalt plan, støder på store vanskeligheder, når det gælder adgangen til finansiering, navnlig under den aktuelle økonomiske krise og finanskrisen; opfordrer også Kommissionen til ikke at lægge hindringer i vejen for de nationale selskabs- og skattebestemmelser, f.eks. bestemmelserne for andelsselskaber inden for banksektoren og inden for detailhandelssektoren, der arbejder ud fra principperne om gensidighed, virksomhedsdemokrati og videregivelse fra generation til generation af arv, udelelige reserver, solidaritet, arbejds- og virksomhedsetik;
29. påpeger, at nogle af de socialøkonomiske virksomheder er mikrovirksomheder og små virksomheder, der ikke altid har de nødvendige ressourcer til at udøve deres virksomhed på det indre marked eller deltage i de nationale og EU's programmer, og foreslår, at der etableres målrettet støtte og instrumenter, så de i højere grad kan bidrage til en bæredygtig økonomisk vækst i EU, samt at det i forbindelse med en krise i virksomheder gøres lettere for virksomheder at blive til medarbejderejede foretagender;

Torsdag, den 19. februar 2009

30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde programmer, der yder finansiel støtte, oplysninger, rådgivning og uddannelse til potentielle og eksisterende sociale virksomheder, samt til at forenkle etableringsprocessen (herunder nedsættelse af kravene til startkapital for selskaber) for derved at hjælpe virksomhederne med at begå sig i en økonomi, der bliver mere og mere global, og som på nuværende tidspunkt er påvirket af en finanskriser;

31. fremhæver, at socialøkonomiske virksomheder møder flere vanskeligheder end store virksomheder, f.eks. i forbindelse med at opfylde de lovgivningsmæssige krav, opnå finansiering og få adgang til ny teknologi og information;

32. understreger socialøkonomiens vigtighed på området for tjenesteydelser af almen interesse; fremhæver merværdien af at oprette integrerede offentlig-private netværk, men også risikoen for udnyttelse som f.eks. ved outsourcing for at bidrage til en reduktion af de offentlige myndigheders omkostninger, også med hensyn til udførelsen af frivilligt arbejde;

33. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fortsætte sit arbejde med at føre en dialog og søge en afklaring med de berørte parter og støtter medlemsstaterne med hensyn til forsyningspligtigheder og sociale ydelser af almen interesse samt til at benytte metoden med et sæt kriterier;

Nødvendige midler med henblik på at nå målene

34. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der tages hensyn til socialøkonomiens karakteristika (mål, værdier og arbejdsmetoder) i udformningen af de europæiske politikker og navnlig at integrere socialøkonomien i dens andre politikker og strategier for social, økonomisk og erhvervs-mæssig udvikling, navnlig i forbindelse med en »Small Business Act« for Europa (KOM(2008)0394); anmoder om, at der foretages konsekvensvurderinger af forhold, som vedrører socialøkonomien, og at socialøkonomiens interesser respekteres og prioriteres; opfordrer indtrængende desuden Kommissionen til at genoverveje muligheden for at oprette en enhed for socialøkonomi på tværs af tjenestegrene, der fungerer som bindeled mellem de relevante generaldirektorater;

35. opfordrer Kommissionen til også at lade Det Europæiske Observationscenter for SMV'er systematisk inkludere de socialøkonomiske virksomheder i sine undersøgelser og bistå dem med deres aktiviteter og udvikling; opfordrer Kommissionen til også at træffe de nødvendige foranstaltninger, for at de socialøkonomiske virksomheder kan blive forbundet og drage nytte af det europæiske e-business støttenetværk;

36. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde nye organisationer til at støtte små og mellemstore socialøkonomiske virksomheder, som ønsker at blive mere uafhængige af tilskud og øge deres bæredygtighed;

37. opfordrer Kommissionen til at opfordre aktørerne i socialøkonomien til at deltage i permanente dialoginstanser og deltage i og samarbejde med ekspertgrupperne på højt plan, som kan indvirke på emner vedrørende socialøkonomien, opfordrer Kommissionen til at deltage i styrkelsen af socialøkonomiens repræsentative strukturer på regionalt, nationalt plan og fællesskabsplan samt til at skabe en retlig ramme, som har til formål at fremme et aktivt partnerskab mellem lokale myndigheder og socialøkonomiske virksomheder;

38. opfordrer Kommissionen til at fremme dialog mellem offentlige organer og repræsentanter for socialøkonomien på nationalt plan og fællesskabsplan og dermed fremme den gensidige forståelse og gode praksis;

39. opfordrer Kommissionen til at støtte en EU-tænketaank om kooperative banker, der oprettes af sektorens foreninger, og andre finansielle tjenesteydelser, som er relevante for socialøkonomiske organisationer, med det formål at undersøge, hvordan disse specifikke socialøkonomiske enheder indtil nu har klaret sig i EU – ikke mindst under den nuværende globale kredit- og finanskriser – samt hvordan de kan forhindre fremtidige kriser af denne art;

40. anmoder Kommissionen om at undersøge, hvordan den særlige budgetpost for socialøkonomi kan genaktiveres;

Torsdag, den 19. februar 2009

41. opfordrer til etablering af programmer, der fremmer afprøvningen af nye økonomiske og sociale modeller, iværksættelsen af forskningsrammeprogrammer, medtagelse af socialøkonomiske spørgsmål i forslag under det syvende rammeprogram, mulighed for at anvende en multiplikatormekanisme for de officielle statistiske oplysninger og indførelsen af instrumenter til kvalitativ og kvantitativ måling af den økonomiske vækst;

42. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at inddrage en »socialøkonomisk« dimension i fællesskabspolitikkerne og de nationale politikker samt i de EU's programmer for virksomheder inden for forskning, innovation, finansiering, regionaludvikling og udviklingssamarbejde, og støtte etableringen af programmer til uddannelse af EU's, nationale og regionale forvaltere i socialøkonomi, samt om at sikre socialøkonomiske virksomheder adgang til programmer og projekter for udvikling og eksterne forbindelser;

43. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sørge for undervisningsprojekter inden for højere uddannelse, universitetsuddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på at øge kendskabet til socialøkonomien og de iværksætterinitiativer, der er baseret på dens værdier;

44. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte udviklingen af færdigheder og professionalisme inden for sektoren for derigennem at øge socialøkonomiens betydning for integrationen på arbejdsmarkedet;

45. anmoder Kommissionen om at udarbejde et EU-retsgrundlag, der fremmer oprettelsen og fastholdelsen af territoriale partnerskaber mellem den socialøkonomiske sektor og de lokale myndigheder, idet der opstilles kriterier for anerkendelse og opprioritering af socialøkonomien, bæredygtig lokal udvikling og fremme af almene interesser;

46. opfordrer Kommissionen til at skabe betingelserne for at fremme investeringer i socialøkonomien, navnlig via investeringsfonde, garanterede lån og tilskud;

47. anmoder Kommissionen om at foretage en revurdering:

— af dens meddelelse om fremme af andelsselskaber i Europa og forordning (EF) nr. 1435/2003 om statut for det europæiske andelsselskab, som det er fastsat deri;

— af dens meddelelse om fremme af frivillige foreninger og fonde i Europa;

*

* *

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse.

Mental sundhed

P6_TA(2009)0063

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om mental sundhed (2008/2209(INI))

(2010/C 76 E/05)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til EU-konferencen på højt plan med titlen »Sammen for mental sundhed og trivsel«, der fandt sted den 12.-13. juni 2008 i Bruxelles, og hvor man vedtog den »europæiske pagt for mental sundhed og trivsel«,

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til Kommissionens grønbog om »Forbedring af befolkningens mentale sundhed. På vej mod en strategi for mental sundhed i Den Europæiske Union« (KOM(2005)0484),
 - der henviser til sin beslutning af 6. september 2006 om forbedring af befolkningens mentale sundhed - på vej mod en strategi for mental sundhed i Den Europæiske Union ⁽¹⁾,
 - der henviser til erklæringen fra Verdenssundhedsorganisationens (WHO) europæiske ministerkonference af 15. januar 2005 om at tage imod udfordringerne i forbindelse med den mentale sundhed og finde frem til løsninger,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 19.-20. juni 2008, hvor man understregede vigtigheden af at mindske forskellene i sundhed og forventet levetid mellem medlemsstaterne og i de enkelte medlemsstater og fremhævede betydningen af forebyggende aktiviteter på området store kroniske ikke-overførbare sygdomme,
 - der henviser til sin beslutning af 15. januar 2008 om en fællesskabsstrategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2007-2012 ⁽²⁾,
 - der henviser til FN's konvention om handicappedes rettigheder,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 2, 13 og 152,
 - der henviser til EU's charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A6-0034/2009),
- A. der henviser til, at mental sundhed og trivsel har afgørende betydning for menneskers livskvalitet og for samfundet og er nøgleelementer i EU's målsætninger inden for rammerne af Lissabonstrategien og den reviderede strategi for bæredygtig udvikling, og at forebyggelse, tidlig opdagelse, indgriben og behandling af psykiske lidelser i væsentlig grad reducerer de personlige, økonomiske og sociale følger heraf,
- B. der henviser til, at man i EU's forskellige strategidokumenter har fremhævet vigtigheden af mental sundhed med henblik på at opfylde disse målsætninger og behovet for praktiske foranstaltninger på området,
- C. der henviser til, at merværdien af Fællesskabets strategi for mental sundhed først og fremmest ligger på det forebyggende område og inden for fremme af mentalt forstyrrede personers menneskerettigheder og borgerlige rettigheder,
- D. der henviser til, at mentale sundhedsproblemer er meget udbredte i Europa, idet én ud af fire personer får mentale sundhedsproblemer mindst en gang i livet, og endnu flere er indirekte berørt, og der henviser til, at standarden for mentale sundhedspleje varierer betydeligt mellem de forskellige medlemsstater, navnlig mellem de gamle medlemsstater og nogle af de nye medlemsstater,
- E. der henviser til, at kønsaspektet er vigtigt i forbindelse med mental sundhed, idet der er flere kvinder end mænd, som har psykiske lidelser, og flere mænd end kvinder, der begår selvmord,

⁽¹⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 148.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0009.

Torsdag, den 19. februar 2009

- F. der henviser til, at selvmord fortsat giver anledning til mange for tidlige dødsfald i Europa, med over 50 000 dødsfald om året i EU, og at de pågældende personer i ni ud af ti tilfælde har haft psykiske lidelser, som oftest depression, og til, at antallet af selvmord og selvmordsforsøg blandt mennesker, der er fængslet eller tilbageholdt, endvidere er højere end i befolkningen generelt,
- G. der henviser til, at fastlæggelsen af politikker til forebyggelse af depression og selvmord er nært forbundet med beskyttelsen af den menneskelige værdighed,
- H. der henviser til, at selv om depression er en af de mest hyppigt forekommende og alvorlige psykiske lidelser, er behandlingen heraf fortsat ofte utilstrækkelig, og der er kun få medlemsstater, der har indført forebyggelsesprogrammer,
- I. der henviser til, at der på trods heraf stadig mangler forståelse for og ikke investeres tilstrækkeligt i fremme af mental sundhed og forebyggelse af psykiske lidelser og ikke ydes tilstrækkelig støtte til medicinske forskning og til mennesker med mentale sundhedsproblemer,
- J. der henviser til, at de finansielle omkostninger for samfundet i forbindelse med psykisk syge skønnes at ligge mellem 3 og 4 % af medlemsstaternes bruttonationalprodukt (BNP), at EU's udgifter til psykiske lidelser var på 436 milliarder EUR i 2006, og at de fleste af disse udgifter faldt uden for sundhedssektoren, navnlig på grund af systematisk fravær fra arbejdet, arbejdsudygtighed og førtidspensionering, og at de skønnede udgifter i mange tilfælde ikke afspejler den ekstra økonomiske byrde ved ledsagesygdomme, som har større sandsynlighed for at ramme personer med psykiske problemer,
- K. der henviser til, at sociale og økonomiske forskelle forstærker mentale sundhedsproblemer, og at antallet af psykisk syge er større blandt udsatte og marginaliserede grupper såsom arbejdsløse, indvandrere, indsatte og tidligere indsatte, personer, der anvender psykotrope stoffer, personer med handicap og personer med langvarige sygdomme, og som henviser til, at specifikke foranstaltninger og passende politikker er nødvendige for at hjælpe med integrationen, herunder den sociale integration af disse,
- L. der henviser til, at der er store forskelle mellem medlemsstaterne og i de enkelte medlemsstater på området mental sundhed, herunder både på behandlingsområdet og med hensyn til social integration,
- M. der henviser til, at personer med psykiske problemer har en større risiko end resten af befolkningen for at udvikle fysiske sygdomme og der er en lavere sandsynlighed for at de bliver behandlet for disse fysiske sygdomme,
- N. der henviser til, at selv om fysisk og mental sundhed er lige vigtigt og påvirker hinanden, bliver psykiske lidelser ofte ikke diagnosticeret eller undervurderet og ikke behandlet tilstrækkeligt,
- O. der henviser til, at der i fleste medlemsstater har været en tendens til at gå fra langtidsinstitutionalisering til at hjælpe de pågældende til at leve i samfundet, men at dette ofte er sket uden tilstrækkelig planlægning og tilstrækkelige midler og kontrolmekanismer og ofte kombineret med budgetnedskæringer, hvilket truer med at føre til reinstitutionalisering af tusinder af borgere med psykiske sygdomme,
- P. der henviser til, at der i 2008 er blevet oprettet en europæisk platform for fysisk og mental sundhed, der omfatter højtstående repræsentanter fra vigtige organisationer,
- Q. der henviser til, at grundlaget for livsvarig mental sundhed skabes i de første år af et menneskes liv, og at psykisk sygdom er udbredt blandt unge, for hvem tidlig diagnose og behandling er af allerstørste betydning,
- R. der henviser til, at aldringen af EU's befolkning medfører, at der bliver flere tilfælde af neurodegenerative sygdomme,

Torsdag, den 19. februar 2009

- S. der henviser til, at den diskriminering og sociale udstødelse, som mennesker med mentale sundhedsproblemer og deres familier oplever, ikke kun er konsekvenser af psykiske lidelser, men også af stigmatisering, de pågældende personers udstødelse af og udelukkelse fra samfundet samt af risikofaktorer, der afholder dem fra at søge hjælp og behandling,
- T. der henviser til, at EU har udpeget 2010 som Europæisk År for Bekæmpelse af Fattigdom og Social Udstødelse,
- U. der henviser til, at forskningen frembringer ny viden om de medicinske og sociale dimensioner af mental sundhed, men til, at der fortsat er store huller, og at der derfor ikke bør lægges hindringer i vejen for det (offentlige eller private) medicinske forskningsarbejde ved at pålægge ofte meget tunge administrative byrder eller alt for omfattende restriktioner med hensyn til anvendelsen af de nødvendige modeller til udvikling af sikre og effektive lægemidler,
- V. der henviser til, at indlæringsvanskeligheder (psykisk handicap) er karakteriseret ved mange af de samme kendetegn og behov som psykiske lidelser,
- W. der henviser til, at det er af væsentlig betydning, at der sker store forbedringer i uddannelsen af fagfolk, der bliver udsat for personer med psykiske lidelser, herunder læger og dommere,
- X. der henviser til, at psykiske lidelser udgør de hyppigst forekommende sygdomme,
1. glæder sig over den europæiske pakt for mental sundhed og trivsel og anerkendelsen af mental sundhed og trivsel som et grundlæggende prioriteret aktivitetsområde;
 2. støtter fuldt ud opfordringen til samarbejde og handling mellem EU-institutionerne, medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder og arbejdsmarkedets parter på fem prioriterede områder med henblik på at fremme den mentale sundhed og trivsel hos borgere og grupper, der omfatter alle aldersgrupper, begge køn, etnisk oprindelse og samfundsøkonomiske grupper, og med henblik på at bekæmpe stigmatisering og social udstødelse, styrke den forebyggende indsats og hjælpen til selvhjælp og give støtte og passende behandling til mennesker med mentale sundhedsproblemer og deres familier og plejere; understreger, at dette samarbejde skal finde sted under fuld overholdelse af subsidiaritetsprincippet;
 3. opfordrer medlemsstaterne til at skabe bevidsthed omkring vigtigheden af en god mental sundhed, især blandt fagfolk inden for sundhedsvæsenet og målgrupper som patienter, lærere, sociale og retslige myndigheder, arbejdsgivere, plejere og navnlig den brede offentlighed;
 4. opfordrer medlemsstaterne til i samarbejde med Kommissionen og Eurostat at forbedre kendskabet til mental sundhed og til forholdet mellem mental sundhed og udsigten til et langt sundt liv, ved at skabe mekanismer for udveksling og udbredelse af oplysninger på en klar, lettilgængelig og forståelig måde;
 5. opfordrer Kommissionen til at foreslå fælles indikatorer for at gøre oplysningerne mere sammenlignelige og gøre det lettere for medlemsstaterne at udveksle bedste praksis og at samarbejde med henblik på at fremme mental sundhed;
 6. mener, at der navnlig bør lægges vægt på forebyggelse af psykiske lidelser gennem sociale indgreb, med særlig fokus på de mest udsatte grupper; understreger, at i de tilfælde, hvor forebyggelse er utilstrækkelig, bør adgangen for alle til lægebehandling fremmes og gøres lettere, og at mennesker med sundhedsproblemer bør have fuld adgang til information om innovative behandlingsmetoder;
 7. opfordrer EU til at udnytte finansieringsmulighederne under det syvende rammeprogram til mere forskning inden for mental sundhed og trivsel og samspillet mellem psykiske og fysiske sundhedsproblemer; opfordrer medlemsstaterne til at undersøge mulighederne for finansiering fra Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til initiativer i forbindelse med psykisk sundhed;

Torsdag, den 19. februar 2009

8. opfordrer medlemsstaterne til at gøre bedst mulig brug af de ressourcer, der er til rådighed på fællesskabsplan og på nationalt plan, til at fremme mental sundhed og organisere bevidstgørelses- og uddannelsesprogrammer for alle personer i nøglepositioner med henblik på at fremme tidlige diagnoser, hurtige indgreb og en korrekt håndtering af mentale sundhedsproblemer;
9. opfordrer Kommissionen til at gennemføre og offentliggøre en undersøgelse af de i EU bestående tjenester for psykisk syge og politikker til fremme af den psykiske sundhed;
10. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage FN-resolution 46/119 om beskyttelse af personer med sindslidelser og forbedring af behandlingen af mental sygdom, som udarbejdedes af FN's Menneskerettighedskommission og vedtoges af FN's Generalforsamling i 1991;
11. opfordrer medlemsstaterne til at give personer med mentale sundhedsproblemer ret til lige, fuldstændig og passende adgang til uddannelse, faglig uddannelse og beskæftigelse i overensstemmelse med principperne om livslang læring og sikre, at de får den nødvendige støtte i forhold til deres behov;
12. understreger, at der er behov for en klar og langsigtet plan for højkvalitative, effektive, tilgængelige og universelle tjenesteydelser for mental sundhed på sociale institutioner og hospitaler og for, at der vedtages kriterier for kontrol foretaget af uafhængige organer; opfordrer til bedre samarbejde og kommunikation mellem fagfolk inden for henholdsvis den primære sundhedspleje og den psykiske sundhedspleje med henblik på en effektiv håndtering af psykiske og fysiske problemer ved at fremme en holistisk tilgang, hvorved en person betragtes som en helhed, for så vidt angår fysisk og psykisk sundhed;
13. opfordrer medlemsstaterne til at indføre screening for psykiske sundhedsproblemer i det almindelige sundhedsvæsen og for fysiske sundhedsproblemer i det psykiatriske sundhedsvæsen; opfordrer desuden medlemsstaterne til at indføre en global plejemodel;
14. opfordrer Kommissionen til at undersøge og optegne patienters erfaringer med bivirkninger af den medicinske behandling via Det Europæiske Lægemiddelagenturs (EMA) retningslinjer;
15. opfordrer Kommissionen til at udvide mandatet for Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) til at omfatte mental sundhed;
16. opfordrer Kommissionen til at fremlægge resultaterne af de temakonferencer, der skal afholdes med henblik på gennemførelsen af den europæiske pagt, og til at foreslå en »europæisk handlingsplan for mental sundhed, medicinsk forskning og borgernes trivsel«;
17. opfordrer til, at der oprettes en EU-plattform for mental sundhed og trivsel med henblik på gennemførelsen af den europæiske pagt bestående af repræsentanter for Kommissionen, Rådets formandskab, Parlamentet, WHO samt brugere af tjenesterne og personer med psykiske problemer, familier, plejere, ngo'er, den farmaceutiske industri, akademikere og andre relevante aktører, men beklager den manglende vedtagelse af et direktiv på europæisk plan som ønsket i Europa-Parlamentets beslutning om Kommissionens grønbog om mental sundhed;
18. opfordrer Kommissionen til at beholde forslaget om en europæisk strategi for mental sundhed og trivsel som et langsigtet mål;
19. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde en opdateret lovgivning om mental sundhed, der er i overensstemmelse med de internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet – lighed og ikke-forskelsbehandling, privatlivets ukrænkelighed, selvstændighed, legemlig integritet, ret til information og deltagelse – og som systematiserer og forankrer de grundlæggende principper, værdier og mål for en politik på området for mental sundhed;

Torsdag, den 19. februar 2009

20. opfordrer til vedtagelse af fælles EU-retningslinjer, som definerer handicap i overensstemmelse med bestemmelserne i FN-konvention om handicappedes rettigheder;

Forebyggelse af depression og selvmord

21. opfordrer medlemsstaterne til at indføre tværsektorielle programmer til forebyggelse af selvmord, især blandt unge, ved at fremme en sund livsstil, reducere risikofaktorerne såsom let adgang til lægemidler, narkotika, skadelige kemiske stoffer og alkoholmisbrug; mener, det er specielt nødvendigt at sikre behandling til mennesker, der har forsøgt selvmord, og psykoterapeutisk behandling til familiemedlemmer til personer, der har begået selvmord;

22. opfordrer medlemsstaterne til at oprette regionale informationsnetværk for fagfolk i sundhedssektoren, brugere af tjenesterne og personer med psykiske problemer, deres familier, deres uddannelsesinstitutioner og arbejdspladser sammen med de lokale institutioner og offentligheden med henblik på at reducere forekomsten af depression og selvmordsadfærd;

23. anmoder om, at der oplyses bedre om det fælles europæiske nødopkaldsnummer 112, der anvendes i nødstilfælde såsom selvmordsforsøg eller mentale kriser, således at det er muligt at gribe hurtigt ind og sikre lægelig nødhjælp;

24. opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte specialuddannelseskurser for praktiserende læger og ledere af psykiatritjenester, herunder også læger, psykologer og sygeplejersker, om forebyggelse og behandling af depressive forstyrrelser, således at de lærer at identificere risikoen for selvmord, og hvordan den skal gribes an;

Mental sundhed blandt unge og i uddannelsen

25. opfordrer medlemsstaterne til at bistå personalet i skolerne med at skabe et sundt klima og skabe forbindelser mellem skole, forældre, plejere og samfundet for at styrke den sociale integration af unge;

26. opfordrer medlemsstaterne til at tilrettelægge støtteprogrammer for forældre, særligt for dårligt stillede familier, og til at fremme oprettelse af konsulentstillinger i alle skoler på sekundærtrinet for at bistå unge med deres sociale og følelsesmæssige behov med særlig fokus på forebyggende programmer såsom styrkelse af selvværd og krisestyring;

27. understreger nødvendigheden af, at der udformes sundhedssystemer, der opfylder behovet for specialiserede mentale sundhedstjenester for børn og unge under hensyntagen til tendensen til at gå fra langtidsinstitutionalisering til at hjælpe de pågældende til at leve i samfundet;

28. understreger behovet for tidlig diagnosticering og behandling af sundhedsproblemer hos sårbare grupper, herunder navnlig hos mindreårige;

29. foreslår, at mental sundhed medtages i studieprogrammerne for alle fagfolk i sundhedssektoren, og at der gives mulighed for løbende efter- og videreuddannelse i denne sektor;

30. opfordrer medlemsstaterne og EU til at samarbejde om at øge bevidstheden om den forværrede mentale sundhedstilstand hos børn af emigrantforældre og til at indføre skoleprogrammer, der har til formål at hjælpe disse unge med at klare de psykologiske problemer i forbindelse med deres forældres fravær;

Mental sundhed på arbejdspladsen

31. mener, at arbejdspladsen spiller en central rolle i den sociale integration af mennesker med mentale sundhedsproblemer, og at der bør ydes støtte til, at de pågældende kan blive ansat, forblive i arbejdet, rehabiliteret og reintegreret, med særlig fokus på integration af de mest udsatte grupper, herunder etniske mindretalssamfund;

Torsdag, den 19. februar 2009

32. opfordrer medlemsstaterne til at fremme undersøgelsen af arbejdsvilkår, der kan fremme psykiske forstyrrelses opståen, navnlig hos kvinder;
33. opfordrer medlemsstaterne til at fremme og gennemføre passende forløb for almen og faglig uddannelse til personer med mentale sundhedsproblemer under hensyntagen til deres evner og potentiale for at fremme deres integration på arbejdsmarkedet samt udvikle programmer for reintegration på arbejdspladsen; understreger behovet for behørig uddannelse af arbejdsgivere og deres ansatte med henblik på at klare de særlige behov hos personer med psykiske problemer;
34. opfordrer arbejdsgiverne til at fremme et sundt arbejdsklima ved at være opmærksomme på arbejdsrelateret stress og de underliggende årsager til mentale problemer på arbejdspladsen og håndteringen heraf;
35. opfordrer Kommissionen til at forpligte virksomheder og offentlige organer til en gang om året at offentliggøre en rapport om deres politik og indsats for at fremme deres ansattes mentale sundhed på samme grundlag, som de aflægger rapport om den fysiske sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen;
36. opfordrer arbejdsgiverne til som led i deres strategier for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen at indføre programmer til fremme af de ansattes emotionelle og mentale trivsel, tilbyde støttemuligheder af fortrolig og ikke-stigmatiserende karakter og indføre antimobningspolitikker; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre dem på internettet for at videregive de gode eksempler;
37. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at personer, der er berettigede til ydelser på grund af sygdom eller handicap i forbindelse med mentale sundhedsproblemer, ikke fratages retten til beskæftigelse, og at de ikke mister ydelserne i forbindelse med deres handicap/sygdom, så snart de finder et nyt arbejde;
38. opfordrer medlemsstaterne til at foretage fuldstændig og effektiv gennemførelse af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽¹⁾;

Mental sundhed blandt ældre mennesker

39. opfordrer medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger til at forbedre og opretholde en høj livskvalitet for ældre mennesker og til at fremme en sund og aktiv aldring gennem deltagelse i samfundslivet, herunder udvikling af fleksible pensionsordninger;
40. understreger, at der er behov for at fremme forskningen i forebyggelse og pleje i forbindelse med neurodegenerative sygdomme og aldersrelaterede psykiske sygdomme; fastholder, at det i forbindelse med alle kommende foranstaltninger eller forslag fra Kommissionens side er nødvendigt at sondre mellem Alzheimers sygdom eller lignende neurodegenerative sygdomme og andre former for psykisk sygdom;
41. tilskynder til udvikling af kontaktflader mellem forskning og politik på området mental sundhed og trivsel;
42. bemærker, at det er nødvendigt at vurdere samsygeligheden hos ældre mennesker og at uddanne personalet i sundhedssektoren for at øge kendskabet til behovene hos ældre med mentale sundhedsproblemer;
43. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode i forbindelse med social sikring og integration at træffe foranstaltninger til at støtte plejere og udvikle retningslinjer for behandling og langtidspleje med henblik på at forhindre mishandling af ældre og give dem mulighed for at leve værdigt i et passende miljø;

⁽¹⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

Torsdag, den 19. februar 2009

Bekæmpelse af stigmatisering og social udstødelse

44. opfordrer til, at der gennemføres offentlige oplysnings- og bevidstgørelseskampagner via medierne, internettet, skoler og arbejdspladser for at fremme psykisk sundhed, øge kendskabet til de mest almindelige symptomer på depression og selvmordstendenser, afstigmatisere psykiske lidelser, fremme bestræbelserne på at finde frem til den bedste og mest effektive hjælp og aktivt integrere personer med mentale sundhedsproblemer;

45. understreger, at medierne spiller en afgørende rolle, når det drejer sig om at ændre opfattelsen af psykisk sygdom, og opfordrer til, at der udvikles europæiske retningslinjer for ansvarlig dækning af mental sundhed i medierne;

46. opfordrer medlemsstaterne til at bidrage til at styrke organisationer, der repræsenterer personer med mentale sundhedsproblemer og deres plejere, for at lette deres deltagelse i formuleringen og gennemførelsen af politikken og på alle stadier i forskningen i mental sundhed;

47. er af den opfattelse, at en afstigmatisering af mentale forstyrrelser indebærer opgivelse af ødelæggende og invasive behandlingsformer og praksis baseret på umyndiggørelse;

48. finder det nødvendigt at fremme og støtte psykosociale rehabiliteringsaktiviteter på små offentlige, private eller offentlig-private dag- eller døgnstrukturer med beboelse, som tilbyder en familiemæssig dimension og model og placeres i et bymæssigt miljø for at fremme integrationen i løbet af alle behandlings- og rehabiliteringsfaser;

49. glæder sig over Kommissionens forslag om et nyt direktiv mod forskelsbehandling på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering uden for beskæftigelsessektoren og opfordrer til omgående vedtagelse af dette direktiv med henblik på effektivt at beskytte personer med psykiske problemer mod forskelsbehandling;

50. opfordrer alle medlemsstater til straks at ratificere Haagerkonventionen af 13. januar 2000 om international beskyttelse af sårbare voksne;

*

* * *

51. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og WHO's europæiske kontor.

Opfølgning af de nationale energieffektivitetshandlingsplaner: en første vurdering

P6_TA(2009)0064

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om opfølgning af de nationale energieffektivitetshandlingsplaner: en første vurdering (2008/2214(INI))

(2010/C 76 E/06)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Rådets resolution af 7. december 1998 om energieffektivitet i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2006 »Handlingsplan for energieffektivitet: udnyttelse af potentialet« (KOM(2006)0545),

⁽¹⁾ EFT C 394 af 17.12.1998, s. 1.

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument, der ledsager den ovennævnte meddelelse, navnlig analysen af handlingsplanen (SEK(2006)1173), konsekvensvurderingen af handlingsplanen (SEK(2006)1174) og resuméet heraf (SEK(2006)1175),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. januar 2007 om en energipolitik for Europa (KOM(2007)0001),
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 8.-9. marts 2007 vedrørende Rådets vedtagelse af Det Europæiske Råds handlingsplan (2007-2009) - En energipolitik for Europa,
- der henviser til Rådets direktiv 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004 om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF af 5. april 2006 om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2006/1005/EF af 18. december 2006 om indgåelse af aftalen mellem regeringen for Amerikas Forenede Stater og Det Europæiske Fællesskab om koordinering af programmer for energieffektivitetsmærkning af kontorudstyr ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 106/2008 af 15. januar 2008 om et fællesskabsprogram for energieffektivitetsmærkning af kontorudstyr (omarbejdet udgave) ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) ⁽⁸⁾ og især afsnit II, kapitel III, der vedrører programmet Intelligent Energi i Europa,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65.

⁽³⁾ EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.

⁽⁴⁾ EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29.

⁽⁵⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 64.

⁽⁶⁾ EUT L 381 af 28.12.2006, s. 24.

⁽⁷⁾ EUT L 39 af 13.2.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15.

⁽⁹⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til sin beslutning af 1. juni 2006 om energieffektivitet - eller hvordan vi kan få mere ud af mindre - grønbog ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. december 2006 om en europæisk energistrategi: bæredygtighed, konkurrenceevne og forsyningssikkerhed - grønbog ⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. januar 2008 om den første vurdering af de nationale energieffektivitetshandlingsplaner, jf. direktiv 2006/32/EF om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester – samarbejde om forbedring af energieffektiviteten (KOM(2008)0011),
 - der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af anvendelsen af vedvarende energikilder (KOM(2008)0019),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. november 2008 »Energieffektivitet: opfyldelse af målet om 20 % « (KOM(2008)0772),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelse fra Regionaludviklingsudvalget (A6-0030/2009),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union spilder mere end 20 % af sin energi på grund af ineffektivitet og, at EU, hvis 20 % -målet for besparelser blev nået, ville forbruge omkring 400 Mtoe (millioner ton olieækvivalenter) mindre primærenergi, og emissionsreduktionerne ville være ca. 860 Mt,
- B. der henviser til, at energiforbruget i kombination med det nationale energimix, som hovedsagelig er baseret på konventionelle energikilder, fortsat er hovedkilden til drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union,
- C. der henviser til, at der er stadig mere komplekse risici forbundet med sikkerheden og afhængigheden af forsyninger i forbindelse med importen af energikilder i EU,
- D. der henviser til, at flere incitamenter til at investere i energieffektivitet under en finanskrisen eller afmatning og i tider med ustabilitet og uforudsigelighed, hvad angår oliepriser, kunne bidrage til at stimulere økonomien,
- E. der henviser til, at en stigning i energipriserne kan blive en af hovedårsagerne til fattigdom; der henviser til, at forbedringer af energieffektiviteten er den mest effektive metode til at reducere sårbarheden hos dem, der er stærkt afhængige,
- F. der henviser til, at forbedring af energieffektiviteten også er den mest omkostningseffektive metode til at opnå de bindende mål for emissionsreduktion og vedvarende energi, som EU har sat sig selv,
- G. der henviser til, at forbedring af energieffektiviteten og udnyttelse af de muligheder, der ligger heri, er i medlemsstaternes fælles interesse; der henviser til, at det ville være tilrådeligt at anvende forskellige sæt af foranstaltninger i medlemsstaterne, der passer til deres indbyrdes forskellige økonomiske og klimatiske karakteristika,
- H. der henviser til, at energieffektivitetsforanstaltninger kun kan give det ønskede resultat, hvis de anvendes i alle sektorspecifikke politikker,

⁽¹⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 273.

⁽²⁾ EUT C 317 E af 23.12.2006, s. 876.

Torsdag, den 19. februar 2009

- I. der henviser til, at Kommissionen i betragtning af, at flere medlemsstater ikke har forelagt nogen national plan for energieffektivitet, skal vedtage foranstaltninger for at opmuntre flere medlemsstater til at gennemføre afgørelser, der er truffet på dette område,
- J. der henviser til, at den internationale økonomiske krise og de stadig mere ustabile priser på energikilder får energieffektiviteten til at træde mere i forgrunden, hvilket kan forbedre de europæiske virksomheders konkurrenceevne betragteligt,
- K. der henviser til, at der ifølge ovennævnte meddelelse fra Kommissionen om »Energieffektivitet: opfyldelse af målet om 20 % « er reel fare for, at energieffektivitetsmålet for 2020 ikke vil blive nået,
- L. der henviser til, at medlemsstaterne i henhold til forslaget til direktiv om fremme af brugen af energi fra vedvarende energikilder er forpligtede til at fremme og tilskynde til energieffektivitet og energibesparelser for lettere at opnå deres mål med hensyn til vedvarende energi,
- M. der henviser til, at boligejendomme rummer et energibesparelsespotentiale på ca. 27 %,
- N. der henviser til, at der stadig ikke er juridisk bindende mål for energieffektivitet på EU-plan eller på nationalt plan,
- O. der henviser til, at der er tydelig mangel på kapacitet til at gennemføre energieffektivitetsprojekter,
1. bifalder de handlingsplaner, der er udarbejdet af medlemsstaterne; er samtidig bekymret over, at den forsinkede forelæggelse af planerne og indholdet af en række af de nationale handlingsplaner tyder på mangler, der vil kunne medføre risiko for, at EU's energieffektivitets- og klimabeskyttelsesmålsætninger ikke opfyldes; understreger, at vægten nu må lægges på effektiv gennemførelse af foranstaltninger, der koncentrerer sig om energieffektivitet, herunder udviklingen af bedste praksis og synergier, og bedre information og rådgivning om energieffektivitet til slutbrugere;
 2. finder det på tide, at det som led i revisionen af handlingsplanerne i 2009 detaljeret undersøges, i hvor stort omfang lovgivningen og handlingsplanerne omfatter samtlige muligheder for besparelser på energieffektivitetsområdet, og hvordan opgaverne fordeles mellem Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder, hvad angår gennemførelse og håndhævelse;
 3. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gøre energieffektivitet og energibesparelser til hjørnestenen i energipolitikken for Europa; bifalder det initiativ, Kommissionen har taget i den ovennævnte meddelelse »Energieffektivitet: opfyldelse af målet om 20 % « med at forberede en revideret EU-handlingsplan for energieffektivitet; opfordrer Kommissionen til at gøre energieffektivitetsmålet på 20 % inden 2020 juridisk bindende som en del af den vurdering, den skal udarbejde om Fællesskabets fremskridt hen imod dette mål, under Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF om medlemsstaternes indsats for at nedbringe deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at nedbringe drivhusgasemissionerne frem til 2020 ⁽¹⁾;
 4. bifalder forøgelsen af Kommissionens menneskelige ressourcer på området for energieffektivitet, hvilket, selvom disse ressourcer stadig er utilstrækkelige til at være fuldt funktionsdygtige, har resulteret i, at forberedelsen af lovgivningsforslag på områder som for eksempel øko-produktdesign, bygningers energimæssige ydeevne og energimærkning, transportsektoren og brugerinstallationer er blevet fremskyndet; understreger, at der fortsat er behov for lovgivning på disse områder;
 5. anser direktiv 2006/32/EF for at være en god reguleringsramme; noterer sig samtidig, at direktivet med hensyn til anvendelse er begrænset til perioden frem til 2016, og at det under alle omstændigheder ikke er ambitiøst nok til, at målet om en forbedring af energieffektiviteten på mindst 20 % inden 2020 vil kunne nås, så det vil være tiltrængt med en revision i 2012 baseret på en indgående undersøgelse af medlemsstaternes erfaringer;

(1) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136.

Torsdag, den 19. februar 2009

6. bifalder det faktum, at energileverandørerne og de professionelle sammenslutninger i en række medlemsstater på grundlag af direktivet er begyndt at forbedre og koordinere deres egne systemer med intelligente målere; konstaterer dog, at det med den nuværende reguleringsramme er usandsynligt, at intelligente målere vil vinde stor udbredelse i husholdningerne; støtter derfor den obligatoriske indførelse af intelligente målere inden 10 år efter, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2003/54/EF ⁽¹⁾ er trådt i kraft; opfordrer Kommissionen til at gennemføre kravene i artikel 13 i direktiv 2006/32/EF mere restriktivt for at fremskynde indførelsen af intelligente målersystemer;
7. anser det for nødvendigt, at Kommissionen med henblik på at støtte den bindende indførelse af intelligente målere foretager en omfattende undersøgelse af medlemsstaternes erfaringer på området; mener, at kommende regler bør indeholde et krav om, at forbrugernes huse skal udstyres med læselige displays samtidig med, at de får installeret dette målersystem, og at Kommissionen også bør være opmærksom på regler om målersystemernes kompatibilitet og meddelelse af data, forskellige takster og mikroproduktion;
8. mener, at bestemmelser, der styrker den offentlige sektors rolle som forbillede, bør støttes; mener, at energieffektivitetskriterierne i lyset af de voksende energiomkostninger bør defineres for procedurer for offentlige indkøb i den offentlige sektor;
9. anerkender, at en forøgelse af bygningers energieffektivitet har et meget stort potentiale for en reduktion af drivhusgasemissionerne og bekæmpelsen af klimaændringerne, både ved hjælp af tilpasning og ved at bekæmpe årsagerne til klimaændringerne;
10. opfordrer medlemsstaterne til, hvor det er muligt, at gøre omfattende brug af alternative vedvarende energikilder som f.eks. vind, biomasse og biobrændsel samt bølge- og tidevandsenergi;
11. bifalder Kommissionens forberedelse til at udvide direktiv 2002/91/EF for så vidt angår standardisering af huse med lav energiintensitet og »net zero carbon buildings« og opfordrer til, at der indføres krav til plusenergibygninger i hele EU, eftersom disse vil kunne reducere omkostningerne for slutbrugerne; opfordrer indtrængende til, at den nøjagtige tidsplan for standardisering og minimumsniveauer for energi fra vedvarende energikilder fastsættes for både nye og eksisterende bygninger;
12. understreger, at boligejendomme er blandt de mest energislugende sektorer, og opfordrer derfor indtrængende til, at den finansielle støtte på både nationalt plan og fællesskabsplan til bygningernes energimæssige ydeevne forhøjes, og at de eksisterende finansielle incitamenter sammenholdes med de forpligtelser, der fastlægges i de nationale handlingsplaner som led i Kommissionens revision af handlingsplanerne;
13. tilskynder navnlig medlemsstaterne og regionerne til at anvende strukturfondene til at oprette tematiske netværk på deres områder inden for rammerne af den samordnede indsats, som er fastsat i 2008-arbejdsprogrammet Intelligent Energi i Europa, med henblik på at modtage oplysninger om andre EU-regioners fremgangsmåder, hvad angår effektiv anvendelse af energi, og for at udveksle knowhow og erfaring inden for dette område;
14. understreger, at energipolitikken i de nationale handlingsplaner for boligsektoren bør sætte forbedringen af den samlede kvalitet af de boliger, som personer med lav indkomst bor i, som prioritet under hensyn til det faktum, at uforudsigelige brændstofpriser i alvorlig grad vil forværre disse husholdningers økonomiske situation og skabe alvorlige sociale problemer;
15. bifalder de planmæssige, fortsatte tilføjelser til den lovgivning, der indeholder bestemmelser om mærkning af udstyr og mindstekrav til energieffektivitet med henblik på handlingsplanen og direktiv 2005/32/EF; anser det for vigtigt, at den mangfoldighed af udstyr, der er omfattet af lovgivningen, udvides samtidig med, at forbrugervanerne observeres;
16. anbefaler, at Kommissionen med henblik på at reducere brugen af standby-strøm undersøger muligheden af at regulere de eksterne strømkilder, der forsyner huse med flere kredsløbs-elementer; opfordrer Kommissionen til i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2005/32/EF at sikre, at disse bestemmelser omfatter hele produktets livscyklus med hensyn til følger for energieffektiviteten; opfordrer på denne baggrund til, at dette direktiv suppleres med bestemmelser vedrørende hele livscyklussen, ansvar for produktet og hvorvidt og i hvilket omfang, det skal kunne repareres;

⁽¹⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55.

Torsdag, den 19. februar 2009

17. anser det for væsentligt, at virksomheder, der ikke er underlagt EU's emissionshandelsordning, inddrages i øget energieffektivitet, især der, hvor skjulte omkostninger eller andre vanskeligheder hindrer, at energieffektivitet vinder indpas på markedet; anser det for nødvendigt udover udvidelsen af miljødesignet at indføre en ordning med »hvide certifikater«; mener, at Kommissionen for at gøre dette muligt bør fuldføre de relevante kontrolundersøgelser så snart som muligt; understreger den vigtige rolle, som energieffektivitet kan spille med hensyn til at hjælpe medlemsstaterne til at nå deres bindende mål gennem fælles bestræbelser; understreger de særlige muligheder for omkostningseffektiv reduktion, der ligger i forbedring af bygningers energieffektivitet;

18. bifalder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer ⁽¹⁾ og drøftelsen om yderligere lovgivning til forbedring af køretøjers specifikke energieffektivitet; understreger vigtigheden af snarest muligt at fastsætte stringente fremtidige emissionsmål af hensyn til industrisikkerheden; udtrykker skuffelse over, at grænsen på 95g CO₂ inden 2020, som Parlamentet har krævet, endnu ikke er bekræftet; konstaterer dog med bekymring, at den nye lovgivning ikke vil kunne opveje den voksende energiefterspørgsel på transportområdet;

19. bifalder udarbejdelsen af grønbogen »På vej mod en ny kultur for mobilitet i byer« (KOM(2007)0551), men konstaterer, at effektivitetsreserverne ikke kan mobiliseres, på grund af manglende specifikke bestemmelser med et klart defineret omfang; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan fremme af energieffektiv mobilitet i byerne og udvikling af offentlige transportmidler kan spille en større rolle i struktur- og samhørighedspolitikken, og hvordan der vil kunne lægges mere vægt på mobilitetens effektivitet i betingelserne for Fællesskabets samfinansiering af projekter;

20. understreger, at udbredelsen af informations- og kommunikationsredskaber har gjort det muligt at anvende opkrævningsmetoder for vejgodstransport, der ikke kun dækker højhastighedsvejnettet; opfordrer indtrængende til, at man undersøger mulighederne for at indføre ensartet lovgivning for overvågning af det indre marked;

21. bifalder Kommissionens forslag om fremme af effektiv kraftvarmeproduktion men bemærker, at fremme af denne teknologi vil kunne spille en rolle, hvor den kan bidrage effektivt til at opfylde nyttige varmebehov; bemærker, at netværkets effektivitet i distriktsvarmesystemer er nøjagtig ligeså vigtigt som effektiviteten af det udstyr, der benyttes fra forbrugerens side; mener, at der med hensyn til tildeling af strukturmidler bør lægges væsentlig mere vægt på netværkseffektiviteten i de eksisterende fjernvarmeanlæg;

22. mener fortsat, at de enkelte sektorpolitikker modarbejder Den Europæiske Unions bestræbelser på at opnå energieffektivitet; er af den opfattelse, at det samme er tilfældet for den måde, hvorpå struktur- og samhørighedsstøtten er struktureret;

23. mener, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er) kan spille en vigtig rolle i forbedring af energieffektiviteten, men at de ikke har den samme kapacitet til at overholde lovgivningen eller opfylde nye standarder i energisektoren; mener derfor, at de faciliteter, der vil blive skabt gennem »Small Business Act«, også skal tage sig af information og kontakt med SMV'erne, hvad angår energieffektivitet;

24. opfordrer medlemsstaterne til at øge deres ambitionsniveau og omdanne deres nationale handlingsplaner for energieffektivitet til et praktisk værktøj til at nå ikke alene deres energieffektivitetsmål under direktiv 2006/32/EF, men også med henblik på deres mere omfattende og langsigtede mål, især hvad angår forbedring af energieffektiviteten med mindst 20 % inden 2020 og opfyldelsen af de bindende nationale emissionsreduktionsmål gennem fælles bestræbelser;

25. opfordrer medlemsstaterne til at gå videre end det nationale vejledende mindstemål for energibesparelse på 9 % inden 2016, der er fastsat i direktiv 2006/32/EF og fastsætte klare midtvejsmål for at nå det endelige mål;

⁽¹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1.

Torsdag, den 19. februar 2009

26. anser det for nødvendigt, at der i de nationale handlingsplaner udformes realistiske, underbyggede bindende mål, og at de foranstaltninger, der skal træffes for at sikre, at disse mål nås, specificeres deri;
27. anser det for yderst vigtigt, at de nationale handlingsplaner tilpasses den geografiske, klimatiske og økonomiske struktur og forbrugerkarakteristika, der kan variere betydeligt mellem regionerne;
28. understreger forholdet mellem energi og territorial samhørighed, som det påpeges i grønbogen om territorial samhørighed (KOM(2008)0616), med hensyn til energieffektiviseringstiltagenes positive bidrag til en bæredygtig udvikling, energisikkerheden, betydningen af en veludformet strategi for fysisk planlægning og udviklingen af langsigtede løsninger for alle regioner;
29. anser det for nødvendigt, at de nationale handlingsplaner opfylder målsætningerne for energieffektivitet på en omkostningseffektiv måde og sikre den værdi, der tilføjes ved statsstøtte;
30. opfordrer medlemsstaterne til i deres eksisterende strukturer for kontakter mellem regeringsagenturer og offentligheden at indarbejde information om energieffektivitet, bedste praksis på disse områder og forbrugerrettigheder, der er blevet etableret inden for energi- og klimasektoren;
31. anser det for en forudsætning, i modsætning til den praksis, der for øjeblikket benyttes i en række medlemsstater, at de nationale handlingsplaner udformes under omfattende inddragelse af lokale og regionale myndigheder, samfundsorganisationer og økonomiske partnere for at sikre bedre gennemførelse på græsrodsniveau;
32. anser det for vigtigt, at de nationale handlingsplaner tager særligt hensyn til fattigdom forårsaget af stigende energipriser og garanterer passende beskyttelse for dem, der risikerer at komme ud i fattigdom; mener, at forbedring af energieffektiviteten og energibevidstheden er en afgørende opgave, der kræver en hurtig løsning;
33. understreger betydningen af, at medlemsstaterne i deres nationale handlingsplaner for energieffektivitet optager passende finansieringsinstrumenter for energibesparelse, som krævet i artikel 9 i direktiv 2006/32/EF; mener, at disse finansieringsinstrumenter bør være indrettet til at overvinde erkendte hindringer for forbedring af energieffektiviteten, såsom cost/benefit-delning mellem ejer og lejer og den længere tilbagebetalingsperiode, der kræves, når gamle ejendomme, der er vanskelige at udbedre, skal bringes på højde med moderne energieffektivitetsstandarder;
34. anser det for nødvendigt, at de nationale handlingsplaner lægger særlig vægt på, hvordan regeringerne agter at fremme og støtte investeringer i energieffektivitet for SMV'ers vedkommende; understreger derfor, at der skal tages særligt hensyn til disse investeringer, når de nationale handlingsplaner udarbejdes;
35. bemærker med beklagelse, at de midler, der tildeles energirelaterede projekter, fortsat er utilstrækkelige i de fleste medlemsstater og ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til regionale forskelle; opfordrer medlemsstaterne og regionerne til at fokusere på gennemførelsen af deres respektive operationelle programmer vedrørende innovative foranstaltninger med henblik på at udvikle omkostningseffektive løsninger på energieffektivitetsområdet;
36. understreger nødvendigheden af, at disse foranstaltninger fra nu af gennemføres effektivt, herunder udviklingen af bedste praksis og synergier og tilrettelæggelsen af informationsudveksling og koordination af de forskellige og spredte aktører i energieffektivitetssektoren;
37. understreger behovet for mere omfattende og klare forpligtelser i anden serie af nationale handlingsplaner i 2011 med henblik på at skabe et gunstigt forretningsmiljø og forudsigelige investeringsbetingelser for markedsaktørerne;
38. understreger, at den private sektor med støtte i nationale foranstaltninger bør spille en mere fremtrædende rolle i investering i og udvikling af nye, bæredygtige energiteknologier, samtidig med at der også gennemføres innovative foranstaltninger med det formål at indføre en tilgang, der fokuserer mere på energieffektivitet;

Torsdag, den 19. februar 2009

39. fremhæver den strategiske rolle, som EU's offentlige myndigheder spiller, særlig på regionalt og lokalt plan, for at styrke gennemførelsen af den nødvendige institutionelle støtte til initiativer til fremme af energieffektivitet, som det fremgår af direktiv 2006/32/EF; anbefaler en styrkelse af virkningsfulde oplysnings- og uddannelseskampagner, eksempelvis via anvendelsen af letforståelig energieffektivitetsmærkning, og energirelaterede pilotprojekter samt træning på de regionale og lokale myndigheders områder, som tager sigte på at forbedre borgernes viden og ændre deres vaner;
40. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle langsigtede bevidstgørelseskampagner om energieffektivitet, der fokuserer på effektivitet i såvel offentlige som private bygninger og på at overbevise befolkningen om, at energieffektivitet kan medføre reelle besparelser;
41. opfordrer Kommissionen til at udsende en detaljeret analyse af hele den første runde af planer, der er forelagt, så årsagerne til forsinkelserne bliver fuldstændig kendte, og til at gøre en alvorlig indsats for at undgå yderligere forsinkelser og forsømmelser;
42. opfordrer Kommissionen til på fællesskabs- og medlemsstatsniveau at undersøge sektorpolitikernes forenelighed med energieffektivitetsmålene; mener, at en detaljeret oversigt over Fællesskabets støtteordninger er uomgængelig nødvendig i denne forbindelse;
43. opfordrer Kommissionen til væsentligt at øge andelen af midler fra strukturfondene og Samhørighedsfonden afsat under artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ⁽¹⁾ til forbedring af energieffektiviteten af de eksisterende boliger og til at kræve, at medlemsstaterne fuldt ud udnytter denne mulighed;
44. tilskynder medlemsstaterne og navnlig regionerne til at anvende strukturfondene til at oprette tematiske netværk på deres områder inden for rammerne af den samordnede indsats, som er fastsat i 2008-arbejdsprogrammet Intelligent Energi i Europa, med henblik på at modtage oplysninger om praksis i andre EU-regioner, hvad angår effektiv anvendelse af energi, og til at udveksle knowhow og erfaring inden for dette område;
45. anmoder i forbindelse med den næste programmeringsperiode for strukturfondene Kommissionen om at støtte energieffektivitetsmål, styrke prioritetskriterierne i tilknytning til disse mål og støtte gennemførelsen af konkrete energibesparende foranstaltninger og teknologier og den effektive udnyttelse af energi, herunder gennem anvendelse af partnerskaber i projekter om bl.a. renovering af bygninger, modernisering af gadebelysning og miljøvenlig transport, modernisering af anlæg til opvarmning i byerne og produktion af varme og elektricitet;
46. opfordrer Kommissionen til at vedtage de nødvendige foranstaltninger for at udstyre medlemsstaterne med den institutionelle kapacitet til at udarbejde og gennemføre effektive nationale handlingsplaner, herunder officiel overvågnings- og kvalitetskontrol med individuelle foranstaltninger, bl.a. foranstaltninger, der udspringer af forpligtelser i forbindelse med bygningers energicertifikater, og til at understøtte offentlige uddannelses- og erhvervsuddannelsesprogrammer inden for energieffektivitet; opfordrer Kommissionen til at etablere en offentlig database over medlemsstaternes energieffektivitetsforanstaltninger og/eller kritiske elementer af gennemførelsen heraf;
47. opfordrer Kommissionen til at opstille minimumskrav for en harmoniseret model, metodologi og evalueringsproces for nationale handlingsplaner for energieffektivitet; bemærker, at dette vil nedbringe de administrative byrder på medlemsstaterne, sikre, at handlingsplanerne er velfunderede og lette en sammenlignende analyse; mener, at denne harmoniserede model og metodologi skal kræve kapitler for de enkelte sektorer og skelne klart mellem politikker og aktioner for energieffektivitet, der tidligere er vedtaget af medlemsstaterne på den ene side, og nye supplerende politikker og aktioner på den anden side; henviser til de relevante bestemmelser i forslag til direktiv om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder; understreger, at Kommissionens kontrol med og om fornødent forkastelse af de nationale handlingsplaner, når de forelægges, ville sikre en bedre kvalitet af nedstrømsimplementeringen; slår til lyd for koordinering af de nationale handlingsplaner og rapporter under de forskellige lovgivningsinstrumenter forbundet med klimaændringsmål; opfordrer Kommissionen til at krydstjekke de nationale handlingsplaner for energieffektivitet med andre nationale handlingsplaner og rapporter, herunder dem der forelægges i forbindelse med Kyoto-protokollen og Strukturfondenes dokumenter vedrørende de nationale strategiske referencerammer;

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 1.

Torsdag, den 19. februar 2009

48. opfordrer Kommissionen til at udvikle fælles principper for metoder til måling af energibesparelser under passende hensyntagen til subsidiaritetsprincippet; konstaterer, at behovet for at bestemme omfanget af og verificere energibesparelser, der er et resultat af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, ikke kun er af interesse i forbindelse med anvendelsesområdet for direktiv 2006/32/EF, men også i forbindelse med måling angående opnåelsen af målet med 20 % i energibesparelser inden 2020 og andre kommende energibesparelsesmål;

49. opfordrer indtrængende kommissionen til at sikre, at de nationale handlingsplaner for energieffektivitet præsenterer en klar og sammenhængende tilgang, og navnlig, at kravene indeholdt i direktiv 2002/91/EF, herunder eventuelle senere ændringer, fuldt ud er integreret i de nationale handlingsplaner for energieffektivitet, så de nationale handlingsplaner for energieffektivitet foreslår foranstaltninger, der reelt føjer nyt til forbedringer, der allerede er opnået under den eksisterende nationale lovgivning og fællesskabslovgivningen;

50. opfordrer indtrængende Kommissionen til at insistere på, at de nationale handlingsplaner for energieffektivitet klart udtrykker, hvordan forpligtelsen under direktiv 2006/32/EF til, at den offentlige sektor skal fungere som forbillede, skal opfyldes, og om fornødent fremsætte et forslag til fællesskabslovgivning, der vil sikre, at den offentlige sektor kommer til at spille en ledende rolle i forbindelse med investeringer i energieffektivitet;

51. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulige metoder til at styrke procedurerne for offentlige indkøb med en række energieffektivitetsbetingelser, hvilket skal opnås ved at prioritere »grønne« produkter i forbindelse med offentlige kontrakter, herunder obligatorisk anvendelse af energieffektivitetsstandarder og obligatorisk medtagelse af livscyklusenergiomkostningerne i evalueringen af investeringerne; understreger, at de offentlige myndigheder på alle niveauer bør foregå som eksempel under gennemførelsen af grønne offentlige indkøb i deres procedurer;

52. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvilke fællesskabsmidler der er afsat til forskning og udvikling, med henblik på at stille flere midler til rådighed for forbedring af energieffektivitet i forbindelse med den finansielle ramme for den kommende periode;

53. mener, at Kommissionen bør tilskynde de medlemsstater, der endnu ikke har vedtaget deres nationale energieffektivitetsplaner, til at gennemføre afgørelser, der er truffet på dette område;

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Anvendt forskning inden for den fælles fiskeripolitik

P6_TA(2009)0065

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om anvendt forskning inden for den fælles fiskeripolitik (2008/2222(INI))

(2010/C 76 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. september 2008 - »En europæisk strategi for havforskning og maritim forskning - En sammenhængende ramme for det europæiske forskningsrum til fremme af bæredygtig udnyttelse af havene« (KOM(2008)0534) (»strategien for havforskning og maritim forskning«),

⁽¹⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 19. september 2002 om en strategi for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur (KOM(2002)0511),
 - der henviser til sin holdning vedtaget ved førstebehandling den 15. juni 2006 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 20. maj 2008 om en integreret EU-havpolitik ⁽²⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) ⁽³⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽⁵⁾,
 - der henviser til rapporten fra verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg (Sydafrika) den 26. august - 4. september 2002,
 - der henviser til Aberdeenerklæringen, der vedtoges den 22. juni 2007 under EurOCEAN-konferencen mellem europæiske organisationer for havforskning og maritim forskning, videnskabelige netværk og et stort antal videnskabsmænd fra hele Europa,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A6-0016/2009),
- A. der henviser til, at Kommissionen lige siden det fjerde rammeprogram har søgt at stimulere den europæiske forskning inden for fiskeri og akvakultur til støtte for den fælles fiskeripolitik,
- B. der henviser til, at al fiskeri- og akvakulturrelateret forskning i det syvende rammeprogram indgår som led i den mere overordnede landbrugsforskning (tema 2), medens de marine videnskaber og forvaltningen af kystområder henhører under den miljørelaterede forskning,
- C. der henviser til, at såvel De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisations (FAO) adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri som aftalen om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande fremhæver nødvendigheden af at udbygge forskningen og dataindsamlingen med henblik på at forbedre den videnskabelige viden inden for sektoren,
- D. der henviser til, at den fælles fiskeripolitik er en af de fællesskabspolitikker, som er mest afhængige af den videnskabelige forskning, og at troværdigheden af de foranstaltninger, der træffes som led i denne politik, forudsætter, at de bygger på videnskabelige udtalelser af høj lødighed,

⁽¹⁾ EUT C 300 E af 9.12.2006, s. 400.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0213.

⁽³⁾ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Torsdag, den 19. februar 2009

- E. der henviser til, at den fælles fiskeripolitik er baseret på principper om god forvaltningspraksis, som bl.a. kræver, at beslutningsprocessen bygger på kvalificeret videnskabelig rådgivning og giver rettidige resultater,
- F. der henviser til, at videnskabelige oplysninger skal danne grundlag for fastlæggelsen af kvoter og den maksimale bæredygtige fangst,
- G. der henviser til, at fiskere og forskere ofte foretager forskellige skøn af havets tilstand og fiskebestandene,
- H. der påpeger, at selv om vigtigheden af at videreføre aktiviteterne inden for de forskellige marine og maritime discipliner ikke må underkendes, sigter strategien for havforskning og maritim forskning først og fremmest på at forbedre samspillet mellem de to forskningsområder frem for at fokusere på allerede veletablerede forskningsfelter,
- I. der henviser til, at de topforskningscentre, der findes i regionerne i den yderste periferi, udgør privilegerede poster til overvågning af havmiljøet for Europa inden for rammerne af strategien for havforskning og maritim forskning,
- J. der henviser til, at den kommende revision af den fælles fiskeripolitik, der vil lægge større vægt på den regionale forvaltning og være baseret på økosystemerne, kræver et solidt videnskabeligt vidensgrundlag,
- er overbevist om, at det inden for de forskellige forskningsrelaterede politikker er nødvendigt at fokusere mere på de særlige problemer inden for fiskeri og akvakultur på grund af sektorens økonomiske, sociale og politiske betydning i EU;
 - ser med tilfredshed på den nye indsats, Kommissionen via sin strategi for havforskning og maritim forskning har gjort for at skaffe ressourcer til en bedre integration mellem de to forskningsområder;
 - erindrer Kommissionen om, at den i henhold til forordning (EF) nr. 2371/2002 er retligt forpligtet til at bygge sine fiskeripolitiske forslag på en forsvarlig videnskabelig rådgivning og en forsigtighedstilgang; opfordrer Kommissionen til at fremhæve og plædere for, hvor vigtigt det er, at der er interesse for videnskabelige undersøgelser af havets tilstand og fiskebestandene;
 - er betænkelig ved reorganiseringen af temaerne under det 7. rammeprogram, som indebærer, at forskningen vedrørende fiskeproduktionen afkobles fra fiskeriet og den marine økologi, idet en reorientering af den fælles fiskeripolitik i retning af en økosystemsbaseeret tilgang tværtimod vil kræve en højere grad af sammenkobling;
 - beklager, at det 7. rammeprogram hverken betragter fiskeriet eller akvakulturen som specifikke forskningsområder, men kun omtaler området »fødevarer, landbrug og fiskeri og bioteknologi« (tema 2), der eventuelt, som en fjernliggende og indirekte mulighed, kan komme til at omfatte forskning på fiskeriområdet; konstaterer, at det samme gælder for tema 6 vedrørende »miljø (herunder klimaændringer)«;
 - opfordrer Kommissionen til at benytte den planlagte midtvejsevaluering af det 7. rammeprogram i 2010 til at foretage en revision, der tager hensyn til denne beslutning og i højere grad fokuserer på de særlige problemer for fiskeriet og akvakulturen;
 - er overbevist om, at såvel de politiske beslutningstagere som aktørerne i fiskerisektoren har et akut behov for en mere praktisk orienteret forskning, ligesom der i lyset af det 7. rammeprogram varighed er stærkt behov for opstilling af mål, der skal nås;
 - mener, at det faktum, at fiskeri og akvakultur ikke optræder som specifikke forskningsfelter i det 7. rammeprogram, vil medføre, at der ikke udarbejdes tilstrækkeligt mange forskningsprojekter på disse områder, hvilket vil være til skade for betydningen og relevansen af de projekter, der udvælges;

Torsdag, den 19. februar 2009

9. understreger, at det for at sikre en effektiv gennemførelse af den fælles fiskeripolitik er nødvendigt at indføre specifikke programmer på området anvendt forskning og sørge for, at de finansieres med passende budgetbevillinger; finder det med henblik herpå nødvendigt, at der indføres en fordelingsnøgle i det 7. rammeprogram;
10. anmoder Kommissionen om at sikre, at finansieringen af den anvendte forskning i relation til den fælles fiskeripolitik under det 7. rammeprogram anvendes som en løftestang til at fremme synergien mellem medlemsstaternes forskningsindsats og opnå den kritiske masse, der er nødvendig for at kunne løfte de store opgaver, den tværfaglige havforskning står over for;
11. henstiller, at man inden for den videnskabelige havforskning ikke kun prioriterer den forskning, der har til formål at skaffe viden om fiskeressourcernes tilstand, men også de økosystembaserede, kommercielle, økonomiske og sociale aspekter, der influerer på fiskeriforvaltningen, idet alle disse aspekter spiller en afgørende rolle;
12. finder, at man navnlig på fiskeri- og akvakulturområdet bør prioritere den anvendte forskning, som grundlæggende bør have til formål at forbedre den videnskabelige viden, der danner grundlag for lovgivningen og fiskeriforvaltningen, navnlig hvad angår genopretningsplanerne for de biologisk mest truede arter;
13. konstaterer, at der er en klar interessekonflikt mellem fiskere og forskere på kort sigt, medens deres mere langsigtede målsætninger er mere forenelige; mener, at enighed om havets tilstand er grundlaget for en fiskeripolitik, der er baseret på bæredygtighed; opfordrer Kommissionen til at fremme et bedre samarbejde mellem fiskere og forskere;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i højere grad at gøre det klart for fiskerne, at det i forbindelse med vurderingen af deres formodede tab på kort sigt vil være i deres egen interesse også at tage højde for den økonomiske gevinst, de vil kunne påregne på mellemlang eller lang sigt;
15. fremhæver det foruroligende problem med manglen på unge videnskabsmænd inden for anvendt forskning på fiskeriområdet, der skyldes, at sådanne karrierer er mindre attraktive end en karriere inden for grundforskning eller andre videnskabelige discipliner;
16. understreger nødvendigheden af, at der på ny oprettes interessante og kvalificerende studieretninger på universiteterne, som kan give adgang til udbytterige karrierer inden for dette forskningsfelt;
17. går ind for en uddannelsespolitik, der kan motivere flere unge forskere til at arbejde med anvendt forskning på fiskeriområdet frem for med grundforskning;
18. opfordrer Kommissionen til at fremme oprettelsen af et stabilt europæisk netværk, der skal være baseret på den eksisterende fysiske infrastruktur i medlemsstaterne og sigte på overvågning af og indsamling af data om havmiljøet med henblik på at lette udvekslingen af oplysninger mellem sektorens aktører og de europæiske forskningsorganer og fastholde EU's førende stilling; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med dette netværk at være særlig opmærksom på de forskningscentre, der findes i regionerne i den yderste periferi;
19. erindrer om nødvendigheden af at harmonisere de forskellige modeller for anvendt forskning, som på nuværende tidspunkt benyttes i medlemsstaterne, med henblik på at gøre resultaterne mere sammenlignelige og lette aggregeringen af dataene;
20. anmoder Kommissionen om at tilskynde de videnskabelige kredse til at udarbejde flere normer for fælles metodologi inden for fiskeriforskningen og forstærke samarbejdet mellem de nationale forskningsinstitutioner;
21. opfordrer Kommissionen til at indsamle specifikke oplysninger om den måde, hvorpå dialogen mellem forskere og fiskere på nuværende tidspunkt fungerer i de forskellige medlemsstater, samt opstille en liste over bedste praksis;

Torsdag, den 19. februar 2009

22. fremhæver, at de regionale rådgivende råd har en vigtig rolle at spille i forbindelse med anvendt forskning og anmoder derfor om, at disse skal kunne have videnskabsmænd som medlemmer;
23. bemærker med bekymring, at medlemsstaternes samlede udgifter til indsamling af oplysninger i fiskerisektoren har været konstant faldene siden 2006;
24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at benytte de bevillinger, der er afsat på EU-budgettet, til indsamling af data i fiskerisektoren, herunder navnlig budgetpost 11 07 02: »Støtte til forvaltning af ressourcerne (forbedring af de videnskabelige udtalelser)«;
25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Europæisk erhvervspas for tjenesteudbydere

P6_TA(2009)0066

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om oprettelse af et europæisk erhvervspas til tjenesteudbydere (2008/2172(INI))

(2010/C 76 E/08)

Europa-Parlamentet,

- henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2241/2004/EF af 15. december 2004 om en samlet fællesskabsramme for større gennemsigtighed i kvalifikationer og kompetencer (Europass) ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. december 2007 med titlen: »Mobilitet, et instrument til at skabe flere og bedre job: Den europæiske handlingsplan for jobmobilitet (2007-2010)« (KOM(2007)0773),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2007 med titlen: »Forslag til Fællesskabets Lissabonprogram 2008-2010« (KOM(2007)0804),
- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om virkninger og konsekvenser af udelukkelsen af sundhedstjenester fra direktivet om tjenesteydelser i det indre marked ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 390 af 31.12.2004, s. 6.

⁽⁴⁾ EUT C 111 af 6.5.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT C 102 E af 24.4.2008, s. 279.

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til sin beslutning af 27. september 2007 om grænseoverskridende servicevirksomheders forpligtelser ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A6-0029/2009),
- A. der henviser til, at EU-borgeres ret til at etablere sig eller levere tjenester overalt i EU er grundlæggende frihedsrettigheder i det indre marked, som omfatter retten til at udøve et erhverv som selvstændig eller ansat i en anden medlemsstat end den, hvor de erhvervsmæssige kvalifikationer blev opnået,
- B. der henviser til at det i traktatens artikel 3, stk. 1, litra c), anføres, at Fællesskabets virke skal indebære fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser,
- C. der henviser til, at større mobilitet for personer og tjenesteydelser mellem medlemsstater og mellem regioner er et vigtigt element i at opfylde Lissabondagsordenen vedrørende vækst og arbejdspladser og kan fremme produktiviteten ved at tilføre nye perspektiver, idéer og færdigheder,
- D. der henviser til, at mobiliteten i EU fortsat er lav, og at kun 4 % af arbejdsstyrken har boet og arbejdet i en anden medlemsstat, og ca. 2 % aktuelt bor og arbejder i en anden medlemsstat ⁽²⁾,
- E. der henviser til, at der stadig er store hindringer for personer, som ønsker at arbejde i en anden medlemsstat, og at 20 % af de klager, som Solvit modtog i 2007, vedrørte anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, der kræves for at udøve et reguleret erhverv,
- F. der henviser til, at Kommissionen har indledt overtrædelsesprocedurer i henhold til traktatens artikel 226 mod flere medlemsstater for ikke at underrette den om foranstaltninger, der er vedtaget i gennemførelsen af direktiv 2005/36/EC,
- G. der henviser til, at det i betragtning 32 til direktiv 2005/36/EF anføres, at »indførelse af erhvervspas til fremme af informationsudvekslingen mellem erhvervsudøverens værtsmedlemsstat og hjemland udstedt af faglige sammenslutninger og organisationer vil kunne lette erhvervsudøvernes mobilitet, især ved en hurtigere udveksling af informationer mellem værtslandet og hjemlandet. Dette erhvervspas bør gøre det muligt at følge med i karriereløbet for de erhvervsudøvere, som etablerer sig i forskellige medlemsstater. Erhvervspas bør under fuldstændig overholdelse af databeskyttelsesbestemmelserne indeholde oplysninger om erhvervsudøverens uddannelse (universitetsuddannelse eller andre afsluttede uddannelsesforløb, kvalifikationer, erhvervs erfaring), hans retmæssige etablering, eventuelle sanktioner, der er iværksat over for ham, og som vedrører hans erhverv, og detaljerne vedrørende den relevante kompetente myndighed«,
- H. der henviser til, at det i sin ovennævnte beslutning om virkninger og konsekvenser af udelukkelsen af sundhedstjenester fra direktivet om tjenesteydelser i det indre marked opfordrede til at »oprette et europæisk kort med oplysninger om de kvalifikationer, fagfolkene i sundhedssektoren besidder, og gøre disse oplysninger tilgængelige for patienter«,

Grænseoverskridende mobilitet

1. påskønner alle initiativer, der har til formål at fremme grænseoverskridende mobilitet som et middel til en effektiv funktion af tjenester og arbejdsmarkeder og som middel til at forbedre den økonomiske vækst i EU;

⁽¹⁾ EUT C 219 E af 28.8.2008, s. 312.

⁽²⁾ Eurobarometer-undersøgelse 64.1 af 2005 om geografisk og arbejdsmarkedsmæssig mobilitet.

Torsdag, den 19. februar 2009

2. understreger EU's ansvar med hensyn til at fremme geografisk og erhvervmæssig mobilitet yderligere ved at forbedre gennemsigtigheden, anerkendelsen og sammenligneligheden af kvalifikationer og ved at garantere patienters og forbrugeres sikkerhed;

3. understreger imidlertid behovet for en mere effektiv og koordineret strategi fra Kommissionens side mellem initiativer, der har til formål at fremme og stimulere erhvervsudøvers mobilitet mellem medlemsstater, såsom Europass (europæisk cv), Eures (portal for jobmobilitet) og den europæiske referenceramme for kvalifikationer (EQF), samt mellem de forskellige associerede fællesskabsfinansierede eller medfinansierede netværk, der er involveret i disse emner, som såsom Solvit, IMI, Euroguidance og ENIC/NARIC;

4. understreger det ansvar, som civilsamfundet, herunder arbejdsgivere, fagforeninger, erhvervsorganisationer og de kompetente myndigheder, har for at lette og forbedre mobiliteten på det indre marked;

Gennemførelse af direktiv 2005/36/EF

5. opfordrer indtrængende de medlemsstater, som er bagud med at gennemføre direktiv 2005/36/EF, hvilket skulle have været afsluttet den 20. oktober 2007, til at sætte de nødvendige love, forordninger og administrative bestemmelser i kraft;

6. opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger mod de medlemsstater, der endnu ikke har gennemført direktiv 2005/36/EF;

7. opfordrer Kommissionen til at vurdere indvirkningen på mobiliteten af anvendelsen af artikel 7 i direktiv 2005/36/EF i den rapport, den udarbejder i henhold til artikel 60, stk. 2, i dette direktiv;

8. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at stræbe efter en mere harmoniseret strategi for anerkendelse af kvalifikationer og kompetencer, at forenkle de involverede administrative processer og reducere erhvervsudøvernes omkostninger;

Nødvendighed af et europæisk erhvervspas

9. mener, at merværdien af et europæisk erhvervspas ud over de eksisterende foranstaltninger, som har til formål at fremme og stimulere mobiliteten, skal fastlægges for de fleste erhverv;

10. bemærker, at der i visse regulerede og harmoniserede erhverv som advokater og sundhedspersonale allerede findes eller udvikles erhvervspas, men at indførelsen af erhvervspas i andre ikkeharmoniserede eller mindre harmoniserede erhverv synes vanskeligt at gennemføre, eftersom lovgivningen varierer fra medlemsstat til medlemsstat, og data om kvalifikationer først skal valideres og anerkendes gensidigt;

11. påpeger, at et europæisk erhvervspas kunne være en fordel også for ikkeregulerede og ikkeharmoniserede erhverv, da det kunne have en informativ funktion navnlig for arbejdsgivere og forbrugere, hvilket vil være tilfældet for de fleste liberale erhverv;

12. opfordrer Kommissionen til at gøre status over forskellige initiativer vedrørende udvikling af erhvervspas og rapportere til Parlamentet i form af en repræsentativ opgørelse;

13. opfordrer Kommissionen til at undersøge initiativerne fra erhvervsudøvere for at se, om et europæisk erhvervspas ud over andre foranstaltninger kunne:

a) bidrage til borgernes sikkerhed ved kontakt med en udbyder af grænseoverskridende tjenesteydelser, idet borgeren via erhvervspasset kan kontrollere tjenesteudbyderens identitet og kvalifikationer,

Torsdag, den 19. februar 2009

- b) lette administration og begrænse omkostningerne og på langt sigt erstatte papirbaserede filer og dossierer og øge gennemsigtigheden,
- c) stimulere tilvejebringelse af vikartjenester,
- d) stimulere udbuddet af tjenesteydelser af høj kvalitet i Den Europæiske Union og tredjelande,
- e) fungere som kommunikationsmiddel for hensigtsmæssige oplysninger til modtagere af tjenester med henblik på at højne forbrugernes sundhed og sikkerhed,
- f) fungere som et middel til kommunikation af de relevante oplysninger til arbejdsgiverne (i offentlige og private sektorer) med henblik på at fremme grænseoverskridende ansættelser;

mener, at yderligere offentlige tiltag bør omfatte en veldefineret beskrivelse af erhvervstypen og de særlige behov, som passet skal dække;

Egenskaber for et europæisk erhvervspas

14. mener, at et erhvervspas, hvis der er tilstrækkeligt behov for at udvikle et sådant, bør være så enkelt, let og liberalt som muligt, og at enhver ny bureaukratisk byrde skal undgås, og at det kunne etablere et »fælles sprog« i visse erhvervs kvalifikationer;

15. opfordrer indtrængende til, at et europæisk erhvervspas ikke bør have nogen negativ indvirkning på grænseoverskridende mobilitet og kun bør anvendes som bevis på retten til at flytte uden at være en betingelse for en sådan flytning; understreger, at særlige grupper ikke bør udelukkes fra at tilbyde deres tjenester i andre medlemsstater, og at passet især for personer med færre eller mindre specifikke kvalifikationer ikke bør skabe nye hindringer;

16. understreger, at anvendelse af et eller flere europæiske erhvervspas bør give mulighed for mangfoldighed, f.eks. for at imødekomme forskelle mellem erhverv eller forskelle mellem medlemsstater; mener, at erhvervene selv skal finansiere udviklingen og gennemførelsen af et europæisk erhvervspas, hvis dette synes hensigtsmæssigt;

17. understreger, at det i tilfælde, hvor den berørte erhvervsgruppe allerede råder over et nationalt erhvervspas, af praktiske grunde vil være mest hensigtsmæssigt at integrere det nationale pas' funktioner i det europæiske erhvervspas;

18. understreger, at oplysninger på et europæisk erhvervspas bør være pålidelige, valideret og ajourført af de kompetente nationale myndigheder; mener, at oplysninger, der er indeholdt i Europass-cv'er, også - hvor det er passende - kan indføres i det europæiske erhvervspas;

19. understreger, at adgang til oplysningerne på kortet bør være i overensstemmelse med de højeste standarder vedrørende beskyttelse af privatlivets fred;

*

* *

20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag, den 19. februar 2009

Fællesskabsaktion vedrørende hvalfangst

P6_TA-PROV(2009)0067

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om en fællesskabsaktion vedrørende hvalfangst (2008/2101(INI))

(2010/C 76 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den internationale konvention fra 1946 om regulering af hvalfangst og oprettelsen af Den Internationale Hvalfangstkommission (IWC),
- der henviser til IWC's aftale om en nulfangstkvote (»moratoriet«) for kommerciel hvalfangst, som trådte i kraft i 1986,
- der henviser til ajourføringen af hvalarter på rødlisten fra 2008 over udryddelsestruede arter fra Den Internationale Naturværnsunion,
- der henviser til mødet i Den Internationale Naturværnsunion i Barcelona den 5.-14. oktober 2008,
- der henviser til EF-traktatens artikel 37 og 175,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. december 2007 om en fællesskabsaktion vedrørende hvaler (KOM(2007)0823),
- der henviser til den afgørelse, Rådet vedtog den 5. juni 2008 om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Det Europæiske Fællesskabs vegne vedrørende hvalfangst ⁽¹⁾,
- der henviser til, at IWC på dens 60. årsmøde i Santiago i Chile i juni 2008 nedsatte en lille arbejdsgruppe om IWC's fremtid (»arbejdsgruppen«),
- der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽²⁾ (habitatdirektivet),
- der henviser til Amsterdamtraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union, særlig protokollen om dyrebeskyttelse og dyrevelfærd,
- der henviser til, at der med vedtagelsen af konventionen om international handel med udryddelsestruede dyr og planter (CITES) og EU's gennemførelse af den blev indført et forbud mod international handel med produkter fremstillet af alle store hvalarter,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A6-0025/2009),

⁽¹⁾ Rådets afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Det Europæiske Fællesskabs vegne på 60. møde i IWC i 2008 til forslag til ændringer af vedtægterne til den internationale konvention angående regulering af hvalfangst (Rådsdokument 9818/2008).

⁽²⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

Torsdag, den 19. februar 2009

- A. der henviser til, at det primære mål skal være beskyttelse af biodiversitet, herunder bevaringen af arter,
- B. der henviser til, at der altid skal tages hensyn til dyrevelfærd,
- C. der henviser til, at det dog kan være et spørgsmål om fødevarer sikkerhed og -forsyning, særlig for samfund, som har tradition for hvalfangst,
- D. der henviser til, at »forsætlig forstyrrelse, indfangning eller drab« på alle hvalarter for tiden er forbudt i fællesskabsfarvande i henhold til habitatdirektivet,
- E. der henviser til, at næsten én ud af fire hvalarter for øjeblikket betragtes som truet, og at ni arter er opført som enten udryddelsestruede eller stærkt udryddelsestruede, medens der fortsat hersker uklarhed om tilstandene hos mange andre arter og bestande,
- F. der henviser til, at selvom nogle hvalbestande til en vis grad er genoprettet efter indførelsen af moratoriet, at dette ikke er tilfælde for andre, og at deres evne til at tilpasse sig skiftende miljømæssige omstændigheder fortsat er ukendt,
- G. der henviser til, at moratoriet oprindelig skulle gælde, indtil der var indført en passende forvaltningsmodel, og for at give udtyndede bestande tid til at blive genoprettet,
- H. der henviser til, at ikke alle medlemmer af IWC har tilsluttet sig moratoriet,
- I. der henviser til, at moratoriet under alle omstændigheder ikke omfatter drab af hvaler til videnskabelige formål,
- J. der henviser til, at antallet af hvaler, der er blevet dræbt på grundlag af særlige tilladelser, rent faktisk er steget siden indførelsen af moratoriet,
- K. der henviser til, at IWC (i over 30 resolutioner) og en række ngo'er og andre organisationer har udtrykt dyb bekymring over, at den nuværende hvalfangst på grundlag af særlige tilladelser er i modstrid med ånden i moratoriet for kommerciel hvalfangst (IWC2003-2); der derfor ikke mener, at kødet fra denne form for hvalfangst bør anvendes til kommercielle formål,
- L. der henviser til, at de metoder, der anvendes til at dræbe hvaler, trods nylige forbedringer stadig ikke lever op til den ønskede standard,
- M. der henviser til, at Catacea-arter er udryddelsestruede ikke blot på grund af jagt, men også klimaændringer, forurening, slag fra skibe, fiskeriudstyr, sonar og andre farer,
- N. der henviser til, at Rådets ovennævnte afgørelse udelukkende var baseret på EF-traktatens artikel 175 og kun vedrørte IWC's ovennævnte møde i Santiago i Chile i juni 2008,
1. bifalder varmt Kommissionens ovennævnte meddelelse om Fællesskabets indsats i forhold til hvalfangst og den afgørelse om hvalfangst, Rådet vedtog med kvalificeret flertal, og støtter opretholdelsen af det verdensomspændende moratorium for kommerciel hvalfangst samt et forbud mod international kommerciel handel med hvalprodukter; søger at gøre en ende på »videnskabelig hvalfangst« og går ind for, at væsentlige havområder og farvande udpeges til hvalreservater, hvor alle former for hvalfangst forbydes på ubestemt tid;
 2. opfordrer Rådet til at vedtage en ny fælles holdning i henhold til EF-traktatens artikel 37 og artikel 175;

Torsdag, den 19. februar 2009

3. mener, at bevaringen af hvaler og andre Cetacea-arter i sidste ende afhænger af, at der træffes foranstaltninger, hvorom der er tilstrækkelig stor enighed, således at de kan iværksættes på en effektiv måde;
 4. opfordrer Rådet, Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i arbejdsgruppen, til at arbejde på at få indgået en sådan aftale;
 5. er af den opfattelse, at drøftelser i arbejdsgruppen bør være så gennemsigtige som muligt;
 6. håber, at arbejdsgruppen tager fat på problemet med dræbende hvalfangst med videnskabelige formål med henblik på at finde et grundlag for at eliminere det;
 7. respekterer behovet for, at hvalfangst anvendes i begrænset omfang af dem, der har tradition for det, med henblik på livets opretholdelse, men opfordrer til at lægge meget større vægt på forskning i og anvendelsen af humane drabsmetoder;
 8. opfordrer til udelukkende at lade en sådan fangst finde sted med klare kvoter baseret på rådgivning fra IWC's Videnskabelige Komité og efter strenge kontrolregler, herunder fuld registrering og rapportering til IWC;
 9. opfordrer til på passende steder rundt omkring i verden at oprette flere beskyttede havområder, hvor hvaler kan få særlig beskyttelse;
 10. bemærker, at EU's habitatdirektiv, der fastlægger af Fællesskabets holdning til hvaler (og delfiner), ikke vil tillade, at kommerciel hvalfangst genoptages i forbindelse med nogen som helst hvalbestand i EU-farvande;
 11. gør opmærksom på, at det er nødvendigt at anvende mere selektive fangstredskaber for at undgå bifangster af andre arter, navnlig Cetacea-arter;
 12. mener, at det på baggrund af den kommercielle hvalfangsts tragiske historie og de mange trusler, som de forskellige hvalbestande i øjeblikket står over for (herunder bl.a. utilsigtede fangster ved fiskeri, kollisioner med skibe, globale klimaændringer og støjforurening i havet), er nødvendigt, at EU i de væsentligste internationale fora med en koordineret og sammenhængende indsats fremmer det højest mulige beskyttelsesniveau for hvaler på globalt plan;
 13. opfordrer til bekæmpelse af trusler mod hvalbestanden på grund af klimaændringer, forurening, slag fra skibe, fiskeriudstyr, menneskeskabt havstøj (herunder sonar, seismiske undersøgelser og skibsstøj) samt andre farer uden for sådanne beskyttede områder;
 14. er af den opfattelse, at Kommissionen, før der indledes en global indsats, bør stille yderligere forslag til imødegåelse af disse trusler med hensyn til fællesskabsfarvande og -fartøjer;
 15. mener, at Kommissionen bør fastlægge reviderede regelrammer for hvalturisme, der varetager de økonomiske og samfundsmæssige interesser i de kystområder, hvor denne aktivitet praktiseres, og tager hensyn til den seneste udvikling på dette område;
 16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Internationale Hvalfangstkommission, de regionale rådgivende råd, Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur og de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, som EU tilhører.
-

Torsdag, den 19. februar 2009

Fællesskabets deltagelse i Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område

P6_TA(2009)0068

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om Fællesskabets deltagelse i Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område (2008/2179(INI))

(2010/C 76 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til resolution (92) 70 af 15. december 1992 fra Europarådets Ministerkomité om oprettelse af Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område og til resolution (97) 4 af 20. marts 1997, hvorved videreførelsen af Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område blev bekræftet, samt til Observationsorganets statut, som er vedføjet dertil,
 - der henviser til resolution (2000) 7 af 21. september 2000 fra Europarådets Ministerkomité om ændringer til Det Europæiske Observationsorgans statut,
 - der henviser til Rådets afgørelse 1999/784/EF af 22. november 1999 om Fællesskabets deltagelse i Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område ⁽¹⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1718/2006/EF af 15. november 2006 om et støtteprogram for den europæiske audiovisuelle sektor (Media 2007) ⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens rapport af 10. januar 2007 om gennemførelsen af Rådets afgørelse 1999/784/EF af 22. november 1999, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2239/2004/EF, om Fællesskabets deltagelse i Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område (KOM(2006)0835),
 - der henviser til Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (direktivet om audiovisuelle medietjenester) ⁽³⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A6-0010/2009),
- A. der henviser til, at den audiovisuelle sektor yder et vigtigt bidrag til den europæiske kreative økonomi og vidensøkonomi og spiller en central rolle med hensyn til at fremme kulturel mangfoldighed og pluralisme i den Europæiske Union,
- B. der henviser til, at konvergensen af serviceydelser relateret til informationssamfundet og medieserviceydelser, -netværk og -udstyr frembringer nye udfordringer med hensyn til at tilpasse det eksisterende retsgrundlag med dets rettigheder og forpligtelser på en række områder og tilbyder et væld af nye muligheder,
- C. der henviser til, at gennemsigtigheden og tilgængeligheden af pålidelig og sammenlignelig information om det europæiske audiovisuelle marked kan gøre sektorens aktører, navnlig små og mellemstore virksomheder, mere konkurrencedygtige ved at forbedre deres indsigt i branchens potentiale og dermed vil være til fordel for brugerne,

⁽¹⁾ EFT L 307 af 2.12.1999, s. 61.

⁽²⁾ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23.

Torsdag, den 19. februar 2009

- D. der henviser til, at Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område (Observationsorganet) således bidrager til den europæiske audiovisuelle sektors konkurrenceevne ved at indsamle og udbrede detaljeret information om den audiovisuelle sektor,
- E. der henviser til, at Observationsorganet tilbyder en bred vifte af produkter, herunder online-serviceydelser, publikationer og databaser, som har vist sig at være af stor værdi både for branchen og for beslutningstagerne såvel på nationalt plan som på fællesskabsplan,
- F. der henviser til, at fællesskabsaktiviteter til støtte for den audiovisuelle sektors konkurrenceevne vil bidrage til at opfylde de målsætninger, der er sat i Lissabonstrategien,
1. anerkender, at Observationsorganet er den eneste fælleseuropæiske public service-organisation, der har til opgave at indsamle og udbrede information om den audiovisuelle sektor, og at det har den vigtige rolle at stille detaljeret information om sektoren til rådighed for både offentlige og private organer på området;
 2. understreger, at konvergensens af serviceydelser relateret til informationssamfundet og medieserviceydelser, -netværk og -udstyr har frembragt nye udfordringer inden for forskning i den audiovisuelle sektor, hvilket bør afspejles i Observationsorganets aktiviteter;
 3. gentager, at multimedier og nye teknologier vil spille en stadig større rolle i den audiovisuelle sektor, og at Observationsorganet med tiden er nødt til at styrke sin kapacitet til at følge disse nye udviklinger for fortsat at kunne spille en vigtig rolle inden for sektoren;
 4. understreger, at Observationsorganet skal tilføres de nødvendige ressourcer for fortsat at kunne gennemføre sine målsætninger, således at det på en effektiv måde kan følge med i nyudviklinger inden for multimedier og nye teknologier;
 5. opfordrer i denne forbindelse Observationsorganet til at udvide sine aktiviteter til mere specifikt at omfatte de seneste udfordringer, som mediekonvergensens og de nye udviklinger har skabt, og til at være særligt opmærksom på analyser af virkningerne af digitalisering på filmbranchen og den audiovisuelle sektor generelt samt analyser af online audiovisuelle medieserviceydelser, mobil-tv og videospil;
 6. understreger betydningen af kontakt og koordination med nationale regeludstedende myndigheder og aktører i den audiovisuelle mediesektor for at sikre merværdi;
 7. glæder sig over offentliggørelsen af Observationsorganets publikation om ophavsret og andre dertil knyttede rettigheder og foreslår, at Observationsorganet systematisk overvåger disse emner og i lyset af UNESCO-konventionen om kulturel mangfoldighed⁽¹⁾ så vidt muligt udvider dækningen heraf til også at indbefatte spørgsmål vedrørende beskyttelse og arbejdsret i den audiovisuelle sektor i Europa;
 8. opfordrer Observationsorganet som ekspertorgan til at fremlægge forslag og politiske løsningsmuligheder, der kan danne grundlag for europæisk politik, under hensyntagen til bedste praksis på det audiovisuelle medieområde i andre dele af verden med tilsvarende udvikling (såsom Asien og Nordamerika);
 9. glæder sig over Observationsorganets undersøgelse af betydningen af audiovisuelle programmer fra tredjelande på det europæiske marked og anbefaler en analyse vedrørende udvikling af samarbejdsmodeller med partnere fra tredjelande om gennemførelse af UNESCO-konventionen om kulturel mangfoldighed og ovennævnte direktiv om audiovisuelle medietjenester for så vidt angår »europæiske programmer« i artikel 1, litra n af dette direktiv, og under inddragelse af pilotprojektet »MEDIA International«;

(1) FN's organisation for uddannelse, videnskab, kultur og kommunikation (UNESCO): »Konventionen om beskyttelse og fremme af mangfoldigheden af kulturelle udtryksformer« (Convention on the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions), 2005.

Torsdag, den 19. februar 2009

10. anerkender de kulturelle forskelle mellem medlemsstaterne, som kan medføre forskellige tilgange til at tackle skadelige eller anstødelige audiovisuelle materialer, navnlig i forbindelse med mindreårige, men tager samtidig højde for den minimumsharmonisering med hensyn til beskyttelse af mindreårige, som er fastsat i direktivet om audiovisuelle medietjenester, og de skridt, der er taget inden for »Safer Internet plus-programmet«, som har til formål at fremme sikrere brug af internettet og nye online-teknologier, navnlig for børn, samt at bekæmpe ulovligt indhold og indhold, som er ikke er ønsket af slutbrugeren;
11. opfordrer i denne forbindelse Observationsorganet til at overvåge de forskellige (retlige) instrumenter og udvikle nye strategiske løsningsmuligheder;
12. støtter en videre udbredelse af Observationsorganets publikationer gennem en intensiveret kommunikationspolitik for at skabe opmærksomhed om dets aktiviteter;
13. glæder sig over den planlagte opdatering af Observationsorganets hjemmeside, som gerne skulle afspejle de nyeste og højeste standarder inden for multimedier og teknologi, og støtter de planlagte bestræbelser på at forbedre hjemmesidens design og interaktivitet, hvilket vil gøre den mere informativ og brugervenlig;
14. anerkender, at skønt visse særlige områder, som f.eks. mediekundskab, ikke for nuværende er omfattet af Observationsorganets indsatsområde, bør udforskning af sådanne områder tages i betragtning;
15. tilskynder Observationsorganet til i samarbejde med dets medlemmer at tilvejebringe flere oplysninger om eksistensen af særlige audiovisuelle serviceydelser såsom tekstning, synstolkning og tegnsprogstolkning, der er udviklet med henblik på at hjælpe mennesker med handicap;
16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Europarådet og Det Europæiske Observationsorgan for det Audiovisuelle Område.

CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger

P6_TA(2009)0073

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om CIA's påståede brug af europæiske lande til transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger

(2010/C 76 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til de internationale, europæiske og nationale instrumenter om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og om forbuddet mod vilkårlig tilbageholdelse, tvungne forsvindinger og tortur, såsom den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder af 16. december 1966 og FN-konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf af 10. december 1984 og de dertil knyttede protokoller,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2007 om CIA's Påståede Brug af Europæiske Lande ved Transport og Ulovlig Tilbageholdelse af Fanger ⁽¹⁾ samt andre betænkninger og beslutninger om emnet, herunder Europarådets arbejde på dette punkt,
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2009 om tilbagelevering og genbosættelse af indsatte fra tilbageholdelsesfaciliteten i Guantánamo ⁽²⁾,
- der henviser til Parlamentets formands skrivelse til de nationale parlamenter om medlemsstaternes opfølgning på Parlamentets beslutning af 14. februar 2007,

⁽¹⁾ EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 309.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0045.

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,
- A. der henviser til, at dets betænkning af 14. februar 2007 omfattede 46 detaljerede henstillinger til medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen,
- B. der henviser til, at der siden vedtagelsen af Parlamentets beslutning af 14. februar 2007 er sket en række begivenheder i medlemsstaterne, herunder:
 - Det Forenede Kongeriges udenrigsministers erklæringer om to amerikanske ekstraordinære overførselsflyvninger af to fanger, som landede i Det Forenede Kongerige i 2002, og udarbejdelsen af en liste over mistænkelige fly til de amerikanske myndigheder, således at de specifikt kunne afkræfte, at der var tale om overførsel af fanger, samt premierministerens erklæringer i denne henseende, Det Forenede Kongeriges indenrigsministers har henvist spørgsmålet om de eventuelle »strafbare forbrydelser« begået af MI5 og CIA, hvad angår Binyam Mohammeds behandling, højesteretsafgørelsen af 5. februar 2009, hvoraf det fremgik, at den ikke var i stand til at beordre fremlæggelse af oplysninger om den påståede tortur af Binyam Mohammed, eftersom den britiske udenrigsminister bekræftede, at USA havde truet Det Forenede Kongerige med at blokere udvekslingen af efterretninger om terrorisme, og søgsmålet vedrørende afgørelsen på grund af tvivl om påstandens sandfærdighed,
 - den polske premierministers beslutning om at overdrage dokumenter til den offentlige anklager om CIA-flyvninger og -fængsler samt resultaterne af den polske offentlige anklagers undersøgelser, hvoraf det fremgår, at mere end en halv snes CIA-flyvninger har brugt Szymany lufthavn, hvilket bekræfter Det Midlertidige Udvalgs konklusioner,
 - de af El País offentliggjorte erklæringer fra den spanske udenrigsminister i det spanske Parlament med en præcisering af oplysningerne om militære fly,
 - visse regeringers fastsættelse af krav til statshemmeligheder, hvad angår oplysninger, der er relevante for undersøgelserne om overførsler, som i Italiens tilfælde, hvor behandlingen af sagen om overførslen af Abu Omar nu er gået i hårknode, og hvor man afventer en afgørelse fra forfatningsdomstolen om gyldigheden af påråbelsen af statshemmeligheder,
- C. der henviser til, at kommissæren for retfærdighed, frihed og sikkerhed den 3. februar 2009 i Parlamentet erklærede, at han havde truffet en række foranstaltninger for at gennemføre henstillingerne fra Parlamentet, og at han bl.a. havde skrevet til myndighederne i Polen og Rumænien og bedt dem om at skabe fuldstændig klarhed, hvad angår påstandene om eksistensen af hemmelige fængsler i de pågældende lande, og offentliggjort en meddelelse med forslag om nye foranstaltninger inden for civil luftfart,
- D. der henviser til, at ekstraordinære overførsler og hemmelige tilbageholdelser er imod den internationale menneskerettighedslovgivning, FN's konvention mod tortur, den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og at de amerikanske myndigheder er ved at ændre denne praksis,
- E. der henviser til, at de amerikanske myndigheder har fløjet dem, der blev kidnappet i visse medlemsstater under det ekstraordinære overførselsprogram, til Guantánamo eller andre lande på militære fly eller CIA-fly, der ofte er fløjet over EU's territorium og i nogle tilfælde også har foretaget mellemlandinge i visse medlemsstater; der henviser til, at dem, der er blevet ført til tredjelande, er blevet udsat for tortur i lokale fængsler,
- F. der henviser til, at nogle medlemsstater har henvendt sig til de amerikanske myndigheder med anmodning om løsladelse og hjemsendelse af mennesker, der er blevet udsat for ekstraordinære overførsler, og som er deres egne statsborgere, eller som tidligere var hjemmehørende på deres område; der henviser til, at tjenestemænd i nogle medlemsstater har haft adgang til fanger i Guantánamo eller andre tilbageholdelsescentre, og at de også har forhørt dem med henblik på at kontrollere de anklager, der rettes mod dem af de amerikanske myndigheder, og som således skulle berettige eksistensen af sådanne tilbageholdelsesfaciliteter,

Torsdag, den 19. februar 2009

- G. der henviser til, at det fremgik af dets beslutning af 14. februar 2007, at flere medlemsstater har været involveret i eller har samarbejdet aktivt eller passivt med de amerikanske myndigheder om CIA's og det amerikanske militærs ulovlige fangetransporter til og/eller deres tilbageholdelse i Guantánamo og de af præsident Bush anerkendte »hemmelige fængsler« – som dokumenteret af nogle nylig offentliggjorte oplysninger om regeringers accept af amerikanske anmodninger om overflyvning og regeringsoplysninger om hemmelige fængsler – og at medlemsstater bærer en særlig del af det politiske, moralske og retlige ansvar for transporten og tilbageholdelsen af de fængslede i Guantánamo og de hemmelige tilbageholdelsesfaciliteter,
- H. der henviser til, at det amerikanske Senat har ratificeret aftalen mellem EU og USA om udlevering og gensidig retshjælp, og at alle EU's medlemsstater undtagen Italien også har ratificeret aftalen,
- I. der henviser til, at præsident Obamas bekendtgørelse af 22. januar 2009, til trods for at den udgør et væsentligt skridt i den rigtige retning, ikke synes i tilstrækkelig grad at behandle hemmelige tilbageholdelser, bortførelser eller anvendelse af tortur,
1. finder det forkasteligt, at medlemsstaterne og Rådet ikke har truffet tilstrækkelige foranstaltninger for at skabe klarhed omkring det ekstraordinære overførselsprogram og for at gennemføre Europa-Parlamentets henstillinger; beklager manglen på tilfredsstillende svar fra Rådet til Parlamentet den 3. februar 2009;
 2. anmoder medlemsstaterne, Kommissionen og Rådet om fuldt ud at gennemføre Parlamentets henstillinger i dets betænkning af 14. februar 2007 og bidrage til at afdække sandheden ved at indlede undersøgelser eller samarbejde med de kompetente organer, ved at fremlægge alle relevante oplysninger og ved at sikre effektiv parlamentarisk kontrol med de hemmelige efterretningstjenesters virksomhed; anmoder Rådet om at fremlægge alle relevante oplysninger om transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger inden for rammerne af Rådets arbejdsgruppe om folkeret (COJUR); opfordrer medlemsstaterne og EU-institutionerne til at samarbejde med alle de kompetente internationale organer, herunder FN's og Europarådets organer og til at fremlægge alle relevante oplysninger, parlamentariske undersøgelsesrapporter eller afgørelser i denne henseende for Parlamentet;
 3. anmoder EU og USA om at styrke deres transatlantiske dialog om en ny fælles tilgang til bekæmpelse af terrorisme på grundlag af de fælles værdier vedrørende respekt for den internationale menneskerettighedslovgivning, demokrati og retsstatsprincippet inden for rammerne af det internationale samarbejde;
 4. mener, at EU's og USA's aftaler om udlevering og gensidig retshjælp udgør et relevant værktøj til juridisk forsvarlig retshåndhævelse og juridisk samarbejde i bekæmpelsen af terrorisme; glæder sig derfor over det amerikanske Senats ratificering af disse aftaler og anmoder Italien om også at ratificere dem hurtigst muligt;
 5. glæder sig over præsident Obamas tre bekendtgørelser om lukning af Guantánamo- tilbageholdelsescentret, suspendering af de militære kommissioner, standsning af anvendelsen af tortur og lukning af hemmelige fængsler i udlandet;
 6. understreger dog, at der stadig er flertydighed, hvad angår fortsættelsen af det begrænsede antal overførselsordninger og af hemmelige tilbageholdelsescentre, og har tillid til, at der vil blive foretaget præciseringer vedrørende lukningen af og forbuddet mod alle andre hemmelige tilbageholdelsesfaciliteter, som direkte eller indirekte administreres af de amerikanske myndigheder i USA eller i udlandet; minder om, at hemmelig tilbageholdelse i sig selv er en alvorlig krænkelse af de grundlæggende menneskerettigheder;
 7. minder om, at ethvert offer for tortur har en eksigibel ret til oprejsning og en retfærdig og passende erstatning i henhold til artikel 14 i FN's konvention mod tortur;
 8. glæder sig over det snarlige besøg fra EU's kommissær for retfærdighed, frihed og sikkerhed, det tjekkiske formandskab og EU's antiterrorkoordinatør i USA den 16. og 17. marts 2009 og anmoder EU-repræsentanterne om at tage spørgsmålet om de ekstraordinære overførsler og hemmelige tilbageholdelsescentre op, eftersom der drejer sig om alvorlige krænkelse af internationale og europæiske menneskerettighedsbestemmelser; anmoder Rådet (retlige og indre anliggender) om den 26. februar 2009 at indtage en fast holdning til dette emne samt til at drøfte spørgsmålet om lukning af Guantánamo og genbosættelse af de indsatte under behørig hensyntagen til Parlamentets beslutning af 4. februar 2009 om emnet;

Torsdag, den 19. februar 2009

9. opfordrer Den Europæiske Union, medlemsstaterne og de amerikanske myndigheder til at efterforske og fuldt ud dokumentere de overgreb og krænkelser af folkeretten og de nationale lovgivninger om menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder, forbud mod tortur og mishandling, ufrivillig forsvinden og retten til en retfærdig rettergang, der er begået i forbindelse med »krigen mod terror«, således at der kan placeres et ansvar for de hemmelige tilbageholdelsescentre - herunder Guantánamo - og det ekstraordinære overførselsprogram, og sikre, at sådanne krænkelser ikke vil gentage sig i fremtiden, og at kampen mod terrorisme gennemføres uden at krænke menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder, demokratiet og retsstatsprincippet;

10. anmoder Rådet, Kommissionen og EU-antiterrorkoordinatoren om efter EU-delegationens besøg i USA at aflægge rapport til Europa-Parlamentet om anvendelsen af aftalen om gensidig retshjælp og udlevering samt om samarbejdet mellem EU og USA inden for antiterror samt at sikre fuld respekt for menneskerettighederne, således at de kompetente myndigheder kan behandle disse spørgsmål i en rapport, der f.eks. kan udarbejdes på grundlag af punkt 232 i dets beslutning af 14. februar 2007;

11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, EU's antiterrorkoordinator, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, NATO's generalsekretær, generalsekretæren og formanden for Europarådets Parlamentariske Forsamling, De Forenede Nationers generalsekretær samt Amerikas Forenede Staters præsident og Kongres.

Årsrapport (2007) om de vigtigste aspekter og de grundlæggende valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)

P6_TA(2009)0074

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om årsrapporten 2007 fra Rådet til Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og de grundlæggende valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) forelagt Europa-Parlamentet i medfør af afsnit G, punkt 43, i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 (2008/2241(INI))

(2010/C 76 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU-traktatens artikel 21,
- der henviser til årsrapporten 2007 fra Rådet til Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og de grundlæggende valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) forelagt Europa-Parlamentet i medfør af afsnit G, punkt 43, i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾,
- der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi (ESS), som blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 12. og 13. december 2003,
- der henviser til sine beslutninger af 14. april 2005 ⁽²⁾, 2. februar 2006 ⁽³⁾, 23. maj 2007 ⁽⁴⁾ og 5. juni 2008 ⁽⁵⁾ om årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og de principielle valg inden for FUSP,
- der henviser til forretningsordenens artikel 112, stk. 1,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 33 E af 9.2.2006, s. 573.

⁽³⁾ EUT C 288 E af 25.11.2006, s. 59.

⁽⁴⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 309.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0254.

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Budgetudvalget (A6-0019/2009),
- A. der henviser til, at en klar definition af EU's fælles interesser er afgørende for at nå målene for Unionens eksterne aktioner og navnlig målene for dens FUSP,
- B. der henviser til, at EU, når den har talt med én stemme, har nydt omfattende autoritet, opnået konkrete resultater og øvet betydelig indflydelse på begivenhedernes gang, en indflydelse som er i overensstemmelse med Unionens økonomiske magt,
- C. der henviser til, at FUSP, som nu er afhængig af en omfattende række konsoliderede operationelle instrumenter, er på vej ind i en ny fase, som er kendetegnet ved, at der lægges øget vægt på strategisk tænkning og klart prioriterede aktioner,
- D. der henviser til, at EU, hvis den skal forbedre effektiviteten og konsekvensen i sine aktioner på den internationale scene, først og fremmest har brug for de udenrigspolitiske instrumenter, som er fastlagt i Lissabontraktaten; der ikke desto mindre henviser til, at alle praktiske muligheder, som de nuværende traktater giver, samtidig med en stærk fælles politisk vilje bør anvendes til at styrke den institutionelle sammenhæng i EU's eksterne aktioner,
- E. der henviser til, at Rådet og Kommissionen allerede har taget initiativer til fremme af større synergi og konsekvens mellem sig; der endvidere henviser til, at Parlamentet derfor bør gøre en lignende indsats for at undgå intern opsplitning inden for området eksterne forbindelser,

Principper

1. gentager, at FUSP skal baseres på de værdier, som EU og dens medlemsstater værner om, især demokrati, retsstatsprincippet og respekten for menneskets værdighed, for menneskerettigheder og for grundlæggende frihedsrettigheder samt fremme af fred og effektiv multilateralisme;
2. understreger, at EU skal anvende FUSP til at kæmpe for dens borgeres fælles interesser, herunder retten til at leve i fred og sikkerhed i et rent miljø og til at have diversificeret adgang til vigtige ressourcer, som f.eks. energi;
3. er stærkt overbevist om, at EU kun kan gøre en forskel, hvis den taler med én stemme, hvis den udstyres med de fornødne instrumenter, hvis den yderligere styrker sit samarbejde med FN, og hvis den får tildelt den solide demokratiske legitimitet, som er et resultat af informeret kontrol, der foretages af både Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter på deres respektive niveauer og i overensstemmelse med deres egne mandater; mener i denne henseende, at medlemmer af udenrigs- og forsvarsudvalgene i medlemsstaternes parlamenter bør indbydes af Europa-Parlamentet til at mødes med dette for på grundlag af hensigtsmæssige analytiske instrumenter og metodologier at undersøge de vigtigste udviklinger inden for FUSP; mener, at der bør gøres en ny indsats for at øge EU-borgeres sensibilitet med hensyn til FUSP;
4. mener også, at Parlamentets strukturer og organisation bør genbehandles for at forene al ekspertise i spørgsmål vedrørende FUSP og udnytte denne bedre med henblik på at yde et mere effektivt og konsekvent bidrag til udviklingen af en mere strategisk og demokratisk FUSP;

Budgetmæssige aspekter

5. beklager, at FUSP-budgettet er alvorligt underfinansieret, og minder om, at FUSP, hvis den skal være troværdig og opfylde EU-borgernes forventninger, skal have tildelt midler, der svarer til dens målsætninger og særlige mål;

Torsdag, den 19. februar 2009

6. bifalder den regelmæssige afholdelse af FUSP-konsultationsmøder mellem Parlamentet og Rådets formandskab i henhold til den ovennævnte interinstitutionelle aftale; understreger ikke desto mindre, at disse møder bør betragtes som en mulighed for at udveksle synspunkter om kommende behov, om planlagte aktioner inden for rammerne af FUSP og om EU's mellem- og langsigtede strategier i tredjelande;

7. ville glæde sig over at modtage flere oplysninger fra Rådet om de aktiviteter, der finansieres over Rådets budget eller via Athena-mekanismen, og navnlig om, hvorledes de pågældende bevillinger tjener som supplement til finansieringen af FUSP-aktioner på EU-budgettet;

8. kræver, at FUSP-budgettet er fuldstændigt gennemskeligt for budget- og dechargemyndigheden; gentager, at det nærer bekymring over den praksis, som indebærer fremførsel af uudnyttede bevillinger, der er afsat under budgetkapitlet vedrørende FUSP, og opfordrer Kommissionen til at underrette Parlamentet om interne overførsler, især eftersom hovedparten af disse FUSP-missioner, og ikke mindst Den Europæiske Unions observatørmission (EUMM) i Georgien eller Den Europæiske Unions retsstatsmission (EULEX) i Kosovo er følsomme politiske emner og omhandler meget omtalte kriser;

Rådets årsrapport om FUSP for 2007

9. glæder sig over, at Rådets rapport for første gang systematisk henviser til de af Parlamentet vedtagne beslutninger; beklager imidlertid, at Rådet ikke engagerer sig i en virkelig dialog om Parlamentets synspunkter, og at det heller ikke henviser til disse beslutninger i operationelle dokumenter, såsom fælles aktioner eller fælles holdninger;

10. mener, at Rådets årsrapport i stedet for at begrænse sig til forelæggelsen af en omfattende liste over gennemførte aktiviteter bør gøre det muligt at etablere en dialog med Parlamentet, der tager sigte på at udvikle en mere strategisk tilgang til FUSP baseret på fastlæggelsen af de vigtigste udfordringer og med en definition på prioriteter og målsætninger for fremtidige aktioner;

11. opfordrer derfor indtrængende Rådet til på ny at overveje logikken i den generelle rapport og dennes særlige format for at sikre, at den indeholder en tilbundsående vurdering af EU's politik overfor tredjelande eller regionale blokke og Unionens reaktion på humanitære kriser og kriser på sikkerhedsområdet såvel som særlige forslag med henblik på fremtidige aktioner;

En ny transatlantisk agenda

12. mener, at de kommende måneder vil byde på en enestående lejlighed for EU til at udarbejde en ny transatlantisk dagsorden med den nye amerikanske regering, som dækker strategiske spørgsmål af fælles interesse, såsom en ny, mere integreret og mere effektiv global styring, der er baseret på stærkere multilaterale organisationer, finanskrisen, etablering af en ny række euro-atlantiske institutioner og et stort og omfattende transatlantisk marked, foranstaltninger til håndtering af klimaændringer, energiforsyningsikkerhed, fremme af varig fred i Mellemøsten, situationen i Iran, Irak og Afghanistan, bekæmpelse af terrorisme og organiseret kriminalitet, ikke-spredning af atomvåben og nedrustning samt millenniumudviklingsmålene;

Horisontale aspekter af FUSP

13. mener, at FUSP fortsat bør koncentrere sig om håndhævelse af menneskerettigheder, om fremme af fred og sikkerhed i Europas naboer og på globalt plan, om bekæmpelse af terrorisme, om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben og nedrustning og om klimaændringer og energiforsyningsikkerhed, eftersom disse problemer udgør de største udfordringer for vores planet og følgelig er af direkte interesse for de europæiske borgere;

14. understreger i forbindelse med islamiske terroristers kidnapning af og mord på gidsler behovet for øget samarbejde og samordning af politikken til bekæmpelse af terrorisme mellem EU's medlemsstater, USA og NATO, hvis mål især er at forbedre effektiviteten af de redningsaktioner, som iværksættes for at redde gidslers liv;

Torsdag, den 19. februar 2009

15. opfordrer Rådet til fast besluttet at følge Parlamentets henstillinger om udviklingen af en fælles europæisk ekstern energipolitik, navnlig ved at fremme EU's enhed under forhandlinger med energileverandører og transitlande og forsvare EU's fælles interesser, udvikle et effektivt energidiplomati, vedtage mere effektive mekanismer til håndtering af krisesituationer og endelig sikre en spredning blandt energileverandører og anvendelse af bæredygtige energier og udvikling af vedvarende energikilder;

16. glæder sig over den kendsgerning, at der under den nuværende revision af ESS tages højde for de nye udfordringer på sikkerhedsområdet, som f.eks. energisikkerhed, klimaændringer og cyber-sikkerhed, og at der tilsigtes en forbedring i gennemførelsen af selve strategien; noterer sig i denne forbindelse den drøftelse, som Rådet, Europa-Parlamentet og medlemsstaternes parlamenter har indledt om den europæiske sikkerheds fremtid; understreger, at disse drøftelser, hvis mål ligger langt fra en radikal ny arkitektur, og som omfatter Rusland, USA og de stater i Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, der ikke er medlem af EU, bør tage udgangspunkt i EU's landvindinger og værdier, som kommer til udtryk i artikel 11 i traktaten om Den Europæiske Union og er nedfældet i Helsinki-slutakten og Paris-chartret;

17. mener også, at krigen i Georgien bekræfter behovet for, at EU som et led i revisionen af ESS yderligere udvikler et præventivt diplomati fulgt op af hensigtsmæssige kriseforebyggelsesinstrumenter, herunder stabilitetsinstrumentet, katastrofeplanlægning og pålidelig langsigtet finansiering, og behovet for, at EU i fuld udstrækning gør brug af sine evner og erfaringer i forbindelse med katastrofe- og krisestyring;

Vigtigste sikkerhedsinteresser i EU

Det vestlige Balkan

18. minder om, at konsolideringen af Kosovo, efter at landets status er fastlagt, er vigtig, hvis der skal opnås stabilitet i det vestlige Balkan; glæder sig derfor over den enighed, der er opnået i FN's Sikkerhedsråd den 26. november 2008, som har muliggjort udstationeringen af EULEX i hele Kosovo, og opfordrer indtrængende Rådet til i samarbejde med FN's midlertidige administrative mission i Kosovo (UNMIK) at opnå en klar arbejdsfordeling og en gnidningsløs overdragelse mellem de to missioner på retsstatsområdet; opfordrer EULEX til at forelægge hurtige resultater inden for bekæmpelse af organiseret kriminalitet og retsforfølgning af de personer, der anklages for krigsforbrydelser; støtter endvidere det arbejde, som EU's særlige repræsentant udfører i Kosovo, og tilskynder ham til fortsat at gennemføre sit mandat og fremme en ånd af pragmatisk samarbejde mellem myndighederne i Pristina og Belgrad til fordel for de serbiske samfund i Kosovo;

19. hævder på ny, at EU's mål i Bosnien-Hercegovina fortsat er at sikre et stabilt, fredeligt og multietnisk land, der uigenkaldeligt er på vej til medlemskab af EU; tilskynder Bosnien-Hercegovinas ledere til at gennemføre den aftale, der blev indgået den 8. november 2008, således at der hurtigt kan tages fat på de resterende målsætninger og betingelser som fastsat af Fredsimplementeringsrådet for overgangen fra Den Høje Repræsentants kontor til EU's særlige repræsentants kontor inden midten af 2009; udtrykker bekymring over, at det internationale samfunds engagement i Bosnien-Hercegovina eventuelt afsluttes; mener rent faktisk, at det internationale engagement kun kan afsluttes i fuld overensstemmelse med de bosniske myndigheder, og når Bosnien-Hercegovina endelig er blevet en stabil stat med velfungerende institutioner;

Det østlige partnerskab

20. gentager sin overbevisning om, at det er nødvendigt at styrke incitamenterne for partnerlandene i europæiske naboskabspolitik til at gennemføre reformer, og er af den opfattelse, at den seneste krise i Sydkaukasus klart har vist, at der er behov for en stærkere EU-præsens i dets østlige naboskabsområder; støtter derfor den strategi, som Kommissionen har fulgt i sin meddelelse af 3. december 2008 om det østlige partnerskab (KOM(2008)0823), hvis mål er etableringen af et udvidet frihandelsområde, gradvis fjernelse af alle hindringer for den fri bevægelighed for personer (herunder eventuelt rejser uden visumpligt) og samarbejde inden for alle aspekter af sikkerhed og især energisikkerhed; mener, at det østlige partnerskab og Sortehavssamarbejdet bør styrke hinanden og således skabe et område med fred, sikkerhed, stabilitet og respekt for den territoriale integritet; er af den opfattelse, at dette partnerskab bør ledsages af en fordobling af EU's finansielle bistand og af en stærk politisk dimension, som under alle omstændigheder bør omfatte EURONEST, den foreslåede fælles parlamentariske forsamling bestående af medlemmer af Europa-Parlamentet og af parlamenterne i nabolandene;

Torsdag, den 19. februar 2009

21. støtter Rådets afgørelse om igen at indlede forhandlinger med myndighederne i Belarus samtidig med, at dialogen med alle de demokratiske kræfter i landet fortsættes, forudsat at myndighederne i Belarus reagerer positivt på dette tilbud ved at fremvise håndgribelige fremskridt, for så vidt angår respekten for de demokratiske værdier, retsstatsprincippet, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder; mener, at der på grundlag heraf bør udvikles et trinvist samarbejde med udgangspunkt i overholdelse af strenge bestemmelser, hvorved Belarus gradvist inddrages i det østlige partnerskab; opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til ufortøvet at tage effektive skridt til at lette visumprocedurerne for borgere i Belarus, herunder en sænkning af udgifterne til deres indrejse i Schengen-området;

Georgien

22. roser det franske formandskab for, at det har sørget for, at EU har spillet en vigtig rolle i afslutningen på krigen i Georgien; opfordrer EU og især dens særlige repræsentant vedrørende krisen i Georgien, til at håndhæve princippet om Georgiens territoriale integritet og respekten for mindretallene samtidig med, at den bestræber sig på at nå frem til en løsning, som indeholder effektive instrumenter, der gør det muligt, at de internt fordrevne og flygtninge kan vende tilbage, og at der kan foretages en effektiv overvågning af regionernes sikkerhed;

23. opfordrer indtrængende Rådet til at kræve fuld gennemførelse af våbenstilstandsaf-talen og sikre, at EU's observatører får fuld adgang til alle konfliktramte områder i overensstemmelse med EUMM's mandat; tillægger det stor betydning, at det informeres regelmæssigt og fuldstændigt om de rapporter, som EUMM udarbejder;

24. mener, at EU på nært hold bør overvåge og forpligte sig til at bidrage til løsningen af andre potentielle konflikter i denne del af EU's naboskabsområde, herunder etableringen af kontakter og åbningen af kommunikationskanaler til alle relevante regionale aktører; understøtter i denne forbindelse, at der bør etableres et nært samarbejde med Tyrkiet;

Rusland

25. mener, at EU's partnerskab med Rusland skal baseres på en konsekvent strategi og en klar forpligtelse fra begge sider om, at de vil handle på en måde, som i fuld udstrækning respekterer folkeretten og deres bilaterale og multilaterale aftaler; understreger i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd af 1. september og 15.-16. oktober 2008, at Rusland skal overholde de forpligtelser, som det har indgået under aftalerne af 12. august og 8. september 2008; er derfor overbevist om, at Ruslands tilsagn om at tillade internationale observatører at overvåge situationen i Sydossetien og Abkhasien og dets fulde overholdelse af betingelserne i 6-punkts-planen er nødvendige, hvis forbindelserne mellem EU og Rusland skal normaliseres; er også af den opfattelse, at intet strategisk partnerskab er muligt, hvis man ikke har samme opfattelse af og respekterer de demokratiske værdier, menneskerettighederne og retsstatsprincippet; opfordrer Rådet til at gøre disse værdier til det centrale i de løbende forhandlinger om en ny partnerskabs- og samarbejdstale med Rusland;

Mellemøsten

26. beklager den forværrede situation i Mellemøsten og de omfattende tab af civile menneskeliv som følge af den væbnede konflikt i Gaza-området, som hænger sammen med manglen på væsentlige fremskridt i fredsprocessen; advarer om, at fristen, som vedtoges på Annapolis-konferencen i 2007, udløber, og er overbevist om den merværdi, som et styrket transatlantisk samarbejde kan tilføre Annapolis-processen; mener, at EU bør påtage sig en stærk og synlig politisk rolle i regionen i overensstemmelse med de finansielle midler, som den har stillet til rådighed, og at den især bør tage fat på den dramatiske humanitære krise i Gaza-området; opfordrer Rådet til at fortsætte sin indsats for at nå frem til en permanent våbenstilstand i Gaza-området i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1860 (2009), således at der kan indledes fredsforhandlinger mellem Israel og det palæstinensiske folk i samarbejde med andre regionale aktører; opfordrer indtrængende Rådet til at overveje alle muligheder for at fremme en varig fred i regionen, herunder udstationeringen af en ESRP (europæisk sikkerheds- og forsvarspolitik) mission;

27. glæder sig over, at Rådet agter at forny mandatet til EU's politimission i de palæstinensiske territorier, og mener, at det stadig er påkrævet med en mere solid støtte til udviklingen af retsstatsprincippet og politikapaciteten, noterer sig endvidere Rådets afgørelse om at udvide mandatet for EU-grænsebistandsmissionen i Rafah og dets faste beslutning om og vilje til at reaktivere denne mission; mener, at denne faste beslutning bør resultere i konkrete initiativer for at genetablere fri bevægelighed i de palæstinensiske territorier;

Torsdag, den 19. februar 2009

Middelhavsunionen

28. er tilfreds med de fremskridt, der blev opnået på Euro-Middelhavs-partnerskabets ministertopmøde i Marseilles den 3. og 4. november 2008 med hensyn til den nærmere fastlæggelse af den institutionelle ramme for Middelhavsunionen; mener, at menneskerettigheder, fred, sikkerheds- og udviklingsanliggender i Middelhavsområdet ikke kan tages særskilt op; understreger, at den politiske og kulturelle dialog, de økonomiske forbindelser, forvaltning af migrationsstrømme, miljøpolitik og sikkerhed - herunder bekæmpelsen af terrorisme- skal udgøre en omfattende del af Euro-Middelhavsagendaen; opfordrer Rådet og Kommissionen til at tildele Tyrkiet en vigtig og passende rolle i Unionen for Middelhavsområdet; finder det vigtigt, at Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavsområdet integreres i strukturen i Unionen for Middelhavsområdet, således at den får en parlamentarisk dimension;

Mellemøsten

29. mener, at EU bør styrke sine forpligtelser over for Irak og i samarbejde med Iraks regering og FN støtte processen med udvikling af demokratiske institutioner, retsstatsprincippet og respekten for menneskerettigheder såvel som fremme af forsoningsprocessen ikke kun i Irak men også mellem Irak og dets nabolande; glæder sig over udvidelsen af Den Europæiske Unions integrerede retsstatsmission for Irak (EUJUST LEX) og over de fremskridt, der er gjort ved forberedelsen af den første handels- og samarbejdsaftale nogen sinde mellem EU og Irak;

30. opfordrer EU til at udvikle en mere effektiv og omfattende forbindelse med Iran, der ud over at omfatte atomspørgsmålet også bør dække handels- og energisamarbejde, regional stabilitet og ikke mindst god regeringsførelse og respekt for menneskerettighederne;

31. mener, at EU bør fremme en ny strategi vedrørende Afghanistan og samordne den med den nye amerikanske regering, hvorved der kan åbnes en dør til forhandlinger mellem den afghanske regering og de grupper, som er rede til at acceptere forfatningen og afstå fra voldshandlinger; bemærker, at støtten bør fokusere mere på retsstatsprincippet, god regeringsførelse, levering af basale tjenesteydelser (med særlig vægt på sundhed) og økonomisk udvikling og udvikling af landdistrikter, herunder gennem fremme af reelle alternativer til opiumproduktion;

32. er bekymret over, at sikkerhedssituationen i Afghanistan tilspidises; gentager, at det er tvingende nødvendigt at overvinde institutionelle hindringer og forbedre samarbejdet mellem EU og NATO for at lette EU' politimissions arbejde i Afghanistan (EUPOL); mener, at EU og USA bør samordne deres respektive initiativer i forbindelse med politireformer; glæder sig over medlemsstaternes tilsagn om at ville øge antallet af EUPOL-personalet og opfordrer til, at de udstationeres hurtigt; er overbevist om, at et vellykket udfald af arbejdet er af stor betydning for den transatlantiske alliances fremtid, og at alle medlemsstater med henblik herpå bør bidrage mere til stabilitet i Afghanistan;

Afrika

33. opfordrer Rådet til at udvide agendaen med Afrika for at dække et bredere spektrum af foranstaltninger end det på indeværende tidspunkt er tilfældet, og for at prioritere det i EU's eksterne aktioner;

34. mener, at EU's støtte til FN i det østlige Tchad fortsat er vigtig som en del af en løsning for Darfur, som omfatter hele regionen; bemærker, at EU-ledet styrke Tchad (EUFOR Tchad) vil trappe ned som planlagt og overdrage sine operationer til en mission under FN's ledelse; opfordrer Rådet til at fremme en smidig overgang og overveje, hvorledes EU på samordnet vis kan bistå FN-afdelingen for fredsbevarende operationer, der på indeværende tidspunkt er overbebyrdet, ved udstationeringen af FN-missionen;

35. er alvorlig bekymret over den katastrofale humanitære situation i Somalia; opfordrer EU til at overveje, hvorledes det i nært samarbejde med Den Afrikanske Union kan bistå FN med at tage den sikkerhedsmæssige, politiske og humanitære udfordring op på effektiv vis; henleder opmærksomheden på de voksende trusler fra sørøveri ud for Somalias kyst og glæder sig i denne forbindelse over den beslutning, som EU har truffet om at iværksætte en FSFP-operation på havet;

Torsdag, den 19. februar 2009

36. er bekymret over optrapningen af volden og konflikten i Den Demokratiske Republik Congo (DRC), som kunne føre til en omfattende humanitær krise; opfordrer alle parter, herunder regeringstropper, til at standse de vilkårlige voldshandlinger og krænkelser af menneskerettighederne, som rammer civilbefolkningen, og til på ny at deltage i de fredsforhandlinger, der blev iværksat i Goma og Nairobi, og til at støtte det program, der vedtoges af nationalforsamlingen i DRC; mener, at EU's forpligtelser i DRC skal gå videre end over faglig bistand fra EU's mission vedrørende en reform af sikkerhedssektoren (EUSEC RD Congo) og fra EU's politimission (EUPOL RD Congo) og skal resultere i, at der stilles konkret støtte til rådighed for FN's fredsbevarende mission, som indtil nu ikke har været i stand til at standse voldshandlingerne;

Asien

37. glæder sig over, at spændingerne i området omkring Taiwanstrædet er aftaget betydeligt, og over den fortsatte dialog mellem Beijing og Taipei om bilaterale kontakter og Taiwans relevante deltagelse i internationale organisationer; går stærkt ind for Rådets erklæring af 19. september 2008, hvori det gentager sin støtte til Taiwans deltagelse i specialiserede multilaterale fora, herunder tildeling af observatørstatus til Taiwan, når medlemskab ikke er muligt;

38. noterer sig, at de økonomiske forbindelser mellem EU og Kina har været præget af stadig stigende vækst, og at de personlige kontakter er vokset i omfang og størrelse; er samtidig stærkt bekymret over de kinesiske myndigheders manglende vilje til at håndtere de mange krænkelser af menneskerettighederne og til at sikre, at det kinesiske folk kan gøre brug af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder; udtrykker i denne forbindelse sin dybe skuffelse over de kinesiske myndigheders begrundelser for afgørelsen om at udsætte det 11. topmøde mellem EU og Kina; bemærker, at der er planlagt et nyt topmøde mellem EU og Kina til første halvdel af 2009, og håber, at der ved den lejlighed kan gøres fremskridt inden for alle samarbejdsområder;

39. beklager de kinesiske myndigheders afgørelse om at standse drøftelserne med repræsentanterne for Dalai Lama og minder dem om de tilsagn, der blev givet efter de tragiske begivenheder i marts 2008 inden De Olympiske Lege; opfordrer endnu en gang Rådet til at udpege en særlig repræsentant for tibetanske anliggender med henblik på en tæt opfølgning af situationen og for at fremme genoptagelsen af dialogen mellem de involverede parter;

Latinamerika

40. minder om forslaget i sin beslutning af 15. november 2001 om et globalt partnerskab og en fælles strategi for forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Latinamerika ⁽¹⁾, hvilket blev gentaget senere i sine beslutninger af 27. april 2006 ⁽²⁾ og 24. april 2008 ⁽³⁾, som vedtoges med henblik på EU-LAC (Latinamerika og Caribien) topmøderne holdt henholdsvis i Wien og Lima, om udarbejdelsen af et europæisk-latinamerikansk charter for fred og sikkerhed, som med udgangspunkt i FN's charter ville gøre det muligt at konkretisere de politiske, strategiske og sikkerhedsmæssige aktioner og initiativer af fælles interesse; opfordrer Rådet og Kommissionen til aktivt at medvirke til virkeliggørelsen af dette ambitiøse mål;

41. glæder sig over den indsats, der fører til indgåelsen af biregionale associeringsaftaler med Latinamerika, som er de første aftaler af denne art, der indgås af EU;

*

* * *

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, De Forenede Nationers generalsekretær, NATO's generalsekretær, den fungerende formand for OSCE, formanden for OSCE's parlamentariske forsamling, formanden for Europarådets Ministerkomité og formanden for Europarådets Parlamentariske Forsamling.

⁽¹⁾ EFT C 140 E af 13.6.2002, s. 569.

⁽²⁾ EUT C 296 E af 6.12.2006, s. 123.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0177.

Torsdag, den 19. februar 2009

Den europæiske sikkerhedsstrategi og ESFP

P6_TA(2009)0075

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi og ESFP (2008/2202(INI))

(2010/C 76 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til Lissabontraktaten,
- der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi (ESS) »Et sikkert Europa i en bedre verden«, der vedtoges af Det Europæiske Råd den 12. december 2003,
- der henviser til EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, der vedtoges af Det Europæiske Råd den 12. december 2003,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 11.-12. december 2008 og dets godkendelse af en rapport af 11. december 2008 fra generalsekretæren for Rådet/den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) om gennemførelsen af en europæisk sikkerhedsstrategi - at skabe sikkerhed i en verden i forandring ⁽¹⁾,
- der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 12. december 2008 om den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP),
- der henviser til dokument af 14. marts 2008 fra den højtstående repræsentant og Kommissionen til Det Europæiske Råd om klimaændringer og international sikkerhed ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets fælles aktion 2008/851/FUSP af 10. november 2008 om Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster ⁽³⁾ (operation »Atalanta«),
- der henviser til sin beslutning af 14. april 2005 om den europæiske sikkerhedsstrategi ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. november 2006 om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi i forbindelse med ESFP ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 5. juni 2008 om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi og ESFP ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. juli 2008 om rummet og sikkerhed ⁽⁷⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,

⁽¹⁾ S407/08.

⁽²⁾ S113/08.

⁽³⁾ EUT L 301 af 12.11.2008, s. 33.

⁽⁴⁾ EUT C 33 E af 9.2.2006, s. 580.

⁽⁵⁾ EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 334.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0255.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0365.

Torsdag, den 19. februar 2009

— der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A6-0032/2009),

Generelle overvejelser

1. påpeger, at Den Europæiske Union har brug for at udvikle sin strategiske uafhængighed gennem en stærk og effektiv udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik for at fremme freden og den internationale sikkerhed, forsvare sine interesser i verden, beskytte sine borgeres sikkerhed, bidrage til et effektivt multilateralt system, øge respekten for menneskerettigheder og demokratiske værdier i hele verden samt sikre verdensfreden;
2. erkender, at det er nødvendigt for EU at forfølge disse målsætninger gennem multilateralt samarbejde i internationale organisationer, først og fremmest De Forenede Nationer, og ved partnerskaber med andre nøgleaktører i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt, principperne i Helsinkislutakten og målene i Parischartret;
3. gentager, at der er behov for en reform af De Forenede Nationers organisation for at sætte FN i stand til at opfylde sine forpligtelser til fulde og handle effektivt ved at løse globale udfordringer og reagere på alvorlige trusler;
4. fremhæver på ny betydningen af de transatlantiske forbindelser og erkender, at det er nødvendigt at koordinere aktionerne mellem ESFP og NATO, men understreger samtidig, at der er behov for et mere afbalanceret partnerskab uden konkurrence og med respekt for hinandens uafhængighed og gensidig forståelse i tilfælde af divergerende strategiske opfattelser;
5. anfører, at mange af de nye trusler ikke kun er af militær karakter og ikke kan løses med militære midler alene;
6. konstaterer, at denne politik skal kombinere anvendelsen af både civile og militære ressourcer og kapaciteter, og at det er påkrævet med et tæt og gnidningsløst samarbejde mellem alle deltagere;
7. tilslutter sig begrebet »ansvar for at beskytte«, som vedtoges af FN i 2005, og begrebet »human sikkerhed«, som er baseret på, at det enkelte menneske har forrang for staten; understreger, at disse begreber har både praktiske følger og indebærer, at der fastlægges markante politiske retningslinjer for den europæiske sikkerhedspolitik strategiske retning, for at den skal kunne fungere effektivt i krisesituationer; understreger ikke desto mindre, at EU hverken er automatisk forpligtet til eller har adgang til midler til udstationering af enten civile eller militære ESFP-missioner i alle krisesituationer;
8. understreger, at det er afgørende, at indsatsen og kapaciteten samles på EU-niveau, hvis det skal være muligt at klare den kombinerede virkning af stigende udgifter til forsvarsmateriel og eksisterende begrænsninger i forsvarsudgifterne;
9. anfører, at en fælles forsvarspolitik i Europa kræver en integreret europæisk væbnet styrke, der følgelig skal udstyres med fælles våbensystemer for at garantere kompatibilitet og interoperabilitet;
10. understreger, at åbenhed og omkostningseffektivitet såvel som parlamentarisk ansvarlighed og overholdelse af internationale menneskerettighedslove og humanitær ret er altafgørende for at sikre offentlig støtte til det europæiske forsvar; fremhæver i den forbindelse den særlige betydning af en effektiv parlamentarisk kontrol af ESFP i form af et tæt samarbejde mellem Europa-Parlamentet og EU-medlemsstaternes parlamenter;
11. fastslår, at den ajourførte ESS og NATO's nye strategiske koncept bør hænge sammen, hvilket bør komme til udtryk i den erklæring, som skal vedtages på topmødet den 3. og 4. april 2009 i Strasbourg og Kehl i anledning af NATO's 60-årsdag;
12. understreger, at det er af afgørende betydning, at ESS gennemføres fuldt ud og uden forsinkelse;

Torsdag, den 19. februar 2009

13. bifalder Rådets rapport om gennemførelsen af ESS; bemærker imidlertid, at mange af målsætningerne i ESS fra 2003 langt fra er blevet opfyldt, hvorfor EU - styrket ved Lissabontraktaten - bør spille en mere afgørende rolle i bestræbelserne på at gøre de institutioner, der varetager den globale styring, mere legitime, åbne og effektive;

14. bifalder iværksættelsen af ovennævnte ESFP-operation Atalanta til bekæmpelse af piratvirksomhed ud for Somalias kyst; minder imidlertid Rådet, Kommissionen og EU's medlemsstater om, at der er dybereliggende årsager til problemet med piratvirksomhed i regionen, herunder den fattigdom, som findes i en kuldsejlet stat, og kræver mere omfattende europæiske aktioner for at løse disse problemer;

15. understreger i forbindelse med islamiske terroristers kidnapning af og mord på gidsler behovet for øget samarbejde og samordning af politikken til bekæmpelse af terrorisme som mellem EU's medlemsstater, USA og NATO, hvis mål især er at forbedre effektiviteten af de redningsaktioner, som iværksættes for at redde gidslers liv;

16. slår igen kraftigt til lyd for, at der gennem ESS og ESFP gives enhver garanti for en vellykket gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 af 31. oktober 2000 om kvinder, fred og sikkerhed (S/RES/1325) og resolution 1820 af 19. juni 2008 (S/RES/1820), der har til formål at fremme kvinders lige deltagelse i alle spørgsmål og afgørelser om fred og sikkerhed, og hvori det fastslås, at systematisk anvendelse af seksuel vold mod kvinder under væbnede konflikter udgør en forbrydelse mod menneskeheden; beklager, at det går alt for langsomt med at opnå ligestilling mellem kønnene i ESFP-operationer;

Europæiske sikkerhedsinteresser

17. gør opmærksom på, at der i medlemsstaterne stadig for ofte tænkes i nationale sikkerhedsinteresser, hvilket går ud over det fælles ansvar for beskyttelse af de fælles europæiske interesser; mener, at denne holdning giver bagslag, og opfordrer kraftigt medlemsstaterne til at se forholdene i et videre perspektiv med det formål at gøre EU til en vigtigere aktør på den internationale scene og indføre mere effektive europæiske sikkerhedsordninger;

18. finder det derfor nødvendigt at definere EU's fælles sikkerhedsinteresser; understreger, at EU kun i kraft af en klar idé om de fælles interesser kan gøre de fælles politikker mere sammenhængende og effektive;

19. mener, at Unionens sikkerhedsinteresser ud over de udfordringer, der er defineret i ESS fra 2003, også omfatter beskyttelse af dens borgere og dens interesser inden for EU såvel som i tredjelande, naboombådernes sikkerhed og beskyttelse af dens ydre grænser og vigtige infrastrukturer, såvel som forbedring af dens cyber-sikkerhed, sikring af energiforsyninger og søveje, beskyttelse af rumressourcerne og beskyttelse mod følgerne af klimaændringerne;

Europæiske sikkerhedsambitioner

20. bemærker, at EU anerkender en international orden, der er baseret på et effektivt multilateralt system på grundlag af folkeretten, og at dette er et udtryk for europæeres overbevisning om, at ingen nation kan bekæmpe de nye trusler alene;

21. mener, at EU skal foretage en nøjere definition af den rolle, som den agter at spille på internationalt plan; mener endvidere, at EU ikke bør forsøge at blive en supermagt ligesom USA, men at den derimod snarere bør værne om sin egen sikkerhed, arbejde for stabilitet i naboombådernes og bidrage til et multilateralt, globalt sikkerhedssystem inden for rammerne af De Forenede Nationer, som garanterer respekt for folkeretten og en effektiv krise- og konfliktforebyggelse samt styring og løsning af situationerne efter konflikter;

22. fremhæver, at EU prioriterer kriseforebyggelse i ESFP; betoner, at sikkerhed og retsstatsforhold er uomgængelige forudsætninger for udvikling og varig stabilitet;

Torsdag, den 19. februar 2009

Udvikling af Europas sikkerhedsstrategi

23. konstaterer, at ESS fra 2003 belyser de mest graverende trusler, som EU står over for (terrorisme, spredning af masseødelæggelsesvåben, regionale konflikter, staters sammenbrud og organiseret kriminalitet), og at den fastlægger strategiske mål, som er blevet grundlaget for delstrategier;

24. roser det afgåede franske EU-formandskab for dets initiativer vedrørende ESFP; noterer sig den højtstående repræsentants ovennævnte rapport af 11. december 2008 om gennemførelsen af ESS, som blev godkendt af Det Europæiske Råd og glæder sig over, at mange henstillinger i Parlamentets tidligere beslutninger om ESS og ESFP er blevet taget op, især hvad angår:

- cyber-sikkerhed,
- energisikkerhed, herunder forsyninger til Europa,
- uløste regionale konflikter i EU's nabolande,
- udfordringer på det afrikanske kontinent,
- følger af klimaændringer,
- konkurrence om naturressourcer,
- projekter til styrkelse af civile og militære kapaciteter,
- verdensrummets betydning for vor fælles sikkerhed,
- søfartssikkerhed,

25. finder det glædeligt, at Rådet går ind for tanken om, at EU i de kommende år - i overensstemmelse med det fastsatte ambitionsniveau, bl.a. deployering af 60 000 mand på 60 dage til en større operation blandt den række operationer, der er fastsat inden for rammerne af det overordnede mål for 2010 og det overordnede civile mål for 2010 - reelt bør sættes i stand til på én og samme tid at planlægge og gennemføre:

- to større stabiliserings- og genopbygningsoperationer med en tilpasset civil komponent understøttet af højst 10 000 mand i mindst to år,
- to beredskabsoperationer af begrænset varighed under anvendelse af navnlig EU's kampgrupper,
- en nødevakueringsoperation for europæiske statsborgere (på mindre end 10 dage) under hensyn til hver medlemsstats primære rolle for så vidt angår dens statsborgere og under anvendelse af konceptet om den førende stat ved konsulært samarbejde,
- en overvågnings- eller interdiktionsmission til søs eller i luften,
- en civil-militær humanitær bistandsoperation af en varighed på indtil 90 dage,
- ca. tolv civile ESFP-missioner (herunder bl.a. politi- og retsstatsmissioner, civilforvaltningsmissioner, civilbeskyttelsesmissioner, missioner vedrørende sikkerhedssektorreformer og observatørmissioner) af forskelligt format, der bl.a. opererer i en beredskabssituation, herunder en større mission (der eventuelt omfatter op til 3 000 eksperter), der kan vare flere år,

Torsdag, den 19. februar 2009

26. beklager imidlertid, at konklusionerne vedrørende ESS og ESFP er præsenteret på en uklar måde (fire dokumenter i stedet for et); beklager også den ofte vage formulering, der ikke gør det muligt at beskrive en reel strategi; kritiserer den omstændighed, at Rådet ikke har opfyldt Parlamentets ønske om en hvidbog, hvorfor det er usandsynligt, at der vil blive indledt en frugtbar og bred offentlig debat;

27. finder det endvidere beklageligt, at Rådet ikke har taget hensyn til en række krav i Parlamentets tidligere beslutninger om ESS og ESFP, først og fremmest vedrørende:

- definition af fælles europæiske sikkerhedsinteresser,
- fastlæggelse af kriterier for iværksættelse af ESFP-missioner,
- forslag om et nyt EU-NATO-partnerskab,
- løsning af spørgsmålet om nationale forbehold,

28. foreslår, at ESS revideres hvert femte år, og nærmere bestemt i starten af en ny EU-valgperiode;

29. beklager, at der siden 2003 relativt set ikke er sket fremskridt i styrkelsen af EU-samarbejdet på forsvarsområdet; opfordrer endnu engang til, at der udarbejdes en hvidbog om europæisk sikkerhed og forsvar som et middel, der skal anvendes til at sætte en bred offentlig debat i gang og sikre, at ESS også gennemføres på effektiv vis;

30. beklager, at revisionen af ESS - trods omfattende forberedelser, men som følge af manglende fremdrift på grund af dødvandet i ratifikationen af Lissabontraktaten - ikke har ført til nye strategiske retningslinjer, men kun har givet sig udslag i en rapport, hvori der gives udtryk for aktuelle politiske bekymringer; bemærker, at rækken af trusler er blevet udvidet til at omfatte bl.a. cyber-sikkerhed og piratvirksomhed; glæder sig over, at der i revisionen er medtaget innovative aspekter, såsom fokus på klimaændringer, energisikkerhed (herunder - på det nukleare område - støtte til et multilateralt nukleart brændselskredslob og en universel traktat om forbud mod produktion af fissilt materiale til fremstilling af kernevåben) og den internationale traktat om våbenhandel og andre nedrustningsaftaler, som f.eks. den nye Oslokonvention om klyngeammunition;

31. finder det uacceptabelt, at der kun har været ført en begrænset parlamentarisk og ingen offentlig debat forud for vedtagelsen af rapporten om forslag til en revision af ESS;

Forbindelserne med Rusland

32. mener, at den voldelige eskalering af de uløste konflikter i Sydossetien og Abkhasien og Ruslands efterfølgende anerkendelse af disse provinser selvstændighed viser, at det haster med at nå frem til varige politiske løsninger på sådanne konflikter i EU's naboerområder; gentager det synspunkt, at konflikterne i Kaukasus ikke kan løses med militære midler, og fordømmer endnu en gang kraftigt alle, der tyede til vold under konflikten; understreger, at det er nødvendigt, at der i den videre udvikling af EU's strategiske partnerskab med Rusland indgår en konstruktiv dialog om sikkerhed, der er baseret på begge parter erklærede tilsagn om at ville respektere deres fælles værdier, udvise respekt for folkeretten og den territoriale integritet og overholde forpligtelserne i Helsinkiakten;

33. understreger, at sikkerhedsdimensionen i forbindelserne mellem EU og Rusland og den rolle, som FUSP og ESFP spiller, ikke kan vurderes uafhængigt af den bredere europæiske sikkerhedsarkitektur, der omfatter NATO, OSCE og internationale aftaler, såsom traktaten om begrænsning af antiballistiske missil-systemer og traktaten om konventionelle væbnede styrker i Europa; mener, at spørgsmålet om relevante udviklinger inden for denne bredere sikkerhedsstruktur bør behandles i dialog med både Rusland og USA, og anmoder Rådet om at indtage en åben og konstruktiv holdning i mulige samtaler mellem EU, USA, Rusland og de OSCE-lande, der ikke er medlem af EU, med henblik på en fornyelse af den transatlantiske konsensus om sikkerhed med udgangspunkt i Helsinkiakten;

Torsdag, den 19. februar 2009

34. glæder sig over, at EU har handlet i fællesskab i bestræbelserne på at mægle mellem Rusland og Georgien som reaktion på den udfordring, som krigen i Georgien udgjorde; påpeger, at den hurtige reaktion og enighed i Den Europæiske Union, som førte til undertegnelsen af en våbenstilstandsftale og den hurtige udsendelse af en observatørmmission under ESFP, har bevist, at EU er i stand til at håndtere kriser og handle i fællesskab; roser EU's franske formandskab for dets positive rolle i bestræbelserne på at fastholde en fælles europæisk strategi;

35. bifalder Rådets afgørelse af 2. december 2008 om nedsættelse af en uafhængig kommission under ledelse af EU til undersøgelse af årsagerne til konflikten i Georgien;

36. noterer sig de bekymringer, som de baltiske lande har givet udtryk for, og bemærker, at NATO og dens medlemsstater har bekræftet, at deres forpligtelser i henhold til artikel 5 i den nordatlantiske traktat stadig har gyldighed;

37. glæder sig over, at NATO har besluttet at benytte de eksisterende kommunikationskanaler på ny, og at NATO-Rusland-Rådet skal genaktiveres;

38. mener, at både EU og NATO bør videreføre en åben og realistisk dialog med Rusland, der omfatter områder som regional sikkerhed, energi, missilforsvar, ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben, begrænsning af væbnede styrker og rumpolitik;

39. finder det vigtigt at intensivere en multilateral dialog om sikkerhedsanliggender inden for rammerne af Det Euro-Atlantiske Partnerskabsråd;

40. påpeger, at Rusland som følge af sin geopolitiske situation, sin militære styrke og politiske betydning, sine energiresourcer og sit økonomiske potentiale er af strategisk betydning for Europa;

Opbygning af Europas kapacitet

41. understreger, at EU skal have midler til at gennemføre sin politik, og at det derfor er nødvendigt, at den - ud over at styrke sin diplomatiske kapacitet - råder over både civil og militær kapacitet til at styrke ESFP og opfylde sine internationale forpligtelser;

42. påpeger, at der er gennemført 22 missioner, heraf 16 civile, inden for rammerne af ESFP siden indførelsen heraf; understreger betydningen af de civile aspekter af ESFP; bifalder i den forbindelse oprettelsen af den civile planlægnings- og gennemførelseskapacitet (CPCC) i Rådets regi; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres indsats for at stille kvalificeret personale til rådighed til civile ESFP-missioner; fremhæver i den forbindelse betydningen af det overordnede civile mål for 2010;

43. understreger også, at der - med hovedvægten lagt på den militære dimension af ESFP - gøres alt for langsomme fremskridt inden for civil kapacitet og konfliktforebyggelse, og at det er nødvendigt, at både Rådet og Kommissionen ufortøvet fremsætter forslag til en ny dynamik på dette område;

44. slår til lyd for, at det fredsskabende partnerskab udvikles yderligere til et europæisk civilt fredskorps;

45. mener, at EU bør videreudbygge sin kapacitet på grundlag af de overordnede civile og militære mål; bemærker, at den bør bestræbe sig på permanent at kunne stille en styrke på 60 000 soldater til rådighed; bekræfter på ny sit forslag om, at Eurokorpset bør udgøre kernen i denne styrke, om nødvendigt forstærket med supplerende sø- og luftkapacitet; glæder sig over aftalen mellem Tyskland og Frankrig om at videreføre den fransk-tyske brigade på fælles lokaliteter; mener endvidere, at EU permanent bør kunne stille et passende antal politifolk, dommere og offentlige anklagere til rådighed; finder det forvirrende, at konceptet med EU-kampgrupper og særlige scenarier for eventuelle missioner ikke synes at føre til, at disse kampgrupper indsættes i EU's eksterne operationer;

Torsdag, den 19. februar 2009

46. henviser til, at EU-medlemsstaterne sammenlagt bruger mere end 200 000 000 000 EUR om året på forsvaret, hvilket er mere end halvdelen af USA's forsvarsudgifter; er fortsat dybt bekymret over den manglende effektivitet og samordning i forbindelse med anvendelsen af disse midler; opfordrer derfor indtrængende til, at der gøres en øget indsats for at undgå unødvendige overlapninger mellem medlemsstaterne, nærmere betegnet gennem specialisering, sammenlægning og fælles anvendelse af eksisterende kapacitet og fælles udvikling af ny kapacitet; roser Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) for det glimrende arbejde, det har udrettet hidtil, og opfordrer EU-medlemsstaterne til at udnytte EDA's potentiale fuldt ud;
47. understreger, at kapacitetsbehovet ofte teknologisk set er meget ens eller endog det samme, for så vidt angår de væbnede styrkers operationer, grænseovervågning, beskyttelse af vigtige infrastrukturer og katastrofestyring; understreger endvidere, at dette skaber nye muligheder for at udnytte synergier og styrke interoperabiliteten mellem de væbnede styrker og sikkerhedsstyrkerne;
48. opfordrer kraftigt til, at EU og dens medlemsstater koncentrerer deres bestræbelser om fælles kapaciteter, som kan anvendes både til forsvars- og sikkerhedsformål; finder det i denne forbindelse særdeles vigtigt med satellitbaseret efterforskning og udstyr til overvågning og hurtig varsling, ubemandede luftfartøjer, helikoptere og telekommunikationsudstyr samt luft- og søtransport; kræver en fælles teknisk standard for beskyttet telekommunikation og midler til beskyttelse af kritisk infrastruktur;
49. bifalder EDA-bestyrelsens beslutning af 10. november 2008 om oprettelsen af en europæisk lufttransportflåde og noterer sig hensigtserklæringen om deltagelse i dette initiativ, der er undertegnet af tolv EU-medlemsstaters forsvarsministre;
50. finder det nødvendigt, at det gøres muligt at anvende Galileo og GMES (global miljø- og sikkerhedsovervågning) til sikkerheds- og forsvarsformål;
51. støtter en fortsat dynamisk udvikling af samarbejdet mellem nationale væbnede styrker, så de optræder stadig mere synkront; foreslår, at denne proces og de væbnede styrker får navnet SAFE - »Synchronised Armed Forces Europe«;
52. mener, at der i SAFE er tilstrækkelig handlingsmargen for neutrale EU-medlemmer og medlemmer af militærforbund, og for dem, der allerede arbejder tæt sammen, samt for dem, der endnu tøver; foreslår, at opbygningen af SAFE tager udgangspunkt i en »opt-in«-ordning, som er baseret på stærkere frivillig synkronisering;
53. går ind for, at der inden for rammerne af SAFE indføres en europæisk statut for soldater, der indeholder bestemmelser om uddannelsesnormer, operative doktriner og handlingsfrihed under indsatsen, spørgsmål vedrørende pligter og rettigheder og kvalitetsniveau for udstyr, lægehjælp og sociale sikringsordninger i tilfælde af død, tilskadekomst og utjenstedygtighed;
54. går ind for, at SAFE baseres på princippet om en paneuropæisk arbejdsdeling inden for den militære kapacitet;
55. anbefaler et tættere europæisk samarbejde inden for uddannelse, vedligeholdelse og logistik som en altafgørende forudsætning for, at forsvarsudgifterne kan udnyttes mere effektivt;

Behovet for nye strukturer

56. mener, at EU's evne til selvstændig handling på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område bør forbedres gennem en målrettet styrkelse af dens kapacitet inden for områderne analyse, planlægning, ledelse og efterretningsaktiviteter; glæder sig i den forbindelse over Det Europæiske Råds beslutning om at arbejde hen imod etableringen af en ny fælles civil og militær strategisk planlægningsstruktur for ESFP-operationer og -missioner;
57. glæder sig ligeledes over Det Europæiske Råds beslutning om at oprette en uformel gruppe på højt plan mellem EU og NATO, hvis opgave vil være at styrke samarbejdet mellem de to organisationer på pragmatisk vis;

Torsdag, den 19. februar 2009

58. opfordrer til, at der oprettes et selvstændigt og permanent operativt EU-hovedkvarter med mandat til at gennemføre strategisk planlægning og gennemføre ESFP-operationer og -missioner;
59. går ind for tanken om oprettelse af et råd af forsvarsministre for at skabe større sammenhæng mellem de forskellige nationale forsvarspolitikker og derved styrke de respektive nationale bidrag til ESFP; fremhæver målet med fuld parlamentarisk kontrol med ESFP-missioner, herunder også kontrol fra Europa-Parlamentets side;
60. støtter kraftigt styrkelsen af et europæisk forsvars- og sikkerhedsmarked gennem vedtagelse af Kommissionens lovgivningsforslag om offentlige indkøb og overførsler inden for Fællesskabet og foreslår yderligere initiativer for at nå dette mål, især på områderne forsynings- og informationssikkerhed;
61. glæder sig i den forbindelse over vedtagelsen af Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr⁽¹⁾, hvilket ændrer adfærdskodeksen om våbeneksport til et juridisk bindende instrument; glæder sig endvidere over, at det fortsat overlades til EU's medlemsstater enkeltvis at vedtage endnu strengere foranstaltninger;
62. gentager, at fælles våbensystemer bør stilles til rådighed via en stærk europæisk forsvarsindustri, der kan opfylde den europæiske militærstyrkes nuværende og fremtidige behov og give Europa mulighed for at blive selvforsynende og uafhængig;
63. kræver en forøgelse af fællesskabsmidlerne til sikkerhedsforskning og udarbejdelse af fælles forskningsprogrammer mellem Kommissionen og EDA;

Behovet for en ny tilgang

64. anser det for særdeles vigtigt at styrke Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi og omdanne det til en permanent struktur, som kan bidrage mere til udviklingen af en særlig europæisk sikkerhedskultur; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fortsætte finansieringen af uddannelsesaktiviteter på EU-plan inden for civil krisestyring efter 2009;
65. opfordrer til yderligere initiativer med hensyn til fælles uddannelse og fælles normer for personel, som skal udsendes og arbejde sammen i civile og militære operationer, øget interaktion mellem EU-medlemsstaternes væbnede styrker og civilt personel, koordination af kriserelateret uddannelse samt udvekslingsprogrammer blandt væbnede styrker i Europa; opfordrer også til, at der gives adgang til hæren i de enkelte EU-medlemsstater for borgere fra andre medlemsstater;
66. støtter kraftigt de vellykkede europæiske programmer, såsom kampflyet Eurofighter, der vil udgøre ryggraden i fem europæiske luftvåbens operative kapacitet i de kommende årtier; mener, at EU's medlemsstater derfor bør fremme og støtte sådanne initiativer;
- *
- * *
67. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes parlamenter og generalsekretærene for De Forenede Nationer, Den Nordatlantiske Traktatororganisation, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og Europarådet.

⁽¹⁾ EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99.

Torsdag, den 19. februar 2009

NATO's rolle i EU's sikkerhedsstruktur

P6_TA(2009)0076

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om NATO's rolle i EU's sikkerhedsstruktur (2008/2197(INI))

(2010/C 76 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den fælles EU-NATO-erklæring af 16. december 2002,
 - der henviser til De Forenede Nationers pagt,
 - der henviser til den nordatlantiske traktat, som blev undertegnet i Washington den 4. april 1949,
 - der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union,
 - der henviser til Lissabontraktaten, som blev undertegnet den 13. december 2007 og ratificeret af størstedelen af EU's medlemsstater,
 - der henviser til de overordnede rammer for de permanente relationer mellem EU og NATO, som blev fastlagt af Rådets generalsekretær/den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og NATO's generalsekretær den 17. marts 2003,
 - der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi (ESS), som blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 12. december 2003,
 - der henviser til erklæringen fra topmødet i Det Nordatlantiske Råd, der fremsattes i Bukarest den 3. april 2008,
 - der henviser til de meddelelser om den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik (ESFP), som Rådets formandskab udsendte den 11. december 2007 og den 16. juni 2008,
 - der henviser til sine beslutninger af 14. april 2005 om den europæiske sikkerhedsstrategi ⁽¹⁾, af 16. november 2006 om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi i forbindelse med ESFP ⁽²⁾, af 25. april 2007 om de transatlantiske forbindelser ⁽³⁾, af 5. juni 2008 om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi og ESFP ⁽⁴⁾ og af 5. juni 2008 om det kommende topmøde mellem EU og USA ⁽⁵⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A6-0033/2009),
- A. der henviser til, at EU og NATO bygger på fælles værdier med hensyn til frihed, demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet, og at de har bidraget til at hindre krige på europæisk område gennem al den tid, de har eksisteret; der henviser til, at der efter valget af den nye amerikanske præsident på begge sider af Atlanten er en voksende konsensus om kernevåbnenes stadig mere begrænsede anvendelighed på baggrund af de aktuelle trusler og en fornyet fornemmelse af, at det haster med at reducere størrelsen af atomvåbenarsenalerne i overensstemmelse med forpligtelserne i henhold til artikel VI i traktaten om ikkespredning af kernevåben,

⁽¹⁾ EUT C 33 E af 9.2.2006, s. 580.

⁽²⁾ EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 334.

⁽³⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 670.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0255.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0256.

Torsdag, den 19. februar 2009

- B. der henviser til, at det overordnede ansvar for international fred og sikkerhed ifølge FN's pagt ligger hos FN's Sikkerhedsråd; der henviser til, at pagten indeholder retsgrundlaget for oprettelsen af NATO; der henviser til, at NATO's medlemsstater ved at undertegne den nordatlantiske traktat bekræftede deres tillid til pagtens formål og principper og lovede i deres mellemfolkelige forhold at afholde sig fra trusler om eller brug af magt på en måde, som er uforenelig med De Forenede Nationers formål,
- C. der henviser til, at EU's medlemsstater i FN's system anerkender de grundlæggende rammer for internationale forbindelser; der henviser til, at de stadig er forpligtet til at bevare freden og styrke den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt samt principperne i Helsinkislutakten og målene i Parischartret samt til at udvikle og konsolidere demokratiet og retsstatsprincippet, respekt for menneskerettighederne samt de grundlæggende frihedsrettigheder; der henviser til, at EU's medlemsstater har prioriteret foranstaltninger, som har til formål at reformere og styrke De Forenede Nationers organisation for at gøre det muligt for organisationen at opfylde sine forpligtelser og handle effektivt ved at løse globale udfordringer og reagere på vigtige trusler,
- D. der henviser til, at NATO udgør grundlaget for EU's militære sikkerhed, og at EU har et tilstrækkeligt potentiale til at støtte disse tiltag, hvilket bevirker, at en styrket europæisk forsvarsevne og et udvidet samarbejde vil være til gavn for begge organisationer,
- E. der henviser til, at Europas sikkerhedsstruktur også omfatter Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og internationale instrumenter som traktaten om konventionelle væbnede styrker i Europa,
- F. der henviser til, at NATO er en mellemstatslig organisation, hvor princippet om, at civile aktører træffer afgørelse, mens de militære aktører gennemfører dem, er gældende,
- G. der henviser til, at 94 % af EU's borgere er borgere i NATO-lande, at 21 ud af EU's 27 medlemsstater er NATO-lande, og at 21 af de 26 NATO-lande er EU-medlemsstater, og at Tyrkiet, som længe har været NATO-land, er kandidat til tiltrædelse af EU,
- H. der henviser til, at Det Europæiske Råd i 2007 og 2008 traf vigtige afgørelser som led i ESFP med henblik på at forbedre dennes operationelle kapacitet yderligere; der henviser til, at der med den ventede ikrafttrædelse af Lissabontraktaten vil blive indført væsentlige fornyelser inden for ESFP, hvilket vil medføre et mere sammenhængende og effektivt europæisk samarbejde på området,
- I. der henviser til, at EU og NATO må forbedre deres samarbejde og gøre det muligt at optimere begge organisationers aktiver og sikre et effektivt samarbejde ved at gøre en ende på de institutionelle stridigheder,
- J. der henviser til, at selv om NATO på nuværende tidspunkt er forum for drøftelser og det forventede valg med henblik på gennemførelse af fælles militære operationer, der involverer de europæiske og amerikanske allierede, så ligger det endelige ansvar for fred og sikkerhed hos FN,
- K. der henviser til, at tropper og udstyr til ESFP's missioner stort set svarer til, hvad der anvendes til NATO's operationer,
- L. der henviser til, at NATO som sådan ikke deltager i ESFP-operationer, og at EU i gennemførelsen af denne type operationer vil tage stilling til, hvorvidt NATO's aktiver og kapacitet skal anvendes i medfør af den såkaldte Berlin Plus-ordning,
- M. der henviser til, at det samarbejde mellem EU og NATO, som ligger inden for rammerne af Berlin Plus-ordningen, indtil nu ikke har fungeret tilfredsstillende på grund af uløste problemer, som skyldes, at nogle lande er medlemmer af NATO, men ikke af EU,

Torsdag, den 19. februar 2009

- N. der henviser til, at EU og NATO skal sikre effektiv krisestyring, også ud over Berlin Plus-ordningen, og arbejde bedre sammen om at finde de bedst mulige svar på krisituationer som i Afghanistan og i Kosovo,
- O. der henviser til, at forholdet mellem EU og NATO bør være endnu tættere, ved at EU knytter de europæiske NATO-medlemmer, der ikke er medlemmer af EU, endnu nærmere til ESFP, mens NATO bør inddrage de EU-medlemsstater, der ikke er medlemmer af NATO, i EU-NATO-drøftelserne; der henviser til, at båndene mellem EU og USA bør styrkes,
- P. der henviser til, at udvidelsesprocesserne for NATO og EU, til trods for at de er forskellige, skal styrke hinanden gensidigt med henblik på at sikre stabilitet og velstand i Europa,
- Q. der henviser til, at det er et vigtigt element i samarbejdet mellem EU og NATO at understøtte nationale bestræbelser på at udvikle militær kapacitet og gøre den disponibel for krisestyring, med henblik på at styrke begge parter, og at dette styrker det primære mål, som er at forbedre territorialforsvaret og at varetage medlemslandenes sikkerhedsinteresser,
- R. der henviser til, at synergien mellem EU og NATO med hensyn til militær kapacitet på visse områder vil kunne styrkes gennem fælles pilotprojekter,
- S. der henviser til, at Europas fælles forsvar baserer sig på en kombination af konventionelle styrker og atomvåben, som i højere grad burde være tilpasset den ændrede sikkerhedssituation,
- T. der henviser til, at både EU og NATO er i færd med at omvurdere deres respektive sikkerhedsstrategier (ESS og erklæringen om alliancens sikkerhed),
- U. der henviser til, at Lissabontraktaten indebærer en forpligtelse for alle medlemsstater til at stille civile og militære kapaciteter til rådighed for ESFP, tilvejebringer et permanent struktureret samarbejde inden for forsvaret mellem en gruppe af foregangslande, forpligter stater til gradvist at forbedre deres militære kapacitet, udvider Det Europæiske Forsvarsagenturs rolle, forpligter staterne til at hjælpe hinanden i tilfælde af angreb (uden hensyntagen til, at nogle stater er neutrale, mens andre er medlemmer af NATO), opgraderer EU's mål (Petersberg-opgaverne), så de omfatter bekæmpelse af terrorisme, og endelig betoner den fælles solidaritet i tilfælde af terrorangreb eller naturkatastrofer,

Strategisk oversigt

1. understreger, at alle Den Europæiske Unions politikker skal være fuldt ud forenelige med folkeretten;
2. understreger, at EU's grundlæggende opgave er at skabe fred inden for og uden for sine grænser gennem en forpligtelse til effektiv multilateralisme og til at overholde FN-pagtens ånd og bogstav; bemærker, at en effektiv sikkerhedsstrategi styrker demokratiet og beskyttelsen af menneskerettighederne; bemærker, at en ineffektiv sikkerhedsstrategi til gengæld resulterer i unødige menneskelige lidelser; mener, at EU's evne til at fredsopbygning afhænger af, at der udvikles en hensigtsmæssig sikkerhedsstrategi eller -politik, herunder kapacitet til selvstændig handling og en effektiv og supplerende rolle i forhold til NATO;
3. anmoder derfor EU om fortsat at gennemføre missioner og sikre holdbare resultater gennem ESFP for at forebygge konflikter, fremme stabilitet og yde bistand, når der er behov herfor, og når der er enighed mellem EU's medlemsstater, eller som led i et struktureret samarbejde; mener, at der er yderligere behov for, at EU og NATO udvikler en omfattende strategi for krisestyring;
4. konstaterer, at mangfoldigheden af interesser, som der nødvendigvis vil være i en union med 27 medlemsstater - i den med andre ord mosaiklignende sammensætning af EU - giver denne en enestående karakter og muligheder for at intervenere, mægle og yde bistand i forskellige dele af verden; opfordrer til, at EU's nuværende militære krisestyringsværktøjer udvikles yderligere og håber, at EU-landenes nuværende militære kapacitet bliver mere integreret, omkostningseffektiv og militært effektiv, idet dette er en forudsætning for, at EU kan mønstre tilstrækkelige styrker til at udnytte sine enestående muligheder for at forhindre og bilægge konflikter og supplere Unionens brede palet af mekanismer til styring af kriser med civil karakter;

Torsdag, den 19. februar 2009

5. går kraftigt ind for en større solidaritet mellem EU's medlemsstater ved formuleringen af fælles sikkerheds- og forsvarsstrategier;
6. er overbevist om, at et stærkt og dynamisk europæisk atlantisk partnerskab er den bedste garanti for sikkerhed og stabilitet i hele Europa og for respekt for principperne om demokrati, menneskerettigheder, retsstatsforhold og god regeringsførelse;
7. er overbevist om, at de demokratiske frihedsrettigheder og retsstatsforhold er svaret på de aspirationer, som verdens befolkninger har; mener, at ingen nation og intet folk må afskæres fra dette perspektiv, idet alle mennesker har ret til at leve i en demokratisk stat, hvor der hersker retsstatsforhold;
8. glæder sig over udbygningen af ESS som led i EU's tilsagn om at definere og beskytte Europas sikkerhedsinteresser og styrke en effektiv multilateralisme, således at EU får en strategi, der svarer til udfordringerne i det 21. århundrede; bemærker, at en reel, omfattende og demokratisk konsensus mellem EU og NATO er afgørende for strategiens gennemførelse, der bygger på en konsensus om sikkerhed mellem EU og USA og afspejler deres fælles værdier, mål og prioriteringer, nemlig menneskerettighedernes og folkerettens forrang;
9. understreger, at dette er blevet endnu mere vigtigt i lyset af de nylige begivenheder i Kaukasus, den nye udvikling i Europa i spørgsmålet om NATO, lederskiftet i USA og påbegyndelsen af arbejdet med en revurdering af NATO's strategi;
10. opfordrer indtrængende til, at en samtidig revision af EU's og NATO's sikkerhedsstrategier ikke kun bør være supplerende, men også konvergerende, og at de hver især bør tillægge den andens potentiale behørig vægt;
11. mener, at både NATO og EU i overensstemmelse med ånd og bogstav i FN's pagt bør fastslå det som et fælles og langsigtet mål at skabe en mere sikker verden for deres borgere og generelt, ligesom de aktivt skal modvirke de masseovergreb og regionale konflikter, der fortsat forårsager betydelige menneskelige lidelser;
12. betoner, at alle demokratier må stå sammen i indsatsen for at opbygge stabilitet og fred under FN's myndighed;
13. anerkender, at sikkerhed og udvikling er indbyrdes afhængige, og at der ikke er noget entydigt scenarie, når det gælder om at sikre en bæredygtig udvikling i konfliktområder; påpeger, at alle instrumenter i praksis anvendes parallelt; opfordrer derfor Kommissionen til at forske yderligere i vigtigheden af forløbet med militær og civil intervention i konfliktområder og integrere resultaterne i sikkerheds- og udviklingspolitikkerne;

Forholdet mellem EU's sikkerhedsstruktur og NATO

14. anerkender NATO's vigtige betydning for Europas sikkerhedsstruktur både før og nu; konstaterer, at de allierede forbliver grundlaget for det fælles forsvar i det flertal af EU's medlemsstater, der også er NATO-allierede, og at Europas sikkerhed som helhed, uanset medlemsstaternes individuelle holdninger, fortsat drager fordel af, at den transatlantiske alliance fortsat består; mener, at EU's fremtidige kollektive forsvar i videst muligt omfang bør udformes i samarbejde med NATO; er af den opfattelse, at USA og EU nødvendigvis skal udbygge deres bilaterale forbindelser og udvide dem til at omfatte spørgsmål, som vedrører fred og sikkerhed;
15. bemærker, at en række farer for den moderne verdens sikkerhed i stigende grad er karakteriseret af fænomener som international terrorisme, udbredelsen af masseødelæggelsesvåben, sammenbrudte stater, komplicerede konflikter, organiseret kriminalitet, internettrusler, miljøødelæggelser og de hermed forbundne sikkerhedsrisici, naturkatastrofer og andre farer, der kræver et endnu snævrere partnerskab og koncentration for at kunne styrke EU's og NATO's basiskapacitet og foretage en bedre samordning af planlægning, teknologi, udstyr og uddannelse;

Torsdag, den 19. februar 2009

16. understreger, at ESFP får stadig større betydning for styrkelsen af EU's evne til at imødegå trusler mod sikkerheden i det 21. århundrede, særligt når det gælder kombinerede civil-militære operationer og krisestyring med forholdsregler, der strækker sig fra efterretningsbaseret kriseforebyggelse til reform af sikkerhedssektorer, reformer af politi, domstole og militær indsats;

17. mener, at EU og NATO gensidigt bør styrke hinanden ved at undlade at konkurrere og ved at udvikle et system til bedre samarbejde i krisestyringsoperationer, der tager udgangspunkt i en praktisk arbejdsdeling; mener, at afgørelser om, hvilken organisation der skal udsende styrker, bør baseres på den politiske vilje, som begge organisationer giver udtryk for, vedrørende operationelle behov og politisk legitimitet på stedet samt deres evne til at sikre fred og stabilitet; bemærker, at samarbejde i forbindelse med udarbejdelsen af den nye ESS og NATO's nye strategiske koncept er afgørende for at nå dette mål;

18. mener, at EU skal udvikle sine egne sikkerheds- og forsvarsevner, hvilket vil sikre en bedre fordeling af byrden i forhold til allierede uden for Europa og et passende svar på de sikkerhedsudfordringer og -trusler, som kun vedrører EU's medlemsstater;

19. opfordrer EU til at udvikle instrumenterne i dens sikkerhedsstrategi, fra diplomatisk kriseforebyggelse og økonomisk bistand og udviklingsbistand til civil kapacitet inden for stabilisering og rekonstruktion samt militære midler; mener endvidere, at der bør gøres strategisk brug af instrumenterne til »blød magt« i EU's naboer;

20. konstaterer, at Berlin Plus-ordningerne, som sætter EU i stand til at gøre brug af NATO's midler og kapacitet skal forbedres, for at de to organisationer kan intervenere og yde effektiv støtte under kriser, som kræver en mangesidig civil-militær reaktion; finder det derfor påkrævet at videreudvikle de eksisterende forbindelser mellem EU og NATO ved at tilvejebringe fælles samarbejdsstrukturer, der respekterer de to organisationers uafhængige og selvstændige natur uden at udelukke de NATO-medlemmer og EU-medlemsstater, som ønsker at deltage;

21. opfordrer Tyrkiet til fremover at afstå fra at lægge hindringer i vejen for samarbejdet mellem EU og NATO;

22. opfordrer EU til i under udarbejdelsen af en hvidbog om europæisk sikkerhed og forsvar også at evaluere kohærensens i de eksterne europæiske operationer, navnlig vedrørende samarbejde med andre internationale partnere i kriseområder;

Samarbejde mellem NATO og EU på sikkerheds- og forsvarsområdet

23. hilser det særdeles velkomment, at Frankrig har taget initiativ til formelt at genindtræde i NATO's militære struktur, og at det franske formandskab har forsøgt at knytte endnu tættere bånd mellem EU og NATO som svar på de nye udfordringer for sikkerheden; hilser det velkomment, at det franske formandskab har taget konkrete initiativer til at knytte den europæiske forsvarskapacitet sammen; hilser det også velkomment, at USA for nylig har indtaget en positiv holdning til en konsolidering af EU's forsvarsevne;

24. opfordrer indtrængende medlemsstaterne i begge organisationer til at udvise mere fleksibilitet, målrettedhed og pragmatisme ved gennemførelsen af EU-NATO-partnerskabet; støtter derfor den franske regerings forslag om at etablere en systematisk kontakt mellem generalsekretærene for NATO og EU's Råd, navnlig for at undgå forvirring, som f.eks. i Kosovo og Afghanistan, hvor EU og NATO opererer side om side i forskellige missioner med samme fælles mål i det samme område;

25. understreger, at EU er en vigtig NATO-partner som følge af EU's særlige kombination af tilgængelige instrumenter: civile operationer, sanktioner, humanitær bistand, udviklings- og handelspolitikker og politisk dialog; opfordrer derfor EU og NATO til at øge indsatsen for at skabe rammerne for et integreret samarbejde i forventning om en ratificering af Lissabontraktaten;

26. anerkender, at det er af afgørende betydning at forbedre udvekslingen af efterretningsinformationer mellem NATO's allierede og EU's partnere;

Torsdag, den 19. februar 2009

27. bemærker, at EU's borgere støtter missioner, hvis formål er at lindre menneskelige lidelser i konflikt-områder; konstaterer, at borgerne er utilstrækkeligt informerede om EU's og NATO's missioner og om deres formål; anmoder derfor om, at EU og NATO informerer offentligheden bedre om deres aktioner og den rolle, som disse missioner spiller ved at skabe sikkerhed og stabilitet i verden;

28. bemærker, at såvel NATO som EU bør fokusere på at styrke deres grundlæggende kapaciteter, forbedre interoperabiliteten og koordinere deres doktriner, planer, teknologier, udstyr og træningsmetoder for dermed at styrke samarbejdet;

EU's operative hovedkvarter

29. støtter etableringen af et permanent operativt EU-hovedkvarter, der skal være underlagt Kommissionens næstformand/den højtstående repræsentant, og som bl.a. er beføjet til at planlægge og gennemføre militære ESFP-operationer;

30. understreger, at erfaringerne fra EU's operationer har vist, at en permanent planlægnings- og kommandoinstans for EU-operationer vil øge effektiviteten og troværdigheden af EU's operationer; minder om, at i og med at EU's fokus er både civil-militær, vil en sådan struktur ikke overlape noget, som allerede eksisterer; minder desuden om, at NATO-hovedkvarteret primært tager sig af militær planlægning, mens EU har ekspertise til planlægning og gennemførelse af civile, militære og civil-militære operationer, hvilket ingen anden global aktør i øjeblikket kan gøre med positive resultater;

31. understreger, at et operativt EU-hovedkvarter bør være et supplement til NATO's nuværende kommandostruktur og ikke vil undergrave NATO's transatlantiske sammenhængskraft;

32. foreslår, at alle EU's medlemsstater, som er medlemmer af NATO, efter aftale med NATO bør afgrænse de styrker, som kun kan udsendes til EU's operationer, for at forhindre, at en sådan udsendelse blokeres af de af NATO's medlemmer, som ikke er medlemmer af EU; mener, at overlappning i anvendelsen af disse styrker bør undgås;

Kapacitet og militære udgifter

33. mener, at EU og NATO står over for samme udfordring, nemlig at forvalte den samme nationale pulje af ressourcer i form af personel og kapacitet; anmoder EU og NATO om at sikre, at disse begrænsede ressourcer bruges bedst muligt i forhold til de store aktuelle udfordringer, så man undgår overlappning og fremmer kohærens; er af den opfattelse, at strategisk lufttransport, der er et godt eksempel på en relativt knap og kostbar operationel ressource, kan være et samarbejdsområde for EU's og NATO's medlemsstater; opfordrer EU's medlemsstater til at samkøre, deles om og i fællesskab udvikle den militære kapacitet for at undgå spild, skabe stordriftsfordele og styrke det europæiske forsvars teknologiske og industrielle grundlag;

34. mener, at der ud over en mere effektiv anvendelse af de militære ressourcer er behov for en bedre og en mere effektiv samordning af investeringerne i forsvaret i, at EU's medlemsstater afsætter flere midler til forsvaret af hensyn til de europæiske sikkerhedsinteresser for at fremme synergien; kræver en væsentlig forhøjelse af andelen af fælles udgifter i forbindelse med alle militære EU- og NATO-operationer; bemærker, at der er store forskelle i omfanget og effektiviteten af forsvarsudgifterne mellem de europæiske NATO-medlemmer på den ene side og USA på den anden side; anmoder EU om at forpligte sig til at fordele byrderne mere retfærdigt på globalt plan; opfordrer endvidere USA til at udvise større vilje til at høre sine europæiske allierede i spørgsmål vedrørende fred og sikkerhed;

35. anerkender det fra Det Europæiske Forsvarsagentur vigtige potentielle bidrag, der styrkes ved Lissabontraktaten, til omkostningseffektive indkøb og bedre interoperabilitet af forsvarsmateriel;

Forenelighed mellem medlemskab af NATO og EU

36. understreger, at alle EU-medlemsstater uden forskel skal være tilstede under de fælles EU-NATO-møder; understreger, at enighed om værdier og sikkerhedsaftaler er af afgørende betydning for sikringen af fred, stabilitet og fremskridt i Europa;

Torsdag, den 19. februar 2009

37. foreslår, at de NATO-allierede, der er kandidater til optagelse i EU, integreres tættere i ESFP's og Det Europæiske Forsvarsagenturs arbejde;
38. bemærker, at det er af afgørende betydning for EU-NATO-samarbejdet, at de kompatibilitetsproblemer, der er mellem ikke-medlemskab af EU og NATO-medlemskab såvel som ikke-medlemskab af NATO og medlemskab af EU, tages op og løses;
39. beklager navnlig, at striden mellem Cypern og Tyrkiet fortsat er til hinder for udviklingen af samarbejdet mellem EU og NATO, idet Tyrkiet på den ene side afviser at tillade Cypern at deltage i ESFP-missioner, der omfatter NATO-efterretning og -ressourcer, og Cypern på den anden side afviser at tillade Tyrkiet at deltage i den overordnede udvikling af ESFP i et omfang, der er i overensstemmelse med Tyrkiets militære vægt og strategiske betydning for Europa og den transatlantiske alliance;
40. opfordrer Cypern til som EU-medlemsstat at revidere sin politiske holdning til sit medlemskab af partnerskabet for fred og opfordrer NATO's medlemsstater til at afstå fra at bruge deres veto til at forhindre EU's medlemsstater i at blive medlemmer af NATO;
41. hilser det velkommen, at de allierede på NATO-topmødet i Bukarest anerkendte det bidrag, som et styrket og mere slagkraftigt europæisk forsvar har ydet, og at alliancen fortsat er åben over for en fremtidig udvidelse; bemærker, at for de lande øst for EU, som deltager i den europæiske naboskabspolitik, er politikken med et europæisk perspektiv og dermed et østpartnerskabsprojekt af største betydning, også med henblik på disse landenes demokratiske udvikling og tilvejebringelsen af retsstatsforhold;
42. mener, at ved fremtidige udvidelser af NATO bør hvert tilfælde vurderes selvstændigt; modsætter sig dog under hensyntagen til de europæiske sikkerhedsinteresser en udvidelse af organisationen med et land, hvor medlemskabet ikke støttes af befolkningen, eller hvor der er alvorlige uløste territoriale konflikter med naboerne;
43. bemærker, at medlemskab af både NATO og EU for mange af EU's nabolande er et realistisk og kompatibelt mål, om end kun på langt sigt;
44. mener, at EU og NATO bør opretholde en realistisk og åbenhjertig dialog med Rusland, der bl.a. skal omfatte menneskerettigheder og retsstatsprincippet, regional sikkerhed, energi, missilforsvar, ikkespredning af masseødelæggelsesvåben, reduktion af troppstyrkerne og rumpolitik; er af den opfattelse, at hvis og når Rusland bliver et reelt demokrati, som undlader at anvende militære trusler som et politisk pressionsmiddel over for nabolande, kan omfanget af samarbejdet mellem dette land og EU få et hidtil uset omfang, herunder udsigt til russisk medlemskab af alle de euro-atlantiske strukturer;
45. ser frem til de muligheder, som følger af NATO's kommende 60-års jubilæumstopmøde i Strasbourg og Kehl for fornyelsen af alliancen og en styrkelse af dens forbindelser med EU;

*

* *

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til EU-medlemsstaternes og NATO-landenes parlamenter, NATO's Parlamentariske Forsamling, til generalsekretærene for FN, NATO, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og Europarådet.
-

Torsdag, den 19. februar 2009

Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen

P6_TA(2009)0077

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen (2008/2231(INI))

(2010/C 76 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Barcelonaerklæringen om oprettelse af et Euro-Middelhavspartnerskab, som vedtoges på Euro-Middelhavs-udenrigsministerkonferencen den 27.-28. november 1995 i Barcelona,
- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen af 20. maj 2008 med titlen Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen (KOM(2008)0319),
- der henviser til Det Europæiske Råds godkendelse af Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen i Bruxelles den 13.-14. marts 2008,
- der henviser til fælleserklæringen fra Middelhavstopmødet den 13. juli 2008,
- der henviser til sluterklæringen fra Euro-Middelhavs-udenrigsministerkonferencen i Marseille den 3. og 4. november 2008,
- der henviser til konklusionerne fra Euro-Middelhavs-udenrigsministerkonferencen i Lissabon den 5.-6. november 2007,
- der henviser til konklusionerne fra Euro-Middelhavs-topmødet, som afholdtes i Barcelona den 27.-28. november 2005 i anledning af tiårsdagen for Euro-Middelhavs-partnerskabet,
- der henviser til erklæringen af 12. juli 2008 fra præsidiets for Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavs-samarbejdet, Forsamlingens erklæring af 13. oktober 2008 om den mellemøstlige fredsproces og Forsamlingens henstilling af 13. oktober 2008 til det første møde mellem udenrigsministrene fra Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 9. oktober 2008,
- der henviser til erklæringen fra de økonomiske og sociale råd i Euro-Middelhavsområdet i Rabat den 16. oktober 2008,
- der henviser til sluterklæringen fra formandskabet for Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavs-samarbejdet samt dennes henstillinger, der vedtoges på forsamlingens fjerde plenarmøde den 27. og 28. marts 2008 i Athen,
- der henviser til det første møde i EuroMedScola, som fandt sted i Strasbourg den 16. og 17. november 2008 med deltagelse af borgere fra de deltagende partnerlande og EU's medlemsstater,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om EU's Middelhavspolitik, navnlig beslutningen af 5. juni 2008 om Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen ⁽¹⁾,

(1) Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0257.

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen af 21. maj 2003 med titlen Styrkelse af EU's aktioner for menneskerettigheder og demokratisering med partnere i Middelhavsområdet - Strategiske retningslinjer (KOM(2003)0294),
 - der henviser til meddelelsen fra Kommissionen af 4. december 2006 om styrkelse af EU's naboskabspolitik (KOM(2006)0726),
 - der henviser til sin beslutning af 15. november 2007 om styrkelse af den europæiske naboskabspolitik ⁽¹⁾,
 - der henviser til sine prioriteringer for Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet under Europa-Parlamentets formandskab (marts 2008–marts 2009),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0502/2008),
- A. der henviser til den centrale rolle, som Middelhavsområdet spiller, og de stadig flere fælles interesser mellem EU og partnerlandene i forhold til de udfordringer, som globaliseringen indebærer, kravet om fredelig sameksistens og det deraf følgende behov for at sikre en højere grad af regional samhørighed og udvikle en fælles politisk strategi for området,
- B. der henviser til, at Unionen er og bør forblive fast besluttet på at opretholde sit tilsagn om at nå FN's årtusindudviklingsmål,
- C. der henviser til den stadig større økonomiske, politiske og kulturelle afstand mellem landene nord og syd for Middelhavet, og til, at disse uligheder nødvendigvis skal afhjælpes, for at der med tiden kan skabes et fælles rum for fred, sikkerhed og velstand,
- D. der henviser til, at en gennemgribende og resultatorienteret fornyelse og uddybning af forholdet mellem EU og partnerlandene i Middelhavsområdet er nødvendig med udgangspunkt i princippet om ligestilling af samtlige partnere og en udnyttelse af de allerede opnåede resultater, men også i erkendelse af de hidtidige politikkers begrænsninger, og navnlig Barcelonaprocessens skuffende resultater,
- E. der henviser til begrænsningerne i den europæiske naboskabspolitik (ENP) i Middelhavsområdet, hvor hovedvægten lægges på bilaterale forbindelser, og til at naboskabspolitikken derfor savner ligevægt og er ude af stand til at bidrage til en fælles proces hen mod vigtige reformer i regionen,
- F. der henviser til nødvendigheden af, at forholdet mellem EU og alle Middelhavslande etableres på grundlag af et tæt partnerskab med udgangspunkt i respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet,
- G. der henviser til, at der siden iværksættelsen af Barcelonaprocessen i en række partnerlande ikke er opnået nogen fremskridt for så vidt angår tilslutningen til og respekten for nogle af de fælles værdier, især vedrørende menneskerettigheder og retsstatsprincipperne, der blev formuleret i Barcelonaerklæringen fra 1995, og som disse lande har tiltrådt,
- H. der henviser til behovet for at fremme den territoriale og økonomiske integration mellem landene i Middelhavsområdet; der henviser til, at reel regional og økonomisk integration kun kan opnås, såfremt der sker fremskridt vedrørende løsningen af de nuværende konflikter og med hensyn til demokrati og menneskerettigheder,

⁽¹⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 443.

Torsdag, den 19. februar 2009

- I. der henviser til, at tættere relationer mellem EU og Middelhavslandene har medført et betydeligt opsving i samfærdselen mellem disse lande, men uden at der derfor er blevet foretaget den nødvendige forbedring og modernisering af de pågældende infrastrukturer,
- J. der henviser til, at stats- og regeringscheferne i fælleserklæringen om Middelhavet fra topmødet i Paris den 13. juli 2008 anerkendte Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet som det legitime parlamentariske udtryk for Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen, og samtidig gav deres fulde opbakning til en styrkelse af Den Parlamentariske Forsamlings rolle i dens forbindelser med Middelhavspartnerne,
- K. der henviser til, at mellemstatslige forbindelser ikke er tilstrækkelige til at omfatte alle de politiske forbindelser mellem landene i Euro-Middelhavs-regionen,
- L. der henviser til betydningen af Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet, idet den er den eneste parlamentariske forsamling, der muliggør dialog og samarbejde i Euro-Middelhavsområdet ved at forene EU's 27 medlemsstater og alle parterne i fredsprocessen i Mellemøsten,
- M. der henviser til betydningen af at sikre deltagelse af lokale og regionale administrative enheder i de projekter og initiativer, der er blevet defineret med Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen, og af at tage de seneste forslag fra disse instanser i betragtning,
- N. der henviser til betydningen af at sikre deltagelse af arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet for at stimulere forbindelserne mellem EU og Middelhavslandene,
- O. der henviser til, at antallet af allerede eksisterende instrumenter, politikker og institutionelle niveauer ikke må øges, og at de ikke må overlappe hinanden, ligesom det skal sikres, at hele systemet af forbindelser mellem EU og Middelhavslandene er sammenhængende,
- P. der understreger behovet for en snarlig og fredelig løsning på alle konflikterne i Middelhavslandene, og i denne forbindelse anerkender betydningen af at opretholde den interkulturelle dialog,
- Q. der henviser til, at den seneste skærpelse af konflikten mellem Israel og palæstinenserne påvirker den politiske dialog i Euro-middelhavspartnerskabet og kan indebære en risiko for, at flere af den nye institutions målsætninger ikke kan nås,
- R. der henviser til, at det forhold, at der stadig ikke er fundet en løsning på de alvorlige politiske spændinger i Vestsahara, ikke bidrager til, at arbejdet i Euro-middelhavspartnerskabet kan genoptages,
1. mener, at forslaget »Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen«, der vedtoges af stats- og regeringscheferne på middelhavstopmødet i Paris den 13. juli 2008, vil udgøre et bidrag til fred og velstand og et skridt i retning af økonomisk og territorial integration såvel som samarbejde om økologiske og klimarelaterede spørgsmål mellem Middelhavslandene, såfremt det indfrier sine løfter og fører til konkrete og synlige resultater; gør opmærksom på, at åbningen for lande, der ikke deltager i partnerskabet, øger mulighederne for at nå målet om at etablere forbindelser på lige fod mellem EU og dets partnerlande i Middelhavsområdet og håndtere regionens problemer gennem en samlet tilgang;
2. gentager sin holdning fra den 15. januar 2009 om situationen i Gaza ⁽¹⁾ og udtrykker sin bekymring over skærpelsen af konflikten mellem Israel og palæstinenserne, som allerede har påvirket den politiske dialog mellem partnerne i Euro-Middelhavspartnerskabet; anser det for væsentligt at undgå yderligere forsinkelser i denne indledende fase af Middelhavsunionen og håber, at samarbejdet vil udvikle sig snarest muligt og bidrage til det fælles mål om fred i Mellemøsten; betoner på baggrund af de principper, der vedtoges på topmødet i Paris den 13. juli 2008 og på ovennævnte møde mellem udenrigsministrene i Marseille den 3. og 4. november 2008, at Middelhavsunionens nye institutioner bør have en veldefineret projektorienteret dimension, som skal udgøre denne unions væsentligste merværdi;

(1) Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0025.

Torsdag, den 19. februar 2009

3. bemærker, at det på mødet mellem udenrigsministrene den 3.-4. november 2008 i Marseille blev foreslået at give »Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen« navnet »Middelhavsunionen«; mener, at det takket være denne betegnelse er muligt at udnytte partnerskabets paritetiske karakter med henblik på gennemførelse af projekter vedrørende økonomisk og territorial integration; anser det imidlertid for påkrævet, at den strategiske værdi af euro-middelhavsrelationerne og resultaterne af Barcelonaprocessen, især inddragelsen af civilsamfundet, bekræftes med udgangspunkt i den politik, som Den Europæiske Union allerede har fastlagt sammen med sine partnere i Middelhavsområdet, ved hjælp af regionale og subregionale programmer og fælles retningslinjer, der ligger til grund for det bilaterale samarbejde;
4. henstiller derfor til Rådet og Kommissionen at sikre sammenhængen i EU's indsats, navnlig i forbindelse med en eventuel udvikling af institutionerne (især EU's højtstående repræsentant for udenrigsaffænder og sikkerhedspolitik i dennes egenskab af næstformand i Kommissionen) og anvendelsen af Fællesskabets budget;
5. glæder sig over, at oprettelsen af Middelhavsunionen støttes af EU's institutioner;
6. bifalder beslutningen om at foretrække en multilateral tilgang gennem fastlæggelse af et antal store projekter, der skal gennemføres ved hjælp af de nye instrumenter i Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen; bemærker ikke desto mindre, at der ikke i Middelhavsområdet findes strategier til økonomisk og territorial integration til støtte for disse projekter;
7. mener, at der med henblik på gennemførelsen af projekterne bør anvendes programaftaler, som med udgangspunkt i nærhedsprincippet skal indeholde en klar definition af de forskellige institutionelle niveauer (EU, medlemsstaterne, regioner, virksomheder og arbejdsmarkedets parter) økonomiske, administrative og kontrolrelaterede ansvar;
8. betoner, at de projekter, der finansieres som led i Middelhavsunionen, bør støttes af Fællesskabet, partnerlande og gennem privat finansiering; opfordrer i dette øjemed Rådet og Kommissionen til at præcisere og styrke den rolle, som Euro-Middelhavs-faciliteten for investeringer og partnerskab (FEMIP) og dens initiativer spiller, idet denne via sit investeringsprogram gavner den økonomiske liberalisering og moderniseringsprocessen i Middelhavslandene; gentager sin støtte til etableringen af en investeringsbank for Euro-Middelhavs-området og til samordningen med de internationale investorer; understreger betydningen af, at migranter fra de sydlige Middelhavslande overfører opsparede midler til deres hjemlande, og anser dette for en fremragende og hidtil underudnyttet løftestang for udvikling;
9. mener, at, så længe revisionen af de finansielle overslag ikke er blevet gennemført, skal EU's andel af finansieringen af projekterne i Middelhavsområdet sikres, uden at det berører igangværende eller planlagte regionale Euro-Middelhavs-programmer, og at Europa-Parlamentet flere gange har anmodet om, at denne andel styrkes; understreger i denne forbindelse Europa-Parlamentets beføjelser i forbindelse med EU's budgetprocedure; anmoder om, at Parlamentet holdes regelmæssigt underrettet om gennemførelsen af projekterne;
10. mener, at sekretariatet kan spille en vigtig rolle ved stimuleringen af forbindelserne mellem EU og Middelhavslandene i kraft af dets operationelle kapacitet og dets politiske sammensætning; kræver, at sekretariatet indleder sit arbejde så hurtigt som muligt for at demonstrere, at det er muligt at overvinde de eksisterende spændinger ved at arbejde for egentlige, konkrete projekter for gensidigt samarbejde; hilser det velkomment, at der med enstemmighed er indgået en aftale om sekretariatets placering; henviser til, at Barcelona er den lokalitet, hvor euro-middelhavspartnerskabet tog sin begyndelse;
11. tilslutter sig, at set fra EU's synspunkt bør medformandskabet være i overensstemmelse med Den Europæiske Unions repræsentation udadtil i overensstemmelse med de gældende traktatbestemmelser; håber i denne forbindelse, at EU vil sikre kohærens og kontinuitet i sin repræsentation i Middelhavsunionens nye institutioner, under forudsætning af, at Lissabontraktaten træder i kraft;

Torsdag, den 19. februar 2009

12. glæder sig over den afgørelse, der blev truffet på ministerkonferencen den 3. november 2008, som tog behørigt hensyn til den henstilling, som Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavs-samarbejdet vedtog i Jordan den 13. oktober 2008; støtter afgørelsen om at give Middelhavsunionen en solid parlamentarisk dimension for at styrke dens demokratiske legitimitet, idet den bygger på forsamlingen, som bør konsolideres yderligere, og hvis aktiviteter bør koordineres bedre med de øvrige institutioner i partnerskabet, ved at sekretariatet eventuelt opnår status som juridisk person, ret til at stille forslag og mulighed for at rette henstillinger til udenrigsministermødet; forventer, at denne institutionelle anerkendelse også resulterer i, at sekretariatet kan deltage som observatør i alle de møder, som det udøvende organ, stats- og regeringscheferne og ministrene afholder, samt i de højtstående tjenestemænds forberedende møder;

13. hilser den afgørelse velkommen, som Middelhavsunionens udenrigsministre har truffet om at inddrage Den arabiske Liga i samtlige møder på alle niveauer i betragtning af denne organisations positive bidrag til at nå målene om fred, velstand og stabilitet i Middelhavsområdet;

14. understreger behovet for at inddrage de regionale og lokale myndigheder i de nye institutionelle rammer; glæder sig over den udtalelse, som Regionsudvalget har afgivet, og forslaget om at oprette en regional og lokal Euro-Middelhavsforamling;

15. mener, at der parallelt med styrkelsen af den parlamentariske dimension er behov for en lignende udvikling for at inddrage civilsamfundet inden for rammerne af en hensigtsmæssig institutionel struktur for Middelhavsunionen, ikke mindst gennem mekanismer, der kan sikre, at civilsamfundet høres i forbindelse med udvælgelsen, gennemførelsen og overvågningen af projekterne; anmoder om, at arbejdsmarkedets parter må spille en større rolle i forbindelse med oprettelsen af et socialt og økonomisk udvalg for euro-middelhavslandene;

16. bemærker, at visse medlemslande i Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen ikke var medlemmer af Euro-Middelhavs-partnerskabet; opfordrer derfor Rådet, Kommissionen og alle medlemsstaterne i Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen til at sikre en sammenhængende ramme for forbindelserne, der skal tage udgangspunkt i økonomisk og territorial integration mellem Den Europæiske Union og alle landene i Middelhavsområdet; opfordrer Rådet og Kommissionen til at sikre, at alle staterne i Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen skal kunne deltage i de regionale programmer, som allerede var planlagt under Euro-Middelhavspartnerskabet;

17. understreger, at deltagelse i Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen på ingen måde udgør et alternativ til udvidelsen af EU og ikke har nogen indflydelse på noget nuværende eller fremtidigt kandidatlands udsigter til at opnå medlemskab; mener, at Middelhavsunionen ikke vil være til hinder for andre regionale samarbejdsinitiativer;

18. understreger nødvendigheden af en omfattende fornyelse af hele Euro-Middelhavs-politikken gennem en styrkelse af dens politiske dimension og udviklingssamarbejdet og minder om, at Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen ikke svækker denne politiks mere omfattende målsætninger;

19. mener, at Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen bør medføre en udbygning af de nuværende samarbejdsformer i Euro-Middelhavspartnerskabets regi med henblik på at give alle partnerlandene mulighed for at deltage i Den Europæiske Unions regionale programmer og de tilhørende politiske tiltag på grundlag af prioriteringer og mål, der fastlægges i fællesskab, under henvisning til vigtigheden af at udvide fællesskabsprogrammerne til at omfatte deltagelse af partnerlande, ikke mindst på områderne for uddannelse, forskning og erhvervsuddannelse (udvekslingsordninger for studerende osv.);

20. mener, at spørgsmål, der vedrører fred, sikkerhed, menneskerettigheder og demokrati samt kulturelt samarbejde, skal tages op som led i Euro-Middelhavs-samarbejdet; gentager, at Middelhavsunionen er et udtryk herfor, og at den har til formål at behandle territoriale, infrastrukturelle og miljømæssige problemer via strategiske planer og specifikke projekter; håber, at denne konkrete dimension kan bidrage til at puste nyt liv i euro-middelhavspartnerskabet;

Torsdag, den 19. februar 2009

21. minder om de første initiativer, der blev foreslået under Middelhavstopmødet i Paris den 13. juli 2008: retablering af miljøet i Middelhavet, motorveje til søs og over land, civilbeskyttelse, solenergiplan for Middelhavsområdet, videregående uddannelse og forskning, og et middelhavsinitiativ for virksomhedsudvikling;
22. minder om, at det for at opfylde Barcelonaprocessens ambitiøse målsætninger er nødvendigt, at samarbejdet hurtigt udvides til også at omfatte vandforvaltning, landbrug, fødevarerikkerhed, energi, erhvervsuddannelse, kultur, sundhed, turisme osv.;
23. støtter kraftigt miljødimensionen i Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen og de tilhørende initiativer og projekter såsom det nye Euro-Middelhavsinitiativ til forureningsbekæmpelse i Middelhavet og middelhavsprojektet for solenergi;
24. er af den opfattelse, at inddragelsen af alle Middelhavslande i Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen skaber mulighed for at håndtere regionens problemer gennem en mere omfattende tilgang for således at sammenkæde og koordinere processen med allerede eksisterende programmer såsom UNEP (FN's Miljøprogram handlingsplan for Middelhavet);
25. glæder sig over det forslag, der optræder i formandskabets afsluttende erklæring fra Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet fjerde plenarmøde den 27. og 28. marts 2008 om oprettelsen af et energifællesskab for Euro-Middelhavsområdet med støtte fra Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet; anerkender betydningen af at styrke samarbejdet mellem Euro-Middelhavspartnerne på energiområdet og behovet for at udvikle et regionalt energimarked med det sigte at gennemføre projekter til anvendelse af vedvarende energi i stor målestok og opbygning af energiinfrastruktur i Euro-Middelhavsregionen;
26. håber, at styrkelsen af forbindelserne mellem EU og Middelhavslandene kan stimulere udviklingen af et område med fred og velstand; understreger, at fred og stabilitet i Middelhavsområdet er afgørende for den kollektive og individuelle sikkerhed, også uden for selve området; betoner, at dette mål kun kan nås ved hjælp af en omfattende forhandlingsløsning på konflikterne i regionen; mener, at EU må føre an i bestræbelserne på at løse disse konflikter ved at opnå alle de involverede parter tillid; understreger, at det er nødvendigt at opretholde det formelle samarbejde om bekæmpelsen af den internationale terrorisme, narkotikahandel, organiseret kriminalitet og menneskehandel; glæder sig over appellen i Marseille-erklæringen til de involverede parter om at gennemføre processen med en gradvis afmilitarisering og nedrustning i Mellemøsten, i første række med henblik på at skabe en zone uden kernevåben og masseødelæggelsesvåben;
27. mener, at en mindskelse af spændingerne omkring Middelhavsområdet forudsætter en bedre social og kulturel mellemfolkelig forståelse, og at initiativer som Civilisationernes Alliance bør støttes som et område for en særlig dialog, der kan bidrage til større stabilitet i regionen; opfordrer Rådet og Kommissionen til at forelægge strategier med henblik på at fremme denne dialog; tilskynder til en styrkelse af forbindelserne mellem Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet og Anna Lindh-Fonden, herunder tilrettelæggelse af møder mellem de vigtigste netværk i Anna Lindh-Fonden og forsamlingens kulturudvalg;
28. påpeger, at et af de vigtigste mål med Euro-Middelhavspolitikken er at fremme retsstatsprincippet, demokratiet, respekten for menneskerettighederne og politisk pluralisme, og konstaterer, at der fortsat forekommer alvorlige overtrædelser af disse; gentager på ny, at det er vigtigt at fremme menneskerettighederne og retsstatsprincippet; anmoder om en evaluering af de hidtil opnåede resultater og en tilpasning af de instrumenter, der er anvendt som led i partnerskabet; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fastsætte præcise kriterier for anvendelsen af disse instrumenter, også i forhold til andre internationale organisationer som Europarådet, og til at føre tilsyn med deres anvendelse; opfordrer i denne forbindelse alle de berørte parter til at uddybe og fremme respekten for religions- og samvittighedsfriheden samt mindretallets rettigheder; ønsker indførelse af en fælles politisk og institutionel ramme, hvor det er muligt at styrke gensidigheden, både ved identificering af problemerne og ved bestræbelserne på at nå frem til fælles løsninger;

Torsdag, den 19. februar 2009

29. opfordrer Rådet og Kommissionen til utvetydigt at forankre fremme af menneskerettigheder og demokrati i målsætningerne for dette nye initiativ, yderligere at styrke gennemførelsen af de eksisterende mekanismer som f.eks. menneskerettighedsklausulen i associeringsaftalerne og nedsættelsen af underudvalg om menneskerettigheder, og at indføre en ordning for gennemførelse af denne klausul i de nye generationer af aftaler under ENP; understreger, at de instrumenter til fremme af menneskerettighederne, som står til rådighed for ENP, skal udnyttes fuldt ud for dermed at sikre bedre politisk koordinering EU-institutionerne imellem;

30. opfordrer alle de lande, der deltager i partnerskabet, Kommissionen og de fremtidige institutioner under Middelhavsunionen til at forbedre styringen af fælles migrationspolitikker med det formål at forbedre anvendelsen af de menneskelige ressourcer og den mellemfolkelige udveksling i Middelhavsområdet, samtidig med at der gives afkald på prioriteringen af den rent sikkerhedspolitiske tilgang; mener, at indvandringsspørgsmål bør fokusere på mulighederne for lovlig migration, bekæmpelse af illegal indvandring og bedre integration af indvandrergrupper samt gennemførelsen af asylretten; fremhæver betydningen af et snævert samarbejde og følelse af fælles ansvar mellem EU's medlemsstater og landene syd for Middelhavet; glæder sig over afholdelsen af Euro-Middelhavspartnerskabets ministerkonference om migration i november 2007 og mener, at Middelhavsunionen bør prioritere indsatsen for en struktureret styring af migrationsstrømme;

31. bemærker stats- og regeringschefernes fælleserklæring fra topmødet i Paris den 13. juli 2008 om, at Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen er udtryk for en vilje til at tilgodese udviklingen af menneskelige ressourcer og beskæftigelse, hvilket ligger i forlængelse af årtusindudviklingsmålene, herunder gennem fattigdomsbekæmpelse, og ser frem til nye initiativer, programmer og finansieringsordninger til dette formål;

32. mener, at de økonomiske og handelsmæssige initiativer vedrørende Middelhavsunionen bør være rettet mod at fremme den økonomiske vækst i regionen, mod at sikre dens integration i den globale økonomi og mod at udjævne udviklingskløften mellem landene nord og syd for Middelhavet, hvormed det vil være muligt at skabe et frihandelsområde, der er til gensidig fordel for EU-landene og Middelhavslandene, samtidig med at den sociale samhørighed styrkes;

33. understreger, at det er nødvendigt at foretage en systematisk evaluering af og at tage hensyn til de sociale virkninger af liberaliseringsprocessen, navnlig for så vidt angår fødevarerikkerheden; understreger endvidere, at disse virkninger i høj grad kan variere de enkelte sektorer og lande imellem;

34. understreger betydningen af den uformelle sektor og den uformelle økonomi i de sydlige og østlige Middelhavslande; mener, at udvikling i regionen forudsætter, at den gradvise inddragelse af disse aktiviteter i den formelle økonomi støttes;

35. bemærker, at der siden udvidelserne i 2004 og 2007 har været tale om en konstant stigning i samhandelen mellem de nye medlemsstater og Middelhavslandene; opfordrer til, at denne tendens tages i betragtning og støttes som led i partnerskabet;

36. fremhæver nødvendigheden af at tilskynde unge til at starte små virksomheder, blandt andet ved at gøre adgangen til lån og mikrokredit nemmere; finder det endvidere nødvendigt at øge støtten fra Euro-Middelhavs-faciliteten for investeringer og partnerskab (FEMIP);

37. konstaterer, at aftalerne mellem EU's medlemsstater og Middelhavslandene skaber et samarbejdsgrundlag på området for indvandring og politisk asyl, herunder for oprettelsen af immigrationscentre, og tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge, om menneskerettighederne og de grundlæggende rettigheder overholdes fuldt ud i disse centre;

38. mener, at det er af central betydning at opnå konkrete og håndgribelige mål inden for det sociale område; minder i den forbindelse om, at målsætningen om et frihandelsområde ikke må vurderes udelukkende i forhold til økonomisk vækst, men først og fremmest i forhold til skabelse af arbejdspladser; minder om, at ungdomsarbejdsløshed og arbejdsløshed blandt kvinder er Middelhavslandenes mest presserende sociale problem;

Torsdag, den 19. februar 2009

39. opfordrer partnerlandene syd for Middelhavet til at styrke syd-syd-handelen, som det er tilfældet i Agadir-frihandelsaftalen, der blev indgået mellem Egypten, Jordan, Marokko og Tunesien, og fremhæver, at EU's institutioner må reagere imødekommende på anmodninger om teknisk assistance til støtte for den økonomiske syd-syd-integration;

40. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, til medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til alle partnerlandenes regeringer og parlamenter i Middelhavsunionen.

Revision af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument

P6_TA(2009)0078

Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om revision af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (2008/2236(INI))

(2010/C 76 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument⁽¹⁾ (ENPI),
- der henviser til udviklingen af den europæiske naboskabs- og partnerskabspolitik (ENP) siden 2004 og navnlig Kommissionens statusrapporter om gennemførelsen heraf,
- der henviser til de handlingsplaner, der blev vedtaget sammen med Armenien, Aserbajdsjan, Ægypten, Georgien, Israel, Jordan, Libanon, Moldova, Marokko, Den Palæstinensiske Myndighed, Tunesien og Ukraine,
- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen om indgåelse af et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side, som trådte i kraft den 1. december 1997, og genoptagelsen af forhandlingerne afholdt i december 2008 med henblik på en fornyet partnerskabs- og samarbejdsaftale,
- der henviser til de beslutninger, som Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) vedtog i september og oktober 2008 om genoptagelse af dialogen med myndighederne i Belarus og suspendering af rejserestriktionerne for ledende personer i en periode på seks måneder efter løsladelsen af politiske fanger og mindre forbedringer, hvad angår gennemførelsen af parlamentsvalg,
- der henviser til Barcelonaerklæringen, der blev vedtaget på udenrigsministrenes Euro-Middelhavs-konference i Barcelona den 27. og 28. november 1995, og hvormed der blev etableret et Euro-Middelhavs-partnerskab,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. maj 2008 om Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen (KOM(2008)0319),
- der henviser til, at Det Europæiske Råd den 13. og 14. marts 2008 godkendte Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen,
- der henviser til erklæringen fra Middelhavstopmødet, der blev afholdt i Paris den 13. juli 2008,
- der henviser til erklæringen om forvaltningspraksis, projekter og politisk dialog på regionalt plan, der blev vedtaget på ministerkonferencen om Barcelonaprocessen: Middelhavsunionen, i Marseille den 3. og 4. november 2008,

⁽¹⁾ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1.

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. december 2006 om styrkelse af EU's naboskabspolitik (KOM(2006)0726) og af 5. december 2007 (KOM(2007)0774) om en stærk europæisk naboskabspolitik,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. april 2007 »Sortehavssynergien – nyt initiativ til regionalt samarbejde« (KOM(2007)0160) og til Kommissionens meddelelse af 19. juni 2008 (KOM(2008)0391) vedrørende rapporten om Sortehavssynergiens første gennemførelsesår,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. december 2008 om østpartnerskabet (KOM(2008)0823),
 - der henviser til skrivelsen af 26. april 2006 fra kommissær Benita Ferrero Waldner til Udenrigsudvalget,
 - der henviser til sine beslutninger om ENP og EU's udvidelsesstrategi,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om nabolandene og -regionerne til EU,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udvalget for udvikling, Budgetudvalget og Regionaludvalget (A6-0037/2009),
- A. der henviser til, at 2006-reformen af de finansielle instrumenter og aftalen om den nye ramme for bistand til tredjelande omfattede et tilsagn fra Kommissionen om at gennemføre en midtvejsevaluering af gennemførelsen af ENPI-forordningen inden valget til Europa-Parlamentet i 2009, og at den gav Parlamentet udvidede kontrolbeføjelser over fællesskabsstøtten,
- B. der henviser til, at Udenrigsudvalget i 2006 nedsatte arbejdsgrupper om ENPI Syd og om ENPI Øst, med det formål at føre en struktureret dialog med Kommissionen om gennemførelsesdokumenterne, hvori der fastsættes en politisk ramme for bistandsformidling under ENPI,
- C. der henviser til, at ENPI's mål siden begyndelsen af de nuværende finansielle overslag fra 2007 har været at støtte gennemførelsen af ENP og navnlig ENP-handlingsplanerne samt det strategiske partnerskab med Den Russiske Føderation gennem støtte til gennemførelse af køreplanerne for de fire fælles rum,
- D. der henviser til, at hovedformålet med ENP er at etablere et gunstigt klima i EU's nærmeste naboskab; der henviser til, at nabolandene rent logisk kan deles ind i to kategorier - syd og øst med forskellige mål og holdninger til EU, der henviser til, at denne opdeling er afspejlet i de to seneste foreslåede initiativer: Middelhavsunionen og østpartnerskabet,
- E. der henviser til, at ENPI også er beregnet til at finansiere grænseoverskridende programmer og programmer for flere lande i ENPI-området med henblik på blandt andet at støtte initiativer såsom Sortehavssynergien, Middelhavsunionen og østpartnerskabet,
- F. der henviser til, at ENP fortsat er blandt de vigtigste prioriterede områder inden for EU's udenrigspolitik og giver de berørte lande mulighed for øget integration i forhold til EU,
- G. der henviser til, at ENP er uafhængig af, men ikke udelukket fra tiltrædelsesprocessen og udgør et skridt hen imod en politisk tilnærmelse mellem EU og nabolandene,

Torsdag, den 19. februar 2009

H. der henviser til, at den hurtige befolkningstilvækst i EU's nabolande medfører, at disse landes befolkninger i stigende grad flytter ind til byerne, hvilket udgør en ny udfordring for ENPI,

Generelle betragtninger

1. mener, at bestemmelserne i ENPI-forordningen generelt set er formålstjenlige og effektive til gennemførelse af samarbejdet med nabolandene og andre multilaterale organisationer;
2. opfordrer Kommissionen til sammen med regeringerne i partnerlandene at videreudvikle mekanismerne til høring af civilsamfundet og de lokale myndigheder for bedre at kunne inddrage dem i udformningen af og kontrollen med gennemførelsen af ENPI og de nationale reformprogrammer; anmoder Kommissionen om at fremskynde offentliggørelsen af de årlige handlingsprogrammer på sin hjemmeside og overtale regeringerne i partnerlandene til regelmæssigt at stille deres nationale programmeringsdokumenter til rådighed for offentligheden;
3. opfordrer Rådet til i samarbejde med Parlamentet at udvikle et fleksibelt og gennemsigtigt redskab til informationsformidling på dette område og til straks at fremsende protokoller over de vedtagne afgørelser til Parlamentet;
4. opfordrer indtrængende Kommissionen og de nationale, regionale og lokale myndigheder til at fremme programmer for venskabsbyer mellem byer og regioner og yde dem en passende støtte med henblik herpå for at styrke den administrative kapacitet på lokalt og regionalt plan i nabolandene og for at fremme både udvekslingsprogrammer for civilsamfundet og initiativer vedrørende mikroprojekter;
5. glæder sig over Kommissionens igangsættelse af det nye samarbejdsprogram for byudvikling og dialog (CIUDAD) inden for ENPI for at muliggøre støtte til specifikke samarbejdsprojekter mellem europæiske byer og byer i lande, der er omfattet af ENPI; bemærker, at denne slags initiativer er meget hensigtsmæssige med henblik på at fremme dialogen og demokratiseringsprocessen; anmoder om, at der i lyset heraf frigøres større beløb til styrkelse af disse initiativer, når midtvejsevalueringen af den finansielle ramme bliver gennemført i 2008-2009;
6. mener, at synligheden af fællesskabsstøtten bør øges gennem målrettet kommunikation med de berørte parter og offentligheden og anbefaler derfor, at der etableres kontakter til civilsamfundet og de lokale myndigheder, der, i betragtning af at de er tættere på borgerne, kan udgøre et kvalificeret og effektivt interventionsniveau;
7. opfordrer til et højere ambitionsniveau i forbindelse med gennemførelsen af de årlige handlingsprogrammer inden for demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettighederne i tråd med de mål, der er fastsat i ENP-handlingsplanerne for at undgå, at der opstår store forskelle i den mængde støtte, der tildeles de østlige partnere og Middelhavspartnerne; mener, at der bør gøres mere for at overtale regeringerne i partnerlandene til at forpligte sig til at træffe foranstaltninger på disse områder;
8. understreger, at det er nødvendigt at fastsætte klare, konkrete og målbare målsætninger inden for alle de nye ENP-handlingsplaner under forhandling; understreger, at der bør skabes en indbyrdes afhængighed mellem alle områderne under disse handlingsplaner med henblik på at gøre fremskridt på alle områder uden forskelsbehandling; gentager i denne forbindelse sin anmodning om en global politik om menneskerettigheder og demokrati, som omfatter alle de eksisterende instrumenter på dette område;
9. mener, at procedurerne og tidsplanerne under ENPI fortsat til trods for forenklinger af og øget fleksibilitet i Fællesskabets bistandsinstrumenter, hvilket navnlig Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder har dokumenteret ⁽¹⁾, er vanskelige at overholde for civilsamfundsorganisationerne og de lokale myndigheder; anmoder Kommissionen om at gennemføre en sammenlignende analyse af de procedurer, som andre vigtige donorer anvender, og om at forlægge resultaterne for Parlamentet;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder) (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1).

Torsdag, den 19. februar 2009

10. mener, at sektormæssig og generel budgetstøtte under ENPI kun bør tildeles til regeringer, der kan gennemføre støtten på gennemsigtig, effektiv og ansvarlig vis, og når den udgør et reelt incitament; anmoder Kommissionen om at vurdere, om budgetstøtten er hensigtsmæssig i lande, der har problemer med budgetforvaltning og -kontrolprocedurer og et højt korruptionsniveau; anmoder Kommissionen om at skabe den rette balance mellem fleksibilitet og gennemsigtighed i løbet af udvælgelsen og gennemførelsen af ENPI-programmerne og kontrollen med disse;

11. understreger, at det er nødvendigt at fastsætte politiske betingelser for de enkelte lande med henblik på blandt andet at fremme demokrati, retsstatsprincippet og ansvarlig regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne, mindretallets rettigheder og retsvæsenets uafhængighed; mener derfor, at en grundig og tilbundsående evaluering af alle projekter, der vedrører retssystemet, og som finansieres under dette instrument, bør offentliggøres og gøres tilgængelige for Parlamentet;

12. bifalder tilføjelsen af grænseoverskridende samarbejde inden for ENPI-forordningens anvendelsesområde som et strategisk redskab til udvikling af fælles projekter og styrkelse af forholdet mellem ENP-landene og medlemsstaterne; fastholder imidlertid, at der er behov for at skabe konkrete instrumenter til at sikre regelmæssig overvågning af styringen af og processen med gennemførelsen af fælles operationelle programmer på begge sider af EU's grænser;

13. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en detaljeret oversigt over alle de fælles operationelle programmer, der er godkendt for perioden 2007-2013, samt en vurdering af i hvor høj grad principperne om gennemskuelse, effektivitet og partnerskab er blevet overholdt i forbindelse med gennemførelsen af projekterne; tilskynder Kommissionen til at udarbejde en fortegnelse over de problemer, som forvaltningsmyndighederne i både EU's grænseregioner og i ENP-landene hyppigst står over for, med henblik på at kortlægge mere hensigtsmæssige løsninger, som de kan gennemføre i den næste programperiode;

14. tilskynder Kommissionen til at fremme udveksling af erfaringer og bedste praksis med hensyn til grænseoverskridende samarbejde mellem ENP-programmer og -projekter og aktioner inden for rammerne af målet om europæisk territorialt samarbejde og det allerede afsluttede Interreg III A-fællesskabsinitiativ; er navnlig af den opfattelse, at man bør fremme initiativer, der omfatter uddannelse (herunder undervisning i nabolandenes sprog) og venskabsinitiativer for offentligt ansatte; foreslår i denne forbindelse, at der foretages regelmæssige analyser af de gennemførte forbedringer med hensyn til kapacitet og opbygning af institutioner på begge sider af EU's grænser;

15. understreger betydningen af at afklare forholdet mellem ENP som en rammepolitik og de regionale ENP-initiativer såsom Sortehavssynergien, Middelhavsunionen og det kommende østpartnerskab og øge samordningen af og komplementariteten i disse initiativer og i de forskellige fællesskabsbistandsinstrumenter; anmoder om bedre synkronisering mellem ENPI-programmerne og det finansielle samarbejde, som medlemsstaterne og de internationale organisationer tilvejebringer;

16. understreger behovet for øget samarbejde mellem ENPI-landene og EU-agenturerne og bedre muligheder for ENPI-landene for at deltage i fællesskabsprogrammerne, såfremt målsætningerne under ENP-handlingsplanerne er blevet gennemført; opfordrer Kommissionen til at træffe effektive foranstaltninger for at mindske den finansielle byrde, der påhviler de tredjelande, der vil deltage i disse fællesskabsprogrammer;

17. understreger, at betalinger under ENP bør være gennemsigtige, hvad angår land, region og prioriteret område;

18. anmoder om, at der lægges mere vægt på øget mobilitet, navnlig gennem etablering af mobilitetspartnerskaber med ENPI-landene og mellemfolkelige kontakter, navnlig inden for uddannelse, forskning og udvikling, erhvervslivet og den politiske dialog; mener, at der bør træffes foranstaltninger for hurtigst muligt at begrænse visumgebyrerne for statsborgere og indbyggere i alle ENPI-landene med det endelige mål at liberalisere reglerne for udstedelse af visa;

19. støtter Kommissionens tilgang til økonomisk integration, herunder målet om at skabe et vidtgående og bredt frihandelsområde;

Torsdag, den 19. februar 2009

20. bemærker, at der på trods af bestræbelserne på at fremme ligestillingen mellem mænd og kvinder og forstærke kvindernes deltagelse i det politiske, sociale og økonomiske liv i flere ENPI-lande endnu ikke er sket mærkbare forbedringer i nabolandene i Middelhavsområdet eller i visse af de østlige nabolande; opfordrer Kommissionen til at fokusere mere systematisk på ulighederne mellem mænd og kvinder i forbindelse med programmering og gennemførelse af ENPI;
21. støtter Kommissionens tilgang til energisikkerhed, der siger mod på mellemlang sigt at skabe et gensidigt fordelagtigt, indbyrdes forbundet og diversificeret energimarked i EU og nabolandene; understreger dog, at der, samtidig med at harmoniseringen af partnerlandenes energipolitik og -lovgivning i forhold til EU-praksis og den gældende fællesskabsret skal videreudvikles, navnlig bør lægges vægt på en modernisering af energiinfrastrukturen i partnerlandene;
22. glæder sig over, at Kommissionens forslag om et østpartnerskab omfatter etableringen af tematiske platforme (demokrati, ansvarlig regeringsførelse og stabilitet, økonomisk integration og konvergens i forhold til EU-politik, energisikkerhed, mellemfolkelig kontakt), der svarer til de vigtigste samarbejdsområder;
23. understreger behovet for at øge ENPI's samlede støttebeløb for at gøre det muligt for ENP at gennemføre de stadig mere ambitiøse mål og støtte de nye regionale initiativer; anmoder i denne forbindelse om, at både Middelhavspartnerlandene og landene i Østeuropa kan drage nytte heraf;
24. anmoder om en evaluering af den nuværende effektivitet og virkning af udgifterne i bredere forstand, f.eks. hvad angår tredjelands bistandsaktiviteter;
25. anmoder Kommissionen om at igangsætte en evaluering af virkningen af den bistand, som tredje-lande, navnlig Kina og Rusland, yder til ENP-lande, og virkningen af den finansielle krise for alle ENPI-landene;
26. anmoder Kommissionen om at vurdere de faktiske behov i de lande, der på nuværende tidspunkt ydes offentlig udviklingsbistand og lignende bistand til, navnlig med hensyn til modtagerlandenes BNP og økonomiske vækstrater;
27. anmoder medlemsstaterne om at yde finansiell støtte til den reformdagsorden, som blev fastsat i ENP-handlingsplanerne gennem yderligere bidrag til naboskabsinvesteringsfaciliteten og lignende ENPI-initiativer og øget bilateral bistand;
28. minder om, at Parlamentet under forhandlingerne om ENPI's retsgrundlag med rette var bekymret over, hvordan mellem- og kortsigtede strategidokumenter og lantedokumenter, som ofte indeholder vejledende beløb, ville blive gjort til genstand for parlamentarisk kontrol; opfordrer til, at der foretages en evaluering af, hvordan disse vejledende finansielle forpligtelser er blevet gennemført i løbet af de sidste to år;
29. udtrykker i denne forbindelse bekymring over det store antal bevillingsoverførsler, der anmodes om i budgettets kapitel 1908, og som allerede beløber sig til en kumulativ stigning på 410 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger og 635 mio. EUR i betalingsbevillinger for 2007 og 2008;
30. konstaterer med tilfredshed, at lande, som er omfattet af ENPI, har ret til at modtage lån fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB) ⁽¹⁾, og at finansieringstransaktioner bør være i overensstemmelse med og støtte EU's eksterne politikker, herunder specifikke regionale mål; minder om, at det nuværende maksimale loft over EIB's finansieringstransaktioner til ENPI-lande i perioden 2007-2013 er på 12,4 mia. EUR, som opdeles i to vejledende underlofter på 8,7 mia. EUR til Middelhavslandene og 3,7 mia. EUR til landene i øst og Rusland; opfordrer til, at der i samspil med EIB foretages en evaluering med henblik på at afklare, hvordan sådanne lån gennemføres;

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2006/1016/EF af 19. december 2006 om en fællesskabsgaranti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Fællesskabet (EFT L 414 af 30.12.2006, s. 95).

Torsdag, den 19. februar 2009

31. konstaterer med tilfredshed, at EF-Domstolen for nylig ophævede det oprindelige retsgrundlag for sådanne lån som følge af Parlamentets anfægtelse ⁽¹⁾ og fastslog, at den fælles beslutningsprocedure bør finde anvendelse i sådanne tilfælde i henhold til EF-traktatens artikel 179 og 181a; understreger, at evalueringen af ENPI og vedtagelsen af en forordning, som skal afløse den annullerede afgørelse fra Rådet om fællesskabsgaranti for EIB-lån, skal gennemføres parallelt, da disse fungerer som supplerende instrumenter i forbindelse med EU's politik over for nabolande, og det er nødvendigt at undgå indbyrdes modstridende eller direkte skadelige bestemmelser;

32. gentager sin bekymring over den potentielle mangel på kontrol og risikoen for uretmæssig anvendelse af fællesskabsmidler, når EU-bistand kanaliseres gennem multidonortrustfonde; understreger betydningen af et forsvarligt, offentligt finansielt system, som er baseret på gennemsigtighed og demokratisk kontrol; opfordrer derfor Kommissionen til at undgå at kanalisere midler gennem disse formidlere, når det er muligt, og når der findes bedre og mere gennemsigtige metoder til kanalisering af sådanne midler.

Lande- og regionspecifikke betragtninger

33. bemærker de fremskridt der er sket under initiativet Middelhavsunionen; understreger dog, at:

- ENPI-finansiering af ENP-initiativet for syd eller øst ikke bør finde sted til skade for hinanden,
- Parlamentet på behørig vis bør underrettes om de projekter, som ENPI finansierer inden for Middelhavsunionen,
- gennemsigtigheden i andre kilder, herunder privat finansiering, navnlig er vigtig ved anvendelsen af ENPI-midler;

34. gentager, at middelhavskomponenten i ENP bør supplere Barcelonaprocessen, og at ENP's mål bør præciseres for at styrke Barcelonaprocessen ved at fremme en multilateral regional tilgang;

35. mener, at det for at styrke de regionale, multilaterale og grænseoverskridende projekters effektivitet inden for rammerne af ENPI bør overvejes at øge Middelhavsunionens nye partnerlandes deltagelse i disse programmer;

36. mener, at den seneste tids geopolitiske udviklinger i EU's østlige nabolande fremhæver betydningen af at udvikle ENP yderligere ved i højere grad at tilpasse den til partnerlandenes behov, herunder øget engagement fra EU's side i Sortehavsregionen og et ambitiøst partnerskab med Østeuropa; understreger behovet for i forhold til især Armenien, Aserbajdsjan, Georgien, Moldova og Ukraine at fremskynde oprettelse af et frihandelsområde, lige så snart partnerlandene er klar til det, og behovet for hurtigst muligt at tage det endelige skridt hen imod visumfrihed i forhold til EU samt behovet for at udvide det regionale samarbejde for at fremme stabilitet og velstand i det europæiske naboskab;

37. foreslår, at der etableres en forsamling af de østlige nabolande «Euroeast» med deltagelse af Parlamentet på lige fod med «Euromed»- og «Eurolat»-forsamlingerne med henblik på at gennemføre ENPI i de østeuropæiske lande, dvs. Armenien, Aserbajdsjan, Georgien, Moldova, Ukraine og Belarus;

38. bemærker, at de fastfrosne konflikter udgør en hindring for den fuldstændige udvikling af ENP, hvad angår Sydkaukasus og anmoder Rådet om at engagere sig mere aktivt i konfliktløsningen;

⁽¹⁾ Domstolens dom af 6. november 2008 i sag C-155/07, Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union (EUT C 327 af 20.12.2008, s. 2).

Torsdag, den 19. februar 2009

39. understreger, at et stærkere engagement i Sortehavsregionen er nødvendigt, hvis EU skal hjælpe med at løse nogle af de endnu uløste konflikter, og hvis samarbejdet mellem landene i regionen skal forbedres; mener, at et øget regionalt samarbejde i Sortehavsregionen bør være et af de vigtigste prioriterede områder for ENP samt for de forskellige regionale initiativer, som EU har igangsat; ser frem til yderligere gennemførelse af Sortehavssynergien; anmoder om øget samarbejde med Tyrkiet om Sortehavet i betragtning af dets strategiske betydning og den fremtidige rolle, det kan spille i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, samt øget samarbejde med Rusland og understreger behovet for fuld inddragelse af disse lande i løsningen af regionale konflikter og fremme af fred og stabilitet i det europæiske naboland; mener, at adskillige projekter af fælles interesse kan gennemføres inden for denne ramme;

40. glæder sig over, at østpartnerskabet udgør et væsentligt incitament for ambitiøse partnerlande såsom Ukraine; glæder sig navnlig over det nye omfattende institutionsopbygningsprogram til forbedring af de relevante samarbejdssektorens administrative kapacitet;

41. mener ikke, at østpartnerskabet bør være til hinder for et EU-medlemskab for de nabolande, der ønsker at ansøge om medlemskab på grundlag af artikel 49 i EU-traktaten;

42. støtter Kommissionens forslag om etablering af nye forbindelser til de lande, der deltager i østpartnerskabet, på grundlag af nye landespecifikke associeringsaftaler, der kan udgøre et svar på partnerlandenes forhåbninger om et tættere forhold;

43. glæder sig over, at energisikkerhed er en integrerende del af forslaget om østpartnerskabet, hvad angår forbindelserne til de østlige partnerlande; støtter hovedmålsætningerne i ovennævnte meddelelse af 3. december 2008, såsom hurtig afslutning af forhandlingerne om Ukraines og Moldovas medlemskab af Energifællesskabet og øget politisk engagement i Aserbajdsjan med henblik på konvergens i forhold til EU's energimarked og infrastruktur-mæssig integration; bemærker, at alle ENP-lande bør inddrages i energisamarbejdsforanstaltninger;

44. godkender pakken for økonomisk genopretning og stabilitet under fællesskabsbudgettet, der vil yde op til 500 mio. EUR i perioden 2008-2010 til genopbygning af Georgien efter den ødelæggende krig og sikre økonomisk rehabilitering af de internt fordrevne, indtil de kan vende tilbage til deres hjem og ejendele; understreger, at fællesskabsfinansiering bør ledsages af hensigtsmæssige betingelser og overvågningsmekanismer for at sikre, at bistanden tildeles til de områder, hvor Georgien har de mest presserende behov; understreger, at støtten først og fremmest bør støtte reformdagsordenen som fastsat i ENP-handlingsplanen og ENPI-programmeringsdokumenterne, der fortsat er yderst hensigtsmæssige;

45. understreger, at finansieringsrammen for Belarus bør forhøjes, og at samarbejdet bør evalueres for at se, om det kan udvides til at omfatte områder ud over energi, miljø og migration med henblik på at gennemføre politikken om fornyet engagement, som Rådet igangsatte i september 2008; minder om, at forholdet mellem EU og Belarus i høj grad vil afhænge af den belarussiske regerings forpligtelse med hensyn til demokratiske værdier; understreger behovet for effektive politiske betingelser og for garantier for, at bistanden øjeblikkeligt har en positiv virkning på borgerne, og at den ikke vil blive misbrugt af myndighederne mod de politiske modstandere; understreger, at EU bør yde civilsamfundet og de politiske partier, der forsvare demokratiet, mere effektiv støtte;

46. mener, at EU bør fokusere på følgende emner under drøftelserne om en ny partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Rusland:

— større russisk samarbejde i forbindelse med fastsættelsen af finansielle samarbejdsprioriteter, hvilket vil føre til bedre planlægning af og flerårig programlægning for bistand;

Torsdag, den 19. februar 2009

- garantier for, at finansiel bistand, der ydes til de russiske myndigheder, bidrager til styrkelse af de demokratiske standarder i Den Russiske Føderation;
- øget fælles ejerskab af projekter, der anses for støtteberettigede;

*

* *

47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes og ENPI-landenes regeringer og parlamenter, Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavssamarbejdet.

Prioriteringerne i bekæmpelsen af Alzheimers sygdom

P6_TA(2009)0081

Europa-Parlamentets erklæring om prioriteringerne i bekæmpelsen af Alzheimers sygdom

(2010/C 76 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forretningsordenens artikel 116,
 - A. der henviser til, at Alzheimers sygdom i øjeblikket berører 6,1 millioner europæere, og at dette tal vil være fordoblet eller tredoblet inden 2050 på grund af befolkningernes stigende gennemsnitsalder,
 - B. der henviser til, at denne sygdom er den mest udbredte årsag til afhængighed,
 - C. der henviser til, at et politisk tilsagn om forskning, forebyggelse og social beskyttelse er af afgørende betydning,
1. anmoder Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer om at anerkende Alzheimers sygdom som en prioritet på det offentlige europæiske sundhedsområde og udarbejde en europæisk handlingsplan med henblik på at:
- fremme den paneuropæiske forskning om årsagerne til, forebyggelse af og behandling af Alzheimers sygdom
 - fremme tidlige diagnoser
 - forenkle procedurerne for patienter og plejere og forbedre deres livskvalitet
 - fremme Alzheimerforeningernes rolle og støtte dem løbende;
2. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer samt de berørte nationale, regionale og lokale myndigheder.

Torsdag, den 19. februar 2009

Underskrivere af erklæringen

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Gabriele Albertini, Georgs Andrejevs, Laima Liucija Andrikenė, Emmanouil Angelakas, Alfredo Antoniozzi, Kader Arif, Stavros Arnautakis, Richard James Ashworth, Robert Atkins, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Peter Baco, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Paolo Bartolozzi, Domenico Antonio Basile, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Glenn Bedingfield, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennahmias, Maria Berger, Slavi Binev, Johannes Blokland, Sebastian Valentin Bodu, Guy Bono, Vito Bonsignore, Mario Borghezio, Erminio Enzo Boso, Costas Botopoulos, John Bowis, Sharon Bowles, Emine Bozkurt, Iles Braghetto, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, André Brie, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Udo Bullmann, Nicodim Bulzesc, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Niels Busk, Cristian Silviu Bușoi, Philippe Busquin, Simon Busuttill, Milan Cabrnock, Maddalena Calia, Martin Callanan, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Giorgio Carollo, David Casa, Paulo Casaca, Jean-Marie Cavada, Alejandro Cercas, Giles Chichester, Giulietto Chiesa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Fabio Ciani, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Thierry Cornillet, Michael Cramer, Jan Cremers, Gabriela Crețu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Joseph Daul, Dragoș Florin David, Bairbre de Brún, Jean-Luc Dehaene, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marielle De Sarnez, Marie-Hélène Descamps, Nirj Deva, Christine De Veyrac, Mia De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Giorgos Dimitrakopoulos, Alexandra Dobolyi, Bert Doorn, Brigitte Douay, Den Dover, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Konstantinos Droutsas, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, James Elles, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Jonathan Evans, Robert Evans, Carlo Fatuzzo, Emanuel Jardim Fernandes, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Brigitte Fouré, Janelly Fournou, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Kinga Gál, Milan Gaľa, Gerardo Galeote, Vicente Miguel Garcés Ramón, José Manuel García-Margallo y Marfil, Elisabetta Gardini, Salvador Garriga Polledo, Patrick Gaubert, Jean-Paul Gauzès, Jas Gawronski, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Monica Giuntini, Ioannis Gklavakis, Robert Goebbels, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Dariusz Maciej Grabowski, Luis de Grandes Pascual, Martí Grau i Segú, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Mathieu Grosch, Françoise Grossetête, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Zita Gurmai, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Gyula Hegyi, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Esther Herranz García, Luis Herrero-Tejedor, Jens Holm, Mary Honeyball, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Milan Horáček, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Ville Itälä, Carlos José Iturgaiz Angulo, Caroline Jackson, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Aurelio Juri, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Metin Kazak, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Timothy Kirkhope, Christa Klač, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Magda Kósáné Kovács, Sergej Kozlík, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Carl Lang, Esther De Lange, Raymond Langendries, Anne Laperrouze, Kurt Joachim Lauk, Henrik Lax, Johannes Lebech, Roselyne Lefrançois, Bernard Lefebvre, Fernand Le Rachinel, Katalin Lévai, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Marie-Noëlle Lienemann, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Eleonora Lo Curto, Antonio López-Istúriz White, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Florencio Luque Aguilar, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mairead McGuinness, Jamila Madeira, Eugenijus Maldeikis, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Marian-Jean Marinescu, Catuscia Marini, Sérgio Marques, Maria Martens, David Martin, Jean-Claude Martinez, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Jiří Maštálka, Véronique Mathieu, Marios Matsakis, Yiannakis Matsis, Maria Matsouka, Iosif Matula, Mario Mauro, Manolis Mavrommatis, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Gay Mitchell, Nickolay Mladenov, Viktória Mohácsi, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Elisabeth Morin, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Juan Andrés Naranjo Escobar, Bill Newton Dunn, Annemie Neyts-Uyttebroeck, James Nicholson, Angelika Niebler, Lambert van Nistelrooij, Ljudmila Novak, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Ria Oomen-Ruijten, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Óry, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Athanasios Pafilis, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Vladko Todorov Panayotov, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Papanizov, Georgios Papastamkos, Aldo Patriciello, Bogdan Pęk, Alojz Peterle, Maria Petre, Sirpa Pietikäinen, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Hubert Pirker, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, José Javier Pomés Ruiz, Miguel Portas, Horst Posdorf, Bernd Posselt, Christa Prets, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Luís Queiró, Bilyana Ilieva Raeva, Miloslav Ransdorf, Poul Nyrup

Torsdag, den 19. februar 2009

Rasmussen, Vladimír Remek, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Giovanni Robusti, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raül Romeva i Rueda, Dagmar Roth-Behrendt, Libor Rouček, Paul Rübig, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saïfi, Aloyzas Sakalas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Salvador Domingo Sanz Palacio, Jacek Saryusz-Wolski, Gilles Savary, Lydia Schenardi, Agnes Schierhuber, Margaritis Schinas, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Inger Segelström, Esko Seppänen, Czesław Adam Siekierski, José Albino Silva Peneda, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Nina Škottová, Csaba Sógor, Renate Sommer, Søren Bo Søndergaard, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Peter Šťastný, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Dimitar Stoyanov, Daniel Strož, Margie Sudre, David Sumberg, Gianluca Susta, Eva-Britt Svensson, Hannes Swoboda, József Szájer, Andrzej Jan Szejna, István Szent-Iványi, Csaba Sándor Tabajdi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Salvatore Tatarella, Michel Teychenné, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Georgios Toussas, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Vladimir Urutchev, Nikolaos Vakalis, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ioannis Varvitsiotis, Ari Vatanen, Armando Veneto, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Alejo Vidal-Quadras, Kristian Vigenin, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Graham Watson, Henri Weber, Andrzej Wielowieyski, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Bernard Wojciechowski, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Francis Wurtz, Anna Záborská, Jan Zahradil, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapałowski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Vladimír Železný, Gabriele Zimmer, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Torsdag, den 19. februar 2009

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

Procedure med associerede udvalg — fastslåelse af beslutningsdygtighed (fortolkning af forretningsordenens artikel 47 og 149)

P6_TA(2009)0080

Europa-Parlamentets afgørelse af 19. februar 2009 om fortolkning af forretningsordenens artikel 47 og 149, stk. 4 for så vidt angår proceduren med associerede udvalg hhv. fastslåelse af beslutningsdygtighed

(2010/C 76 E/18)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til skrivelser af 27. januar 2009 og 13. februar 2009 fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,

— der henviser til forretningsordenens artikel 201,

1. vedtager at vedføje følgende fortolkning til artikel 47:

»Ved behandlingen af en international aftale, jf. artikel 83, kan proceduren med associerede udvalg i artikel 47 ikke anvendes i forbindelse med proceduren med samstemmende udtalelse i artikel 75.«

2. vedtager at vedføje følgende fortolkning til artikel 149, stk. 4:

»Medlemmer, der har anmodet om at få fastslået, om et beslutningsdygtigt antal medlemmer er til stede, skal være til stede i mødesalen, når denne anmodning forelægges.«

3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Torsdag, den 19. februar 2009

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI) *

P6_TA(2009)0058

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2009 om forslag til Rådets forordning om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI) (KOM(2008)0467 - C6-0306/2008 - 2008/0148(CNS))

(2010/C 76 E/19)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0467),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 171 og artikel 172, stk. 1, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0306/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0007/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag, den 19. februar 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1**Forslag til forordning****Betragtning 3**

(3) Den traditionelle støtte til anvendelse og udvikling af europæiske forskningsinfrastrukturer er hovedsageligt blevet ydet i form af tilskud til allerede eksisterende forskningsinfrastrukturer i medlemsstaterne, men i de senere år er det efterhånden blevet klart, at der er behov for en yderligere indsats for at stimulere udviklingen af nye strukturer gennem fastsættelse af passende rammebestemmelser, så det i Fællesskabet bliver lettere at etablere og drive sådanne strukturer.

(3) Den traditionelle støtte til anvendelse og udvikling af europæiske forskningsinfrastrukturer er hovedsageligt blevet ydet i form af tilskud til allerede eksisterende forskningsinfrastrukturer i medlemsstaterne, men i de senere år er det efterhånden blevet klart, at der er behov for en yderligere indsats for at stimulere udviklingen af nye strukturer **eller opgradere eksisterende strukturer med henblik på at optimere deres anvendelse** gennem fastsættelse af passende rammebestemmelser, så det i Fællesskabet bliver lettere at etablere og drive sådanne strukturer.

Ændring 2**Forslag til forordning****Betragtning 4**

(4) Der er ved en lang række lejligheder givet udtryk for dette behov, såvel fra politisk hold gennem medlemsstaterne og EF-institutionerne, som gennem diverse aktører i det europæiske forskersamfund såsom virksomheder, forskningscentre og universiteter.

(4) Der er ved en lang række lejligheder givet udtryk for dette behov, såvel fra politisk hold gennem medlemsstaterne og EF-institutionerne, som gennem diverse aktører i det europæiske forskersamfund såsom virksomheder, forskningscentre, universiteter, **og navnlig Det Europæiske Strategiforum for Forskningsinfrastrukturer (ESFRI)**.

Ændring 3**Forslag til forordning****Betragtning 6 a (ny)**

(6a) En forskningsinfrastruktur, der i henhold til denne forordning etableres som en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI), bør have som målsætning at stimulere og fremme forskning af paneuropæisk interesse. Dette bør ske på et ikke-økonomisk grundlag, det vil sige ved ikke at tilbyde at påtage sig opgaver eller stille leverancer og/eller serviceydelser, som kan virke konkurrenceforvridende, til rådighed. For at fremme innovation og viden- og teknologioverførsel bør ERI dog på visse betingelser have lov til at udøve nogle begrænsede økonomiske aktiviteter.

Ændring 4**Forslag til forordning****Betragtning 7**

(7) I modsætning til fælles teknologiinitiativer oprettet som fællesforetagender, som Fællesskabet deltager i og bidrager finansielt til, bør en **europæisk forskningsinfrastruktur (i det følgende benævnt ERI)** ikke betragtes som en EF-organ, jf. artikel 185 i finansforordningen, men som en retlig enhed, som Fællesskabet ikke **nødvendigvis** er med i, og hvortil det ikke yder finansielle bidrag, jf. artikel 108, stk. 2, litra f), i finansforordningen.

(7) I modsætning til fælles teknologiinitiativer oprettet som fællesforetagender, som Fællesskabet deltager i og bidrager finansielt til, bør en ERI ikke betragtes som en EF-organ, jf. artikel 185 i finansforordningen, men som en retlig enhed, som Fællesskabet ikke er med i, og hvortil det ikke yder finansielle bidrag, jf. artikel 108, stk. 2, litra f), i finansforordningen. **Dette gælder ikke, når Fællesskabet bliver medlem af en ERI og yder et relevant bidrag i henhold til artikel 185, stk. 1, i finansforordningen. Under alle omstændigheder bør enhver form for fællesskabsfinansiering af en ERI ske i henhold til de relevante bestemmelser i finansforordningen.**

Torsdag, den 19. februar 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 5
Forslag til forordning
Betragtning 8

(8) På grund af det nære samarbejde mellem medlemsstaterne og Fællesskabet i forbindelse med programmering af deres respektive forskningsaktiviteter på en indbyrdes komplementær måde, jf. traktatens artikel 164 og 165, bør de interesserede medlemsstater **selv eller sammen med andre kvalificerede enheder** fastlægge deres behov for etablering af forskningsinfrastrukturer baseret på deres forskning og teknologiske udvikling og de krav, som Fællesskabet stiller. Af samme årsager bør ERI være åben for deltagelse af interesserede medlemsstater og mulig deltagelse af kvalificerede tredjelands og specialiserede mellemstatslige organisationer.

(8) På grund af det nære samarbejde mellem medlemsstaterne og Fællesskabet i forbindelse med programmering af deres respektive forskningsaktiviteter på en indbyrdes komplementær måde, jf. traktatens artikel 164 og 165, bør de interesserede medlemsstater fastlægge deres behov for etablering af forskningsinfrastrukturer baseret på deres forskning og teknologiske udvikling og de krav, som Fællesskabet stiller. Af samme årsager bør ERI være åben for deltagelse af interesserede medlemsstater og mulig deltagelse af kvalificerede tredjelands og specialiserede mellemstatslige organisationer.

Ændring 6
Forslag til forordning
Betragtning 9

(9) **En europæisk forskningsinfrastruktur (i det følgende benævnt »ERI«), som oprettes ved denne forordning, bør have til opgave at etablere og drive n forskningsinfrastrukturer. Dette bør ske på ikke-økonomisk basis for at undgå konkurrencefordrejning. For at fremme innovation og viden- og teknologioverførsel bør ERI på visse betingelser i begrænset omfang kunne udøve visse økonomiske aktiviteter.** Etableringen af forskningsinfrastrukturer som ERI udelukker ikke, at også forskningsinfrastrukturer af paneuropæisk interesse med en anden oprettelsesform kan anerkendes som forskningsinfrastrukturer, der bidrager til **gennemførelsen af den køreplan, som er udarbejdet af Det Europæiske Strategiske Forum for Forskningsinfrastruktur (ESFRI), og til fremme af europæisk forskning.** Kommissionen skal sørge for at informere **ESFRI-medlemmer og andre** interesserede parter om sådanne alternative oprettelsesformer.

(9) Etableringen af forskningsinfrastrukturer som ERI **i henhold til denne forordning** udelukker ikke, at også forskningsinfrastrukturer af paneuropæisk interesse med en anden oprettelsesform kan anerkendes som forskningsinfrastrukturer, der bidrager til fremme af europæisk forskning. Kommissionen skal sørge for at informere interesserede parter om sådanne alternative oprettelsesformer.

Ændring 7
Forslag til forordning
Betragtning 10

(10) Forskningsinfrastrukturer bør bidrage til at fastholde det nuværende meget høje niveau i EF-forskningen og bevare EF's økonomiske konkurrenceevne på mellemlang til lang sigt, ved effektivt at støtte europæiske forskningsaktiviteter. Med henblik herpå bør det europæiske forskersamfund i bred forstand have let adgang til sådanne forskningsinfrastrukturer, som skal være så ambitiøse, at den europæiske videnskabelige kapacitet, der allerede ligger på et særdeles højt niveau, udbygges yderligere for på den måde at bidrage til udvikling af det europæiske forskningsrum.

(10) Forskningsinfrastrukturer bør bidrage til at fastholde det nuværende meget høje niveau i EF-forskningen og bevare EF's økonomiske konkurrenceevne på mellemlang til lang sigt, ved effektivt at støtte europæiske forskningsaktiviteter. Med henblik herpå bør det europæiske forskersamfund i bred forstand, **i overensstemmelse med de regler, der er fastlagt i deres vedtægter**, have let adgang til sådanne forskningsinfrastrukturer, som skal være så ambitiøse, at den europæiske videnskabelige kapacitet, der allerede ligger på et særdeles højt niveau, udbygges yderligere for på den måde at bidrage til udvikling af det europæiske forskningsrum, **navnlig ved at fremme synergien med EU's samhørighedspolitik.**

Torsdag, den 19. februar 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 8**Forslag til forordning
Betragtning 10 a (ny)**

(10a) Nye forskningsinfrastrukturer bør navnlig, hvor det er muligt, tage højde for vigtigheden af at frigøre potentialet for forskning på højt niveau i konvergensregionerne som middel til at styrke EU's langsigtede resultater inden for forskning, innovation og økonomisk konkurrenceevne.

Ændring 9**Forslag til forordning
Betragtning 12**

(12) Af hensyn til gennemsigtigheden bør afgørelser om etablering af **ERI'er** offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Af samme årsag bør sådanne afgørelser suppleres med et bilag i form af et uddrag af vedtægten med de vigtigste oplysninger.

(12) Af hensyn til gennemsigtigheden bør afgørelser om etablering af **en forskningsinfrastruktur som en ERI** offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Af samme årsag bør sådanne afgørelser suppleres med et bilag i form af et uddrag af vedtægten med de vigtigste oplysninger.

Ændring 10**Forslag til forordning
Betragtning 14**

(14) ERI'er skal have mindst tre medlemsstater som deltagere, og derudover kan kvalificerede tredjelande og specialiserede mellemstatslige organisationer deltage. Derfor bør ERI'er i overensstemmelse med statsstøttereglerne betragtes som internationale organer eller organisationer ved anvendelsen af Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter. For at støtte ERI-forskningsaktiviteterne mere effektivt bør medlemsstater og tredjelande, der deltager i ERI, træffe alle fornødne foranstaltninger til i videst muligt omfang at fritage sådanne ERI'er for andre skatter.

(14) ERI'er skal have mindst tre medlemsstater som deltagere, og derudover kan kvalificerede tredjelande og specialiserede mellemstatslige organisationer deltage. Derfor bør **det være en væsentlig bestemmelse i denne forordning, at** ERI'er i overensstemmelse med statsstøttereglerne betragtes som internationale organer eller organisationer ved anvendelsen af Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter. For at støtte ERI-forskningsaktiviteterne mere effektivt **og dermed gøre dem mere konkurrencedygtige på globalt plan** bør medlemsstater og tredjelande, der deltager i ERI, træffe alle fornødne foranstaltninger til i videst muligt omfang at fritage sådanne ERI'er for andre skatter.

Torsdag, den 19. februar 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 11
Forslag til forordning
Betragtning 17

(17) Det *et* på den ene side nødvendigt at sikre, at ERI'er har den fornødne fleksibilitet til at kunne ændre deres vedtægt, og på den anden side, at de fællesskaber, der etablerer **ERI'erne**, bevarer kontrollen over visse væsentlige aspekter. Ved ændring af et punkt i det uddrag af vedtægten, der er knyttet som bilag til afgørelsen om oprettelse af en ERI, skal ændringen, inden den kan træde i kraft, godkendes ved en afgørelse, som Kommissionen vedtager efter samme procedure som afgørelsen om oprettelse af en ERI, fordi oplysningerne i uddraget betragtes som væsentlige. Alle andre ændringer bør meddeles Kommissionen, der har mulighed for at rejse indvendinger, hvis den betragter ændringerne som uforenelige med denne forordning. Hvis der ikke rejses indvendinger, bør der offentliggøres en bekendtgørelse om ændringen sammen med et kort resumé.

(17) Det *er* på den ene side nødvendigt at sikre, at ERI'er har den fornødne fleksibilitet til at kunne ændre deres vedtægt, og på den anden side, at de fællesskaber, der etablerer **en forskningsinfrastruktur som en ERI**, bevarer kontrollen over visse væsentlige aspekter. Ved ændring af et punkt i det uddrag af vedtægten, der er knyttet som bilag til afgørelsen om oprettelse af en ERI, skal ændringen, inden den kan træde i kraft, godkendes ved en afgørelse, som Kommissionen vedtager efter samme procedure som afgørelsen om oprettelse af en ERI, fordi oplysningerne i uddraget betragtes som væsentlige. Alle andre ændringer bør meddeles Kommissionen, der har mulighed for at rejse indvendinger, hvis den betragter ændringerne som uforenelige med denne forordning. Hvis der ikke rejses indvendinger, bør der offentliggøres en bekendtgørelse om ændringen sammen med et kort resumé.

Ændring 12
Forslag til forordning
Betragtning 20

(20) ERI'er kan få støtte fra finansielle instrumenter under samhørighedspolitikken, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999.

(20) ERI'er kan få støtte fra finansielle instrumenter under samhørighedspolitikken, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 **samt Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 af 11. juli 2006 om oprettelse af Samhørighedsfonden** ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 79.

Ændring 13
Forslag til forordning
Betragtning 22

(22) Eftersom ERI'er etableres under EF-retten, bør de være underlagt EF-retten og retten i det land, hvor det har vedtægtsmæssigt hjemsted. ERI'er kan dog have aktivitetssteder i andre lande. I så fald bør bestemmelserne i sådanne lande gælde med hensyn til offentlig sundhed og sikkerhed og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, miljøbeskyttelse, behandling af farlige stoffer og udstedelse af de fornødne tilladelser. Endvidere bør ERI'er være underlagt deres egen vedtægt fastsat i overensstemmelse med ovennævnte retskilder og gennemførelsesbestemmelser vedtaget i henhold til vedtægten.

(Vedrører ikke den danske tekst)

Torsdag, den 19. februar 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 14
Forslag til forordning
Betragtning 23

(23) For at sikre tilstrækkelig kontrol med, at bestemmelserne i denne forordning overholdes, bør ERI'er sende Kommissionen deres årsrapporter og alle oplysninger om omstændigheder, der kan bevirke, at der opstår alvorlig fare for, at en ERI'erne ikke kan **udføre deres opgaver**. Hvis Kommissionen via årsrapporter eller på anden måde får mistanke om, at ERI'er groft misligholder denne forordning eller anden gældende ret, skal den anmode de pågældende ERI'er og/eller deres deltagere om at forklare sig og/eller handle. I ekstreme tilfælde kan Kommissionen, hvis der ikke træffes afhjælpende foranstaltninger, ophæve afgørelsen om oprettelse af de pågældende ERI'er, hvilket indebærer, at de skal afvikles.

(23) For at sikre tilstrækkelig kontrol med, at bestemmelserne i denne forordning overholdes, bør ERI'er sende Kommissionen deres årsrapporter og alle oplysninger om omstændigheder, der kan bevirke, at der opstår alvorlig fare for, at en ERI'erne ikke kan **nå deres mål**. Hvis Kommissionen via årsrapporter eller på anden måde får mistanke om, at ERI'er groft misligholder denne forordning eller anden gældende ret, skal den anmode de pågældende ERI'er og/eller deres deltagere om at forklare sig og/eller handle. I ekstreme tilfælde kan Kommissionen, hvis der ikke træffes afhjælpende foranstaltninger, ophæve afgørelsen om oprettelse af de pågældende ERI'er, hvilket indebærer, at de skal afvikles.

Ændring 15
Forslag til forordning
Betragtning 23 a (ny)

(23a) Kommissionen bør med udgangspunkt i sin praksis med sine regelmæssige opdateringer af ESFRI-køreplaner, regelmæssigt underrette Europa-Parlamentet om udviklingen af ERI'er i det europæiske forskningsrum sammen med sin evaluering og sine anbefalinger for dette område.

Ændring 16
Forslag til forordning
Betragtning 24

(24) Medlemsstaterne kan ikke i tilstrækkelig grad nå målene for det planlagte initiativ, dvs. fastsættelse af rammebestemmelser for europæiske forskningsinfrastrukturer **mellem** medlemsstaterne, inden for deres nationale forfatningsmæssige rammer, og eftersom der er tale om et tværnationalt problem, kan målene lettere nås på EF-plan. Fællesskabet kan derfor vedtage foranstaltninger efter subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(24) Medlemsstaterne kan ikke i tilstrækkelig grad nå målene for det planlagte initiativ, dvs. fastsættelse af rammebestemmelser for ERI'er **fastlagt af** medlemsstaterne **i fællesskab**, inden for deres nationale forfatningsmæssige rammer, og eftersom der er tale om et tværnationalt problem, kan målene lettere nås på EF-plan. Fællesskabet kan derfor vedtage foranstaltninger efter subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

Ændring 17
Forslag til forordning
Artikel 1

1. Ved denne forordning fastsættes **rammebestemmelser med** betingelser og procedurer for etablering af en europæisk forskningsinfrastruktur (i det følgende benævnt »ERI») **og virkningerne af en sådan etablering**.

2. *De gælder for forskningsinfrastrukturer af paneuropæisk interesse.*

1. Ved denne forordning fastsættes betingelser og procedurer for etablering af **en forskningsinfrastruktur af paneuropæisk interesse, der etableres som en europæisk forskningsinfrastruktur** (i det følgende benævnt »ERI»).

Torsdag, den 19. februar 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 18

Forslag til forordning
Artikel 1 – stk. 2 a (nyt)

2a. En forskningsinfrastruktur af paneuropæisk interesse er en facilitet, med tilhørende ressourcer og serviceydelser, som forskerkredse kan benytte til at gennemføre forskning på højt niveau inden for deres respektive områder. Denne definition omfatter: større videnskabeligt udstyr og apparatur, videnbaserede ressourcer såsom samlinger, arkiver eller strukturerede videnskabelige oplysninger, ikt-baserede infrastrukturer såsom Grid, computere, programmel og kommunikationsværktøjer samt alt andet specialudstyr, der er en forudsætning for topkvalitet i forskningen. Disse forskningsinfrastrukturer kan være samlet på ét sted (etsteds-forskningsinfrastrukturer) eller være fordelt (et organiseret net af distribuerede ressourcer).

Ændring 19

Forslag til forordning
Artikel 2 – overskrift

Opgaver og aktiviteter

ERI's målsætning og aktiviteter

Ændring 20

Forslag til forordning
Artikel 2 – stk. 1

1. ERI'er har **til opgave** at *etablere* og *drive forskningsinfrastrukturer*.

1. ERI'er har **som målsætning** at *stimulere* og *fremme forskning af paneuropæisk interesse enten i en eksisterende europæisk infrastruktur eller i en ny infrastruktur, der er etableret i fællesskab af flere medlemsstater*.

Ændring 21

Forslag til forordning
Artikel 2 – stk. 2

2. **ERI'er skal udføre deres opgaver på** ikke-økonomisk **basis**. De kan dog i begrænset omfang udøve økonomiske aktiviteter, der er nært tilknyttet deres **opgaver**, forudsat at det ikke bringer **løsningen** af deres **opgaver** i fare.

2. **De aktiviteter, der udføres af en ERI, skal være af** ikke-økonomisk **art**. De kan dog i begrænset omfang udøve økonomiske aktiviteter, der er nært tilknyttet deres **målsætning**, forudsat at det ikke bringer **opfyldelsen** af deres **målsætning** i fare **og at indtægter fra sådanne aktiviteter udelukkende anvendes til at opfylde ERI'ernes målsætning**.

Ændring 22

Forslag til forordning
Artikel 2 – stk. 3 a (nyt)

3a. ERI'er skal være særligt opmærksomme på patenter og andre værdifulde intellektuelle ejendomsrettigheder og interesser, som udspringer af deres aktiviteter, og oplyser Kommissionen om sådanne intellektuelle ejendomsrettigheder i en årlig rapport.

Torsdag, den 19. februar 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 23

Forslag til forordning
Artikel 3 – overskrift

Krav til infrastruktur

Almindelige betingelser

Ændring 24

Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 1 – indledning

Forskningsinfrastrukturer, der etableres **af** ERI'er, skal opfylde følgende krav:

Forskningsinfrastrukturer, der etableres **som** ERI'er, skal opfylde følgende krav:

Ændring 25

Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 1 - litra b

b) de skal udgøre en merværdi i udviklingen af det europæiske forskningsrum og markant forbedre de relevante videnskabelige og teknologiske **områder** på internationalt plan

b) de skal udgøre en merværdi i udviklingen af det europæiske forskningsrum **bl.a. ved at frigøre forskningspotentiale i alle EU-regioner og forbedre forskningsmetoder** og markant forbedre de relevante videnskabelige og teknologiske **specialistområder** på internationalt plan

Ændring 26

Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 1 – litra c

c) det europæiske forskersamfund, som består af forskere fra medlemsstaterne og fra lande, der er associeret EF-programmer for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, skal have faktisk adgang til dem **og**

c) det europæiske forskersamfund, som består af forskere fra medlemsstaterne og fra lande, der er associeret EF-programmer for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, skal have faktisk adgang til dem **i henhold til de regler, der er fastlagt i deres vedtægter**

Ændring 27

Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 1 – litra c a (nyt)

ca) de skal bidrage til uddannelse af unge forskere og

Ændring 28

Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 1 - litra d a (nyt)

da) de styrker effektiviteten af tværfaglig forskning, som følge af koncentration af forskningsprojekter inden for en given periode.

Torsdag, den 19. februar 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 29**Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 1 a (nyt)**

En forskningsinfrastruktur, der etableres som en ERI, skal indsende en konsekvensanalyse sammen med sin ansøgning.

Ændring 30**Forslag til forordning
Artikel 3 – stk. 1 b (nyt)**

Medlemmerne af en forskningsinfrastruktur, der etableres som en ERI, skal stille de menneskelige og økonomiske ressourcer til rådighed, der er nødvendige for at etablere og drive den.

Ændring 31**Forslag til forordning
Artikel 4 – overskrift**Ansøgning om *etablering af en ERI*

Ansøgning

Ændring 32**Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 1 - indledning**

1. Enheder, der ansøger om *etablering af* en ERI (i det følgende benævnt »ansøgere«), skal indgive en ansøgning til Kommissionen. Ansøgningen skal indgives skriftligt på et af Fællesskabets officielle sprog og indeholde følgende:

1. Enheder, der ansøger om, *at en forskningsinfrastruktur bliver etableret som* en ERI (i det følgende benævnt »ansøgere«), skal indgive en ansøgning til Kommissionen. Ansøgningen skal indgives skriftligt på et af Fællesskabets officielle sprog og indeholde følgende:

Ændring 33**Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 1 – litra a**

a) en anmodning om *etablering af* en ERI stilet til Kommissionen

a) en anmodning om *at en forskningsinfrastruktur bliver etableret som* en ERI stilet til Kommissionen

Ændring 34**Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 1 – litra c**

c) en teknisk og videnskabelig beskrivelse af den forskningsinfrastruktur, der skal etableres *og drives af ERI'en*, herunder især kravene i artikel 3

c) en teknisk og videnskabelig beskrivelse af den forskningsinfrastruktur, der skal etableres *som en ERI og de socio-økonomiske virkninger og bidraget til EU's konvergensmålsætninger*, herunder især kravene i artikel 3

Torsdag, den 19. februar 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 35

Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 2

2. Kommissionen evaluerer ansøgningen. Ved evalueringen kan Kommissionen indhente udtalelser fra uvildige eksperter, især på de områder, som ERI'en agter at udøve aktiviteter på. Resultatet af en sådan evaluering meddeles ansøgerne, som om nødvendigt anmodes om at komplettere eller ændre deres ansøgning inden for en rimelig tidsfrist. udgår

Ændring 36

Forslag til forordning
Artikel 5 – overskrift

Afgørelse om ansøgning

Vurdering af og afgørelse om ansøgningen

Ændring 37

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. -1 (nyt)

-1. Kommissionen vurderer ansøgningen. Ved vurderingen indhenter Kommissionen udtalelser fra uvildige eksperter, især på de områder, som ERI'en agter at udøve aktiviteter på. Resultatet af denne vurdering meddeles ansøgerne, som om nødvendigt anmodes om at komplettere eller ændre deres ansøgning inden for en rimelig tidsfrist.

Ændring 38

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 1 – indledning

1. Under hensyntagen til resultatet af evalueringen omhandlet i artikel 4, stk. 2, og efter proceduren omhandlet i artikel 21:

1. Under hensyntagen til resultatet af vurderingen omhandlet i artikel 5, stk. -1, og de behov, der er identificeret i køreplanen fra det europæiske strategiforum for forskningsinfrastrukturer (ESFRI), og efter proceduren i artikel 21:

Ændring 39

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 1 – litra a

a) vedtager Kommissionen en afgørelse om etablering af den pågældende ERI, efter at den på en for den tilfredsstillende måde har fastslået, at betingelserne i denne forordning er opfyldt, eller

a) vedtager Kommissionen en afgørelse om **at etablere forskningsinfrastrukturen som en** ERI, efter at den på en for den tilfredsstillende måde har fastslået, at betingelserne i denne forordning er opfyldt, eller

Ændring 40

Forslag til forordning
Artikel 5 – stk. 2

2. Afgørelsen om ansøgningen meddeles ansøgerne. Afgørelsen om etablering af **den pågældende** ERI offentliggøres også i Den Europæiske Unions Tidende, L-udgaven.

2. Afgørelsen om ansøgningen meddeles ansøgerne. Afgørelsen om etablering af **forskningsinfrastrukturen som en** ERI offentliggøres også i Den Europæiske Unions Tidende, L-udgaven. **I tilfælde af afslag skal ansøgerne have adgang til vurderingsrapporten.**

Torsdag, den 19. februar 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 42

Forslag til forordning
Artikel 6 – stk. 1 a (nyt)

1a. Hvad angår forskningsinfrastrukturer med en anden retlig form ophører den oprindelige juridiske person med at eksistere på den i stk. 1 nævnte dato og retten overgår til ERI'en ved retssuccession.

Ændring 43

Forslag til forordning
Artikel 7 – stk. 2

2. ERI'er skal have et navn, hvori »europæisk forskningsinfrastruktur« eller forkortelsen »ERI« indgår.

2. ERI'er skal have et navn, hvori »europæisk forskningsinfrastruktur« eller forkortelsen »ERI« **samt en henvisning til deres forskningsområde** indgår.

Ændring 44

Forslag til forordning
Artikel 8 – stk. 2

2. ERI'er skal altid have tre medlemsstater som deltagere. Yderligere medlemsstater kan når som helst opnå status som deltagere på rimelige betingelser, jf. vedtægten.

2. ERI'er skal altid have *mindst* tre medlemsstater som deltagere. Yderligere medlemsstater, **tredjelande og internationale organisationer** kan når som helst opnå status som deltagere på rimelige betingelser, jf. vedtægten.

Ændring 45

Forslag til forordning
Artikel 8 – stk. 4

4. En medlemsstat eller et tredjeland kan repræsenteres af én eller flere offentlige enheder, herunder regioner, eller private enheder, der har fået overdraget offentlige serviceopgaver, for så vidt angår udøvelse af specifikke rettigheder og fritagelse for specifikke forpligtelser som deltager i den pågældende ERI.

4. En medlemsstat eller et tredjeland kan repræsenteres **i deltagerforsamlingen** af én eller flere offentlige enheder, herunder regioner, eller private enheder, der har fået overdraget offentlige serviceopgaver, for så vidt angår udøvelse af specifikke rettigheder og fritagelse for specifikke forpligtelser som deltager i den pågældende ERI.

Ændring 46

Forslag til forordning
Artikel 8 – stk. 5

5. Tredjelande og mellemstatslige organisationer, der ansøger om at deltage i en ERI, skal anerkende, at den pågældende ERI har retlig status efter artikel 6, stk. 1 og 2, og at den er underlagt regler som fastsat efter artikel 16.

5. Tredjelande og mellemstatslige organisationer, der ansøger om at deltage i en ERI, skal anerkende, at den pågældende ERI har retlig status **inden for deres respektive områder og organisationer** efter artikel 6, stk. 1 og 2, og at den er underlagt regler som fastsat efter artikel 16.

I tilfælde af at fællesskabsmidler anvendes af en ERI, bevarer de internationale eller mellemstatslige ERI-medlemmer kun deres ERI-status, hvis de forpligter sig til at sende deres internt og eksternt reviderede regnskaber til Den Europæiske Revisionsret og til Kommissionens interne revisor.

Torsdag, den 19. februar 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 47

Forslag til forordning
Artikel 8 – stk. 6 a (nyt)

6a. Hvis Fællesskabet bliver medlem af en ERI enten direkte eller gennem tredjemand, underretter Kommissionen budgetmyndighedens to parter omgående.

Ændring 48

Forslag til forordning
Artikel 9 – stk. 1 – litra bb) ERI's *opgaver* og aktiviteterb) ERI's *målsætning* og aktiviteter

Ændring 49

Forslag til forordning
Artikel 9 – stk. 1 – litra e

e) deltagernes rettigheder og forpligtelser, herunder forpligtelsen til at yde bidrag til et balanceret budget

e) deltagernes rettigheder og forpligtelser, herunder forpligtelsen til at yde bidrag til et balanceret budget, **og stemmeret**

Ændring 50

Forslag til forordning
Artikel 9 – stk. 1 – litra h – nr. i

i) adgangspolitik for brugere

i) adgangspolitik for brugere **baseret på videnskabelig topkvalitet**

Ændring 51

Forslag til forordning
Artikel 9 – stk. 1 – litra h – nr. i a (nyt)*ia) investeringspolitik*

Ændring 52

Forslag til forordning
Artikel 9 – stk. 1 – litra h – nr. vi a (nyt)

via) en ikke-diskriminationspolitik, der især tager højde for ligestilling mellem kønnene og lige muligheder for handicappede

Ændring 53

Forslag til forordning
Artikel 9 - stk. 1 – litra j a (ny)

ja) en aftale om, hvem der er bemyndiget til at tage sig af patenter og andre intellektuelle ejendomsrettigheder og interesser i forbindelse med intellektuelt arbejde, som udspringer af ERI's aktiviteter, og hvordan indtægterne fra sådanne rettigheder kan anvendes.

Torsdag, den 19. februar 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 54

Forslag til forordning
Artikel 13 – stk. 6

6. ERI'er skal tegne de fornødne forsikringer til dækning af alle risici i forbindelse med deres drift.

6. ERI'er skal tegne de fornødne forsikringer til dækning af alle risici i forbindelse med **opbygning af infrastrukturene og deres drift.**

Ændring 55

Forslag til forordning
Artikel 14

EF-støtte til ERI'er kan **udelukkende** ydes efter afsnit VI i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget. Det skal også være muligt at yde støtte under samhørighedspolitikken, jf. de relevante EF-bestemmelser.

EF-støtte til ERI'er kan **kun** ydes efter afsnit VI i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget. Det skal også være muligt at yde støtte under samhørighedspolitikken, jf. de relevante EF-bestemmelser.

Bliver Fællesskabet på et tidspunkt medlem af en ERI enten direkte eller gennem tredjemand, skal den pågældende ERI behandles som et organ med status som juridisk person i henhold til finansforordningens artikel 185. Dette gælder også en ERI, der modtager bidrag over budgettet (driftstilskud) i henhold til finansforordningens artikel 185.

Ændring 56

Forslag til forordning
Artikel 16 – stk. 1 – litra a

a) EF-retten, især denne forordning og afgørelserne omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 10, stk. 1.

a) EF-retten, især denne forordning og afgørelserne omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 10, stk. 1, **samt finansforordningen hvor denne finder anvendelse.**

Ændring 57

Forslag til forordning
Artikel 18 – stk. 5

5. Hvis der ikke træffes afhjælpende foranstaltninger, kan Kommissionen ophæve afgørelsen om **oprettelse af de pågældende** ERI. En sådan beslutning skal meddeles den pågældende ERI og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, L-udgaven. Dette indebærer, at den pågældende ERI skal afvikles.

5. Hvis der ikke træffes afhjælpende foranstaltninger, kan Kommissionen ophæve afgørelsen om at **etablere en forskningsinfrastruktur som en** ERI. En sådan beslutning skal meddeles den pågældende ERI og offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, L-udgaven. Dette indebærer, at den pågældende ERI skal afvikles.

Ændring 58

Forslag til forordning
Artikel 18 – stk. 5 a (nyt)

5a. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet den årlige aktivitetsrapport og meddeler dem enhver beslutning, der vedtages efter stk. 3-5.

Torsdag, den 19. februar 2009

Ændringer af konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav *

P6_TA(2009)0059

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2009 om forslag til Rådets afgørelse om godkendelse af ændringer af konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, så det bliver muligt at indføre procedurer til bilæggelse af tvister, at udvide konventionens anvendelsesområde og at revidere dens mål (KOM(2008)0512 - C6-0338/2008 - 2008/0166(CNS))

(2010/C 76 E/20)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2008)0512),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 37 og artikel 300, stk. 2,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0338/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51 og artikel 83, stk. 7,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A6-0009/2009),
1. godkender ændringerne af konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Sanktioner mod arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold *I**

P6_TA(2009)0069

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (KOM(2007)0249 - C6-0143/2007 - 2007/0094(COD))

(2010/C 76 E/21)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0249),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 63, stk. 1, nr. 3, litra b, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0143/2007),

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0026/2009),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret den 4. februar 2009 ⁽¹⁾;
 2. godkender den vedføjede fælles erklæring;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0043.

P6_TC1-COD(2007)0094

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. februar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, direktiv 2009/52/EF).

BILAG

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet

Europa-Parlamentet og Rådet erklærer, at de aftalte bestemmelser om underleverancer, jf. artikel 8 i dette direktiv [tidligere artikel 9], ikke berører bestemmelser vedrørende dette spørgsmål, der vedtages i fremtidige retsakter.

Afgrødestatistikker ***I

P6_TA(2009)0070

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om afgrødestatistikker (KOM(2008)0210 - C6-0179/2008 - 2008/0079(COD))

(2010/C 76 E/22)

(Fælles beslutningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0210),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 285, stk. 1, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0179/2008),

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A6-0472/2008),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2008)0079

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. februar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om afgrødestatistikker og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 837/90 og (EØF) nr. 959/93

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. 543/2009).

Regler for aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter (omarbejdning) *I**

P6_TA(2009)0071

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2009 om Europa-Parlamentets og Rådets forordning om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter (omarbejdning) (KOM(2007)0848 - C6-0006/2008 - 2007/0287(COD))

(2010/C 76 E/23)

(Fælles beslutningsprocedure - omarbejdning)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2007)0848),
- der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, artikel 37 og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C6-0006/2008),
- under henvisning til, at Rådets repræsentant med skrivelse af 2. februar 2009 gav tilsagn om at vedtage forslaget som ændret, jf. EF-traktatens artikel 251, stk. 2, andet afsnit, første led,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Torsdag, den 19. februar 2009

- der henviser til forretningsordenens artikel 80a og artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A6-0216/2008),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende tekster uden indholdsmæssige ændringer,
1. godkender Kommissionens forslag som tilpasset efter henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og som ændret i det nedenstående;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

P6_TC1-COD(2007)0287

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. februar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter (omarbejdning)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning ved førstebehandlingen til den endelige retsakt, forordning (EF) nr. ...).

Nedsatte satser for merværdiafgiften *

P6_TA(2009)0072

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2009 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF hvad angår de nedsatte satser for merværdiafgiften (KOM(2008)0428 - C6-0299/2008 - 2008/0143(CNS))

(2010/C 76 E/24)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2008)0428),
- der henviser til EF-traktatens artikel 93, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0299/2008),
- der henviser til forretningsordenens artikel 51,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A6-0047/2009),

Torsdag, den 19. februar 2009

1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;
3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 6**Forslag til direktiv – ændringsretsakt
Betragtning 4**

(4) I meddelelsen blev det konkluderet, at forskellige moms-satser på tjenesteydelser, der leveres lokalt, ikke udgør nogen **reel trussel** for det indre markeds funktion. Det er derfor hensigtsmæssigt at give alle medlemsstater mulighed for at anvende nedsatte momssatser på tjenesteydelser, som f.eks. arbejdskraftintensive ydelser, der er omfattet af de midlertidige bestemmelser, som gælder indtil udgangen af 2010, ydelser i relation til boligsektoren og personlig pleje samt restaurations-ydelser. **Disse ændringer vil gøre det muligt for medlemssta-terne at anvende nedsatte momssatser på renoverings- og repara-tionsarbejder, der tager sigte på at opnå større energibe-sparselser og øge energieffektiviteten.**

(4) I meddelelsen blev det konkluderet, at forskellige moms-satser på tjenesteydelser, der leveres lokalt, ikke udgør nogen **større risiko** for det indre markeds funktion **og kan have en positiv indvirkning på jobskabelsen og bekæmpelsen af under-grundsøkonomien**. Det er derfor hensigtsmæssigt at give alle medlemsstater mulighed for at anvende nedsatte momssatser på tjenesteydelser, som f.eks. arbejdskraftintensive ydelser, der er omfattet af de midlertidige bestemmelser, som gælder indtil udgangen af 2010, ydelser i relation til boligsektoren og personlig pleje samt restaurationsydelser. **En nedsættelse af momssatserne på disse områder vil bidrage positivt til at omforme mange tjenesteydelsessektorer, da det vil reducere niveauet af sort arbejde. Medlemsstaterne skal yde klar og tilgængelig vejledning til virksomhederne om anvendelsen af nedsatte momssatser.**

Ændring 7**Forslag til direktiv – ændringsretsakt
Betragtning 4 a (ny)**

(4a) For boligmarkedets vedkommende gør dette direktiv det også muligt for medlemsstaterne at anvende nedsatte momssatser på renoverings- og reparationsarbejde, der vil medføre øgede energibesparelser og øget energieffektivitet.

Ændring 2**Forslag til direktiv - ændringsretsakt
Bilag – nr. 5 a (nyt)
Direktiv 2006/112/EF
Bilag III – punkt 11**

5a) Punkt 11) affattes således:

»11) leveringer af varer og ydelser, der normalt er bestemt til anvendelse i landbrugsproduktionen, herunder maskiner, men undtaget kapitalgoder såsom bygninger.«

Torsdag, den 19. februar 2009

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 5**Forslag til direktiv – ændringsretsakt****Bilag – nr. 7**

Direktiv 2006/112/EF

Bilag III – punkt 16

- 16) begravelsesydelse eller ligbrænding samt levering af varer i forbindelse hermed
- 16) begravelsesydelse eller ligbrænding samt levering af varer i forbindelse hermed, **såsom monumenter og gravsten og pasning af disse**

Ændring 4**Forslag til direktiv - ændringsretsakt****Bilag – nr. 7 a (nyt)**

Direktiv 2006/112/EF

Bilag III – punkt 18 a (nyt)

7a) Følgende punkt indsættes:**»18a) børnebeklædning og børnefodtøj«.****Organisationen og driften af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer**

P6_TA(2009)0079

Europa-Parlamentets afgørelse af 19. februar 2009 om udkast til Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens, Domstolens, Revisionsrettens, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs og Regionsudvalgets afgørelse om organisationen og driften af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (2008/2164(ACI))

(2010/C 76 E/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til skrivelse af 1. oktober 2008 fra formanden,
- der henviser til udkast til Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens, Domstolens, Revisionsrettens, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs og Regionsudvalgets afgørelse om organisationen og driften af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (SEK(2008)2109 - C6-0256/2008),
- der henviser til EF-traktatens artikel 254, stk. 1 og 2,
- der henviser til erklæring nr. 3 om artikel 10 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der er knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Nice-traktaten,
- der henviser til Rådets skrivelse af 26. januar 2009, hvori de øvrige institutioner og organer med ansvar for oprettelsen af Publikationskontoret informeres om visse ændringer af det udkast til afgørelse, som styrelsesudvalget for Publikationskontoret godkendte den 9. januar 2001, og som Rådet vedtog den 19. januar 2009 ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 120, stk. 1,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelse fra Retsudvalget (A6-0426/2008),

⁽¹⁾ Dokument 14485/1/08 REV 1 og REV 2.

Torsdag, den 19. februar 2009

- A. der henviser til, at Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (Publikationskontoret) blev oprettet i 1969 ved Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens, Domstolens og Det Økonomiske og Sociale Udvalgs afgørelse 69/13/Euratom/EKSF/EØF ⁽¹⁾,
- B. der henviser til, at denne afgørelse blev ændret i 1980 ⁽²⁾ og ophævet og erstattet af en ny afgørelse i 2000 ⁽³⁾,
- C. der henviser til, at Parlamentet i punkt 45 i sin beslutning af 29. januar 2004 ⁽⁴⁾ om opfølgning af decharge for regnskabsåret 2001 fremsatte følgende bemærkning: »[Parlamentet...] mener, at det – hvilket sagen med Publikationskontoret viser – især er vanskeligt at placere et klart politisk ansvar i interinstitutionelle organer; anmoder derfor institutionerne om at tage de retlige bestemmelser omkring eksisterende interinstitutionelle organer op igen uden dog at sætte spørgsmålstegn ved det interinstitutionelle samarbejde, der medfører væsentlige besparelser på EU-budgettet; opfordrer derfor EU-institutionerne til at ændre retsgrundlaget for interinstitutionelle organer på en sådan måde, at det bliver muligt utvetydigt at placere det forvaltningstekniske og politiske ansvar«,
- D. der henviser til, at Kommissionen har forelagt et udkast til afgørelse, som ophæver og erstatter afgørelse 2000/459/EF, EKSF, Euratom, der gælder i øjeblikket,
- E. der henviser, at dette udkast til afgørelse har til formål at fastsætte mere detaljerede bestemmelser om de beføjelser og opgaver, der er tillagt Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer, om institutionernes ansvar samt om styrelsesudvalgets og direktørens roller,
- F. der henviser til, at Publikationskontoret er et organ, der er oprettet efter fælles aftale mellem institutionerne og således opfylder kriterierne for en interinstitutionel aftale,
- G. der henviser til, at de berørte institutioners generalsekretærer godkendte udkastet til afgørelse den 18. april 2008, og at Parlamentets Præsidium gav sin godkendelse den 3. september 2008,
- H. der henviser til, at forretningsordenens artikel 120, stk. 1, fastslår, at en interinstitutionel aftale underskrives af formanden, efter at den har været behandlet i det udvalg, der er kompetent med hensyn til konstitutionelle anliggender, og efter at den er godkendt af Parlamentet,
1. godkender udkastet til afgørelse samt de af Rådet foreslåede ændringer, der er vedlagt som bilag;
 2. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet, Kommissionen, Domstolen, Revisionsretten, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget til orientering.

⁽¹⁾ EFT L 13 af 18.1.1969, s. 19.

⁽²⁾ Afgørelse 80/443/EØF, Euratom, EKSF af 7. februar 1980 om ændring af afgørelse af 16. januar 1969 om oprettelse af et kontor for De Europæiske Fællesskabers officielle publikationer (EFT L 107 af 25.4.1980, s. 44).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens, Domstolens, Revisionsrettens, Det Økonomiske og Sociale Udvalgs og Regionsudvalgets afgørelse 2000/459/EF, EKSF, Euratom af 20. juli 2000 om organisationen og driften af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (EFT L 183 af 22.7.2000, s. 12).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 29. januar 2004 om de foranstaltninger, Kommissionen har truffet for at efterkomme bemærkningerne i den beslutning, der ledsager afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2001 (EUT C 96 E af 21.4.2004, s. 112).

Torsdag, den 19. februar 2009

BILAG

Udkast til

**EUROPA-PARLAMENTETS, RÅDETS, KOMMISSIONENS, DOMSTOLENS, REVISIONSRETTENS,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS OG REGIONSUDVALGETS
AFGØRELSE**

af

om organisationen og driften af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer

EUROPA-PARLAMENTET,

RÅDET,

KOMMISSIONEN,

DOMSTOLEN,

REVISIONSRETTEEN,

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG og

REGIONSUDVALGET HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 8 i afgørelse af 8. april 1965, truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedrørende den foreløbige placering af visse af Fællesskabernes institutioner og tjenester ⁽¹⁾, omhandler oprettelsen i Luxembourg af et Kontor for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (i det følgende benævnt »kontoret«). Denne bestemmelse er senest gennemført ved afgørelse 2000/459/EF, EKSF, Euratom ⁽²⁾.
- (2) Kontoret er omfattet af de gældende regler og bestemmelser for De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte. Der bør tages hensyn til de nylige ændringer heraf.
- (3) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »finansforordningen«) indeholder særlige bestemmelser vedrørende driften af kontoret.
- (4) Publikationsvirksomheden har gennemgået en betydelig teknologisk udvikling, hvortil der bør tages hensyn i forbindelse med kontorets drift.

⁽¹⁾ EFT 152 af 13.7.1967, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 183 af 22.7.2000, s. 12.

⁽³⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Torsdag, den 19. februar 2009

- (5) Af klarhedshensyn bør afgørelse 2000/459/EF, EKSF, Euratom ophæves og erstattes af nærværende afgørelse -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Publikationskontoret

1. Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (i det følgende benævnt »kontoret«) er et interinstitutionelt kontor, som har til opgave på de bedst mulige betingelser at udgive De Europæiske Fællesskabers og Den Europæiske Unions institutioners publikationer.

I denne sammenhæng er kontoret dels institutionerne behjælpelig med at opfylde deres forpligtelse til at offentliggøre lovttekster, og dels deltager det i den tekniske tilrettelæggelse og gennemførelse af informations- og kommunikationspolitikken inden for dets kompetenceområde.

2. Kontoret ledes af en direktør efter de strategiske retningslinjer, som fastsættes af styrelsesudvalget. Med undtagelse af de bestemmelser, der kan henføres til kontorets interinstitutionelle opgaver, og som er fastsat i nærværende afgørelse, følger kontoret Kommissionens administrative og finansielle procedurer. Kommissionen tager under udarbejdelsen af disse procedurer hensyn til kontorets særlige karakter.

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- 1) »udgivelse«: enhver handling med henblik på tilrettelæggelse, kontrol og tildeling af internationale standardbognumre og/eller katalognumre, fremstilling, katalogisering, indeksering, distribution, salgsfremme, salg, oplagring og arkivering af publikationer af enhver art og udformning under anvendelse af alle nuværende og fremtidige metoder
- 2) »publikationer«: enhver tekst, der udgives i en hvilken som helst form og hvilket som helst format under et internationalt standardbognummer og/eller et katalognummer
- 3) »obligatoriske publikationer«: de publikationer, der udgives i medfør af traktaterne eller andre lovttekster
- 4) »ikke-obligatoriske publikationer«: enhver publikation, der udgives med henvisning til de enkelte institutioners beføjelser
- 5) »forvaltning af ophavsret«: bekræftelsen af, at de udgivende tjenestegrene har ophavsretten eller retten til at genbruge teksten, samt kontorets forvaltning heraf for de publikationer, hvis udgivelse er overdraget til kontoret
- 6) »nettoindtægter ved salg«: summen af de fakturerede beløb med fradrag af rabat og udgifter til administration, opkrævning og bankudgifter
- 7) »institutioner«: institutioner, organer og enheder, der er oprettet ved traktaterne eller på grundlag af disse.

Artikel 3

Kontorets beføjelser

1. Kontorets beføjelser omfatter følgende områder:
 - a) udgivelse af *Den Europæiske Unions Tidende* (i det følgende benævnt EU-Tidende) og sikring af dens ægthed

Torsdag, den 19. februar 2009

- b) udgivelse af andre obligatoriske publikationer
 - c) udgivelse eller fælles udgivelse af ikke-obligatoriske publikationer, som er overdraget til kontoret af de enkelte institutioner inden for deres beføjelser, især som led i deres kommunikationsaktiviteter
 - d) udgivelse eller fælles udgivelse af publikationer på kontorets eget initiativ, herunder publikationer, der har til formål at udbrede kendskabet til dets arbejde; med henblik herpå kan kontoret benytte sig af tjenesteydelseskontrakter til udførelse af oversættelsesopgaver
 - e) udvikling, vedligeholdelse og ajourføring af dets elektroniske udgivelsestjenester beregnet for offentligheden
 - f) tilrådighedsstillelse for offentligheden af al lovgivning og andre officielle tekster
 - g) opbevarelse og tilrådighedsstillelse for offentligheden af alle institutionernes publikationer i elektronisk form
 - h) tildeling af internationale standardbognumre og/eller katalognumre til institutionernes publikationer
 - i) forvaltning af rettigheder til reproduktion og oversættelse af institutionernes publikationer
 - j) salgsfremme og salg af de publikationer og tjenester, som det tilbyder offentligheden.
2. Kontoret yder institutionerne rådgivning og bistand i forbindelse med:
- a) planlægning og tilrettelæggelse af deres publikationsprogrammer
 - b) gennemførelse af deres udgivelsesprojekter uanset udgivelsesform
 - c) layout og design af deres udgivelsesprojekter
 - d) indhentelse af oplysninger om, hvordan udviklingen er på publikationsmarkedet i medlemsstaterne, og hvilke emner og titler der formodes at nå det største publikum
 - e) fastsættelse af oplagstal og udarbejdelse af distributionsplaner
 - f) prisfastsættelse for publikationer og salg heraf
 - g) salgsfremme, distribution og evaluering af deres publikationer, som enten er gratis eller leveres mod betaling
 - h) analyse, evaluering og opbygning af hjemmesider og internettjenester beregnet for offentligheden
 - i) udarbejdelse af rammekontrakter vedrørende udgivelsesaktiviteter
 - j) teknologisk overvågning af udgivelsessystemer.

Torsdag, den 19. februar 2009

*Artikel 4***Institutionernes ansvar**

1. Det er den enkelte institution, der alene afgør, om den vil offentliggøre dens egne publikationer.
2. Institutionerne udgiver deres obligatoriske publikationer med hjælp fra kontorets tjenestegrene.
3. Institutionerne kan udgive deres ikke-obligatoriske publikationer uden kontorets mellemkomst. I så fald anmoder institutionerne kontoret om de internationale standardbognumre og/eller katalognumre og overlader kontoret en elektronisk udgave af publikationen, uanset dens format, samt efter omstændighederne to papireksemplarer af publikationen.
4. Institutionerne forpligter sig til at sikre alle rettigheder vedrørende reproduktion, oversættelse og distribution af alle væsentlige dele af publikationen.
5. Institutionerne forpligter sig til at udarbejde en distributionsplan, der skal godkendes af kontoret, for deres publikationer.
6. Institutionerne kan indgå tjenesteydelsesaftaler med kontoret med henblik på at fastlægge detaljerne i deres samarbejde.

*Artikel 5***Kontorets opgaver**

1. I udførelsen af kontorets opgaver indgår bl.a. følgende:
 - a) indsamling af de dokumenter, der skal udgives
 - b) forberedelse, grafisk tilrettelæggelse, korrekturlæsning, layout og verifikation af tekster og øvrige elementer uanset format eller form under hensyntagen til dels institutionernes anvisninger og dels de typografiske og sproglige udformningsstandarder, som er aftalt med institutionerne
 - c) indeksering og katalogisering af publikationer
 - d) dokumentationsanalyse af tekster offentliggjort i EU-Tidende og andre officielle tekster, som ikke er offentliggjort i EU-Tidende
 - e) konsolidering af lovttekster
 - f) forvaltning, udvikling, ajourføring og distribution af den flersprogede tesaurus Eurovoc
 - g) trykning, som foretages af kontorets leverandører
 - h) tilsyn med udførelsen af arbejdet
 - i) kvalitetskontrol
 - j) godkendelse af kvalitet og kvantitet

Torsdag, den 19. februar 2009

- k) fysisk og elektronisk distribution af EU-Tidende, officielle tekster, som ikke offentliggøres i EU-Tidende, og andre ikke-obligatoriske publikationer
 - l) oplagring
 - m) fysisk og elektronisk arkivering
 - n) genoptrykning af udgåede publikationer og trykning på bestilling
 - o) udarbejdelse af et konsolideret katalog over institutionernes publikationer
 - p) salg inklusiv udstedelse af faktura, opkrævning og indbetaling af indtægter og administration af fordringer
 - q) salgsfremme
 - r) oprettelse, indkøb, forvaltning, ajourføring, tilsyn og kontrol af institutionernes mailinglister og oprettelse af målrettede mailinglister.
2. Inden for rammerne af sin egen kompetence eller på grundlag af institutionernes delegation af beføjelsen som anvisningsberettiget foretager kontoret følgende:
- a) indgåelse af offentlige kontrakter, inklusiv indgåelse af juridiske forpligtelser
 - b) finansiel opfølgning af kontrakter med leverandører
 - c) afvikling af udgiftsforpligtelser, herunder godkendelse af kvalitet og kvantitet, og undertegnelse af en betalingsgodkendelse
 - d) anvisning af udgifter
 - e) forvaltning af indtægter.

Artikel 6

Styrelsesudvalg

1. Der nedsættes et styrelsesudvalg, hvori de underskrivende institutioner er repræsenterede. Styrelsesudvalget består af Domstolens justitssekretær, Rådets vicegeneralsekretær samt generalsekretærene for de øvrige institutioner eller deres repræsentanter. Den Europæiske Centralbank deltager i styrelsesudvalgets arbejde som observatør.
2. Styrelsesudvalget udpeger en formand blandt sine medlemmer for en toårig periode.
3. Styrelsesudvalget træder sammen på formandens initiativ eller efter anmodning fra en institution og mindst fire gange om året.
4. Styrelsesudvalget vedtager sin forretningsorden, som offentliggøres i EU-Tidende.
5. Styrelsesudvalgets afgørelser træffes med simpelt flertal, såfremt intet andet er bestemt.

Torsdag, den 19. februar 2009

6. Institutioner, der har underskrevet nærværende afgørelse, har hver især én stemme i styrelsesudvalget.

Artikel 7

Styrelsesudvalgets opgaver og ansvar

1. Uanset bestemmelserne i artikel 6 træffer styrelsesudvalget følgende afgørelser med enstemmighed i institutionernes fælles interesse og inden for rammerne af kontorets beføjelser:

- a) efter forslag fra direktøren vedtager det kontorets strategiske målsætninger og bestemmelserne vedrørende dets drift
- b) det fastsætter retningslinjerne for kontorets generelle politikker, bl.a. vedrørende salg, distribution og udgivelse, og tilser, at kontoret bidrager til tilrettelæggelsen og gennemførelsen af informations- og kommunikationspolitikkerne inden for dets kompetenceområder
- c) det vedtager på grundlag af et udkast udfærdiget af kontorets direktør en årsberetning til forelæggelse for institutionerne om strategiens gennemførelse og om de ydelser, som kontoret har leveret. Det sender hvert år inden den 1. maj beretningen om det foregående regnskabsår til institutionerne
- d) inden for rammerne af budgetproceduren for kontorets driftsbudget godkender det overslaget over kontorets indtægter og udgifter
- e) det godkender kriterierne for kontorets omkostningsregnskab, som fastlægges af kontorets direktør
- f) det tilstiller institutionerne forslag til forbedring af kontorets drift.

2. Styrelsesudvalget følger de retningslinjer, der fastsættes af de interinstitutionelle organer, der tager sig af kommunikation og information, med henblik herpå. Styrelsesudvalgets formand er hvert år i kontakt med disse organer.

3. Det er styrelsesudvalgets formand, der i sin egenskab af repræsentant for det interinstitutionelle samarbejde optræder som kontaktperson i forhold til dechargemyndigheden, når der træffes strategiske beslutninger inden for kontorets kompetenceområder.

4. Styrelsesudvalgets formand og kontorets direktør fastlægger efter fælles aftale bestemmelser for gensidig orientering og kommunikation som grundlag for deres forbindelser. Denne aftale sendes som orientering til styrelsesudvalgets medlemmer.

Artikel 8

Kontorets direktør

Kontorets direktør er med referat til styrelsesudvalget og inden for rammerne af dets beføjelser ansvarlig for kontorets drift. Med hensyn til anvendelsen af de administrative og finansielle procedurer handler han med referat til Kommissionen.

Artikel 9

Opgaver og ansvar for kontorets direktør

1. Kontorets direktør varetager styrelsesudvalgets sekretariatsfunktion og aflægger beretning til udvalget om udførelsen af sine opgaver i form af kvartalsrapporter.

Torsdag, den 19. februar 2009

2. Kontorets direktør forelægger styrelsesudvalget forslag til forbedring af kontorets drift.
3. Efter at have hørt styrelsesudvalget fastsætter kontorets direktør, hvilke ydelser kontoret kan udføre for institutionerne mod betaling og til hvilken tarif.
4. Kontorets direktør vedtager efter at have indhentet styrelsesudvalgets godkendelse, efter hvilke kriterier kontoret skal føre sit omkostningsregnskab. Han definerer efter aftale med Kommissionens regnskabsfører, hvilke bestemmelser der skal gælde for regnskabs samarbejdet mellem kontoret og institutionerne.
5. Som led i budgetproceduren for kontorets driftsbudget udarbejder kontorets direktør et udkast til indtægts- og udgiftsoverslag for kontoret. Disse forslag sendes efter at være blevet godkendt i styrelsesudvalget til Kommissionen.
6. Kontorets direktør beslutter, om og på hvilke vilkår publikationer fra tredjeparter kan udgives.
7. Kontorets direktør deltager i de interinstitutionelle informations- og kommunikationsaktiviteter, der ligger inden for kontorets kompetenceområde.
8. Med hensyn til udgivelsen af lovgivning og officielle dokumenter vedrørende lovgivningsproceduren, inklusiv EU-Tidende, er det direktøren, der:
 - a) foranlediger, at de kompetente myndigheder i hver institution træffer de principbeslutninger, der skal anvendes af alle
 - b) fremsætter forslag til forbedring af opbygningen og udformningen af EU-Tidende og de officielle lovtekster
 - c) fremsætter forslag til institutionerne om ensartet udformning af de tekster, der skal offentliggøres
 - d) undersøger eventuelle vanskeligheder i forbindelse med det daglige arbejde og udsteder inden for kontorets rammer de nødvendige forskrifter og fremsætter over for institutionerne forslag til løsning af sådanne vanskeligheder.
9. Kontorets direktør udarbejder i overensstemmelse med finansforordningen en årsberetning, som dækker forvaltningen af de bevillinger, som det ved delegation har fået overdraget af Kommissionen og de øvrige institutioner i henhold til finansforordningen. Beretningen stiles til Kommissionen og de berørte institutioner og sendes til orientering til styrelsesudvalget.
10. Som led i overdragelsen af midler fra Kommissionen og gennemførelsen af budgettet aftales det efter fælles overenskomst, hvilke informations- og høringsbestemmelser der skal gælde for forholdet mellem medlemmet af Kommissionen med ansvar for forbindelserne til kontoret og kontorets direktør.
11. Kontorets direktør har ansvaret for gennemførelsen af de strategiske målsætninger, som styrelsesudvalget har fastsat, og for en forsvarlig forvaltning af kontoret og dets aktiviteter og for forvaltningen af dets budget.
12. Med henblik på de tilfælde, hvor kontorets direktør er fraværende eller ikke til rådighed, udpeges en stedfortræder efter de gældende regler på grundlag af lønklasse og anciennitet, medmindre styrelsesudvalget efter forslag fra dets formand eller kontorets direktør vedtager en anden rækkefølge.

Torsdag, den 19. februar 2009

13. I form af kvartalsrapporter underretter kontorets direktør institutionerne om ressourceplanlægningen og -forbruget samt om arbejdets forløb.

Artikel 10

Personale

1. Udnævnelse til stillingerne som generaldirektør og direktør foretages af Kommissionen på grundlag af en enstemmig positiv indstilling fra styrelsesudvalget. Generaldirektøren og direktørerne (lønkasse AD16 / AD15 / AD14) er omfattet af Kommissionens bestemmelser om mobilitet og evaluering af seniormanagere. Når den normale mobilitetsfrist, jf. de gældende bestemmelser, nærmer sig for en tjenestemand i et sådant embede, underretter Kommissionen styrelsesudvalget, som kan afgive en enstemmig udtalelse herom.

2. De procedurer, der eventuelt skal gennemføres forud for udnævnelse af tjenestemænd og øvrige ansatte til stillingerne som generaldirektør (lønkasse AD16 / AD15) og direktør (lønkasse AD15 / AD14) i kontoret, herunder bl.a. udarbejdelse af stillingsopslag, gennemgang af ansøgninger og udnævnelse af udvælgelseskomitéer vedrørende sådanne stillinger, gennemføres i tæt samarbejde med styrelsesudvalget.

3. Hvad angår kontorets tjenestemænd og øvrige ansatte, udøves beføjelserne som ansættelsesmyndighed (AIPN) og som myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter (AHCC), af Kommissionen. Kommissionen kan delegere visse af sine beføjelser inden for Kommissionen og til kontorets direktør. Hvis der gives delegation, sker det på samme betingelser som for Kommissionens generaldirektører.

4. Med forbehold af stk. 2 gælder de bestemmelser og procedurer, Kommissionen vedtager med henblik på gennemførelse af vedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, for tjenestemænd og øvrige ansatte, der gør tjeneste i kontoret, på samme vilkår som for Kommissionens tjenestemænd og øvrige ansatte med tjenestested i Luxembourg.

5. Ledige stillinger i kontoret bekendtgøres for personalet i alle institutioner, så snart ansættelsesmyndigheden eller myndigheden, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter, har besluttet at besætte stillingen.

6. Kontorets direktør underretter en gang i kvartalet styrelsesudvalget om personaleforvaltningen.

Artikel 11

Finansielle aspekter

1. Bevillingerne til kontoret, som opføres samlet under en særlig budgetpost i budgetsektionen for Kommissionen, udspecificeres i et bilag til den pågældende sektion. Dette bilag har form af en oversigt over indtægter og udgifter, som er inddelt på samme måde som budgettets sektioner.

2. Personaleoversigten for kontoret er vedlagt som bilag til oversigten over Kommissionens personale.

3. Institutionerne er hver især anvisningsberettigede for bevillingerne til »publikationsudgifter« på deres budget.

4. De enkelte institutioner kan delegere beføjelsen som anvisningsberettiget til direktøren for kontoret, for så vidt angår forvaltningen af bevillinger under deres sektion, og fastsætter begrænsningerne og vilkårene for en sådan delegation i overensstemmelse med finansforordningen. Kontorets direktør underretter en gang i kvartalet styrelsesudvalget om delegationerne.

Torsdag, den 19. februar 2009

5. Kontorets budget- og finansforvaltning gennemføres under overholdelse af finansforordningen og dens gennemførelsesbestemmelser og den finansielle ramme, der er gældende i Kommissionen, hvilket også gælder bevillinger, der er modtaget ved delegation fra andre institutioner end Kommissionen.

6. Kontorets regnskab føres i overensstemmelse med de regnskabsbestemmelser og -metoder, som Kommissionens regnskabsfører har godkendt. Kontoret fører særskilt regnskab for salget af EU-Tidende og de øvrige publikationer. Nettoindtægten ved salg indbetales til institutionerne.

Artikel 12

Kontrol

1. Funktionen som intern revisor for kontoret varetages i overensstemmelse med finansforordningen af Kommissionens interne revisor. I lighed med, hvad der gælder for Kommissionens generaldirektorer og tjenestegrene, etablerer kontoret en intern revisionsenhed. Institutionerne kan anmode kontorets direktør om, at kontorets interne revisionsenhed inddrager specifikke revisioner i sit arbejdsprogram.

2. Kontoret besvarer alle spørgsmål, der ligger inden for dets beføjelser, fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). Med henblik på at beskytte Den Europæiske Unions interesser indgår styrelsesudvalgets formand og OLAF's direktør en aftale om, hvordan den gensidige information skal foregå.

Artikel 13

Klager og anmodninger

1. Kontoret er ansvarlig for besvarelse af henvendelser fra Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, i det omfang de ligger inden for dets beføjelser.

2. Alle sagsanlæg inden for kontorets kompetenceområder rettes mod Kommissionen.

Artikel 14

Aktindsigt

1. Kontorets direktør træffer de beslutninger, der omhandles i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾. Hvis der gives afslag, er det Kommissionens generalsekretær, der besvarer en fornyet begæring om aktindsigt.

2. Kontoret fører et dokumentregister, jf. artikel 11 i forordning (EF) nr. 1049/2001.

Artikel 15

Ophævelse

Afgørelse 2000/459/EF, EKSF, Euratom ophæves.

Henvisninger til den ophævede afgørelse gælder som henvisninger til nærværende afgørelse.

Artikel 16

Virkning

Denne afgørelse har virkning fra dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Torsdag, den 19. februar 2009

Udfærdiget i Bruxelles og Luxembourg, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Kommissionens vegne
Formand

På Revisionsrettens vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

På Domstolens vegne
Præsident

På Det Europæiske Økonomiske og Sociale
Udvalgs vegne
Formand

På Regionsudvalgets vegne
Formand

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 76 E/16	Revision af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument Europa-Parlamentets beslutning af 19. februar 2009 om revision af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (2008/2236(INI))	83
2010/C 76 E/17	Prioriteringerne i bekæmpelsen af Alzheimers sygdom Europa-Parlamentets erklæring om prioriteringerne i bekæmpelsen af Alzheimers sygdom	90

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2008-2009

Mødeperioden fra den 18. til 19. februar 2009

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i [EUT C 202 E af 27.8.2009](#).

VEDTAGNE TEKSTER

Torsdag, den 19. februar 2009

2010/C 76 E/18	Procedure med associerede udvalg — fastslåelse af beslutningsdygtighed (fortolkning af forretningsordenens artikel 47 og 149) Europa-Parlamentets afgørelse af 19. februar 2009 om fortolkning af forretningsordenens artikel 47 og 149, stk. 4 for så vidt angår proceduren med associerede udvalg hhv. fastslåelse af beslutningsdygtighed	93
----------------	---	----

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2008-2009

Mødeperioden fra den 18. til 19. februar 2009

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i [EUT C 202 E af 27.8.2009](#).

VEDTAGNE TEKSTER

Torsdag, den 19. februar 2009

2010/C 76 E/19	EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI) * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2009 om forslag til Rådets forordning om EF-rammebestemmelser for en europæisk forskningsinfrastruktur (ERI) (KOM(2008)0467 - C6-0306/2008 - 2008/0148(CNS))	94
----------------	--	----

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2010/C 76 E/20	Ændringer af konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2009 om forslag til Rådets afgørelse om godkendelse af ændringer af konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, så det bliver muligt at indføre procedurer til bilæggelse af tvister, at udvide konventionens anvendelsesområde og at revidere dens mål (KOM(2008)0512 - C6-0338/2008 - 2008/0166(CNS))	107
2010/C 76 E/21	Sanktioner mod arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (KOM(2007)0249 - C6-0143/2007 - 2007/0094(COD)) P6_TC1-COD(2007)0094 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. februar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/.../EF om sanktioner over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold	107
	BILAG	108
2010/C 76 E/22	Afgrødestatistikker ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om afgrødestatistikker (KOM(2008)0210 - C6-0179/2008 - 2008/0079(COD)) P6_TC1-COD(2008)0079 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. februar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om afgrødestatistikker og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 837/90 og (EØF) nr. 959/93	108
2010/C 76 E/23	Regler for aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter (omarbejdning) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2009 om Europa-Parlamentets og Rådets forordning om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter (omarbejdning) (KOM(2007)0848 - C6-0006/2008 - 2007/0287(COD)) P6_TC1-COD(2007)0287 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 19. februar 2009 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .../2009 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter (omarbejdning)	109
2010/C 76 E/24	Nedsatte satser for merværdiafgiften * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 19. februar 2009 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF hvad angår de nedsatte satser for merværdiafgiften (KOM(2008)0428 - C6-0299/2008 - 2008/0143(CNS))	110
2010/C 76 E/25	Organisationen og driften af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer Europa-Parlamentets afgørelse af 19. februar 2009 om udkast til Europa-Parlamentets, Rådets, Kommissionens, Domstolens, Revisionsrettens, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs og Regionsudvalgets afgørelse om organisationen og driften af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (2008/2164(ACI)) BILAG	112
		114

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- **I samarbejdsprocedure (førstebehandling)
- **II samarbejdsprocedure (andenbehandling)
- *** samstemmende udtalelse
- ***I fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
- ***II fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
- ***III fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

